

ஆனந்தபோதனி

Vol. 22. பொருளடக்கம் No. 7.

1. கடவுள் வணக்கம்	... 481
2. பெய்ஸ்பூரில் தேசியத் திருவிழா	488
3. பொங்கலோ! பொங்கல்!	... 489
4. பொருள் தூல்	... 490
5. தன் மதிப்பு	... 494
6. "மணிமேகலை" ஆராய்ச்சி	... 497
7. கருட வாகனையே மணப் பேன், வெளிவிடு தூத	501, 508
8. அருண்மொகிதர்	... 508
9. ஆபத்தின் வாலாறு	... 511
10. மாணவர் பருதி	... 516
11. புராணப் புதையல்கள்	... 521
12. அப்பரின் அமுத மொழிகள்	525
13. பாவலரும் பாவையர் வருணனை யும், இயற்கை சுதவாழ்வு	527, 530
14. சந்திரா, குரங்குக் கூத்து	535, 546
15. சாங்கிய தரிசனம்	... 548
16. விசித்திர விநோதம்	... 553

சந்தா விவரம்.

சந்தா 1-ஆம் { இந்தியா, பக்தா, சிலோக் ... }
 தபாந்தகம் { பிளூம், ஸ்கெட்சு, தென்ஜூப்ரீக்கா, பசா, மே } 2-4
 புன்பட { சபாபொலியா முதலிய வேளி நாடுகளுக்கு }
 உட்கொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை 0-2-0
 சென்ற வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை விலை 0-3-0

இதன் வருடத்திற்குத் துறைந்த சந்தா கிடைக்கிறது.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூரணமாகப் பெயரை எழுதி அனுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாச் சொகையை முன்னாடிச் செலுத்தியாகத் தவிர வேறு வி. கி. கி. பணம் கட்டியாகவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்வதென்றும், அப்போது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஆடிமுக முதல்தான் கணக்கு வைக்கப்பட்டே ஆடிமுக சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. வில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 5-அனுவோ (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10-ரூபா வரை கி. 2-அனுவோ வாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2-அனுவோ, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 5-0-0, ஆக 0-5-0-அதாவது 6-அனுவோ சேர்த்து ரூபா 1-6-0 கட்டி வி. பி. கையப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே வாகும். ஆகவே முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்வதே சலம். இதற்குக் கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கெனும் சஞ்சிகை சேராவிட்டால் அதர்கள் அம்மாத 15-ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அதே தயிற்றுத முடிவிற்குத் தவிரவித்ததைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி அனுப்பப்படும். பிறகு தெரிவிப்போர் கிரைய அனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் வந்திருக்கிற தங்களுக்குத் தவிர விவாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலப்பிலோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு கைக்குப் புது விவாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேன் அதே சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விவாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு ஏன் பொறுப்பாவியல்.

(6) சந்தா நம்பரைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் ரேரிமும் தவறுதல்களுக்கு காரணமாக மாடிக். பதிலு விரும்புவோர் ரிபினை வார்டாவது தபாற் பிலினை அத அனுப்பினவற்றி விடை வளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) விவாசங்களை எழுதுவோர் சந்தமாக இலக்கணப் பிழைகள் தவறும் உண்மைப் பெயருடன், மத தவறும், பிறர் தவறும், தவறும் திரோதம் முதலியவைவன்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியவையாகவும் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription { இந்தியா, பக்தா, சிலோக் ரூபா 15-0-0
 ஜீவிய சந்தா { அகலிய நாடுகளுக்கு .. 25-0-0

Registration No. 3005. Registration:—"Ananda Bodhini," Madras.

விவாசம்:—தா. முனிசாமி முதலியார், "ஆனந்தபோதினி"

1, வளம் சிவகங்கை முதல் தேரு, வளம் பெட்டி ரெ. 167, வளம்.

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம் என்னம் சோதிட கணிதாமிருத, சாகரம்.

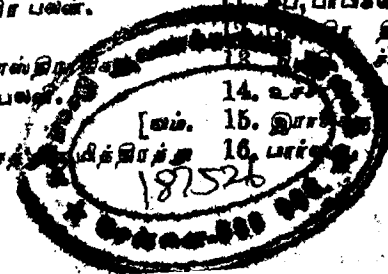
சந்தாச் சேடா சந்தனை சந்தபி
 நிதா அதற்குத் தக.

FEB 1937

சந்தா முறை வாகையப்படி எவ்விதக் கல்வியாபிணம் குற்றமற்ற சந்தாச் சந்தனை சந்தமோர் கட்டையாகும். அதபற்றியே வேறு புத்தகங்களை அங்கங்கள் ஆறினான் சேத்திர அங்கமாகிய, சோதிட சாஸ்திரமானது கம் அங்கம் அளித்தலையும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித ஆராய்ச்சிவகையில் துர்பிகாலைமுண்டாகும் விபரம், சர்வதேச அடிப்படையில் முறை, சாஸ்திர உபயாதினன். வர்கோத்தமம். தசவர்க்கம் பிச்சிக்கு கடைபிடிக்கிற. ரிஜு அஸ்தமயமறிதல். துவாதசாம்ச சந்திர கிரீனயம், உச்சாதி கிரகசங்கியை, கேந்திர திரிகோணத்தின்தானங்கள், பார்வையுள்ள மலம், திரிகாண சங்கிரமியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காய்வேண்டிய கண்காண்புடம்—கண்காண்புடம், பாவகாண்புடம், கிரககண்களில் ஆடி, உச்சகட்டி கீச்சம்பகை முதலியபலம்; மண்டல சமயசார பருவம், மணிகளை கண்காண்புடம் சொல்லும் கார்த்தம்; ஆருடபாவம், விஷயத்தை யறிந்தபிறகு ஆடியும் முடியாதெனக் கூறும் வகை; காலசந்திரம், அக்டாசு கார்த்தம், கோசாரம்; கண்காண்பாவம்; சகோதரபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்; கோசாரம்; கண்காண்பாவம்; ஆயுள்பாவம்; பிதர் பாவம்; தொழில், வாகம், விவாச முதலியவைகளும்; குதுகால பலாபலங்களை விளக்கும் மார்க்கமும் கண்காண்புடம் முதலியவைகளையும் செவ்வனே விளக்கி சோதிட விதவிகளையாக கண்காண்புடம் கோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வார்த்தைகளாக வகைபுடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தென்னிய கடைபிடிவெடுத்த கார்த்தம் புராதன கணிதசாஸ்திர முலமாய் ஒவ்வொரு விஷயங்களுக்கும் சந்தேக கிவர்த்தியாக, போதுமான காரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி, ஜாதகாமிருதபலவிமர்சம் என்னும் ஜாதககணிதசாகரம் என்னும் புதுப்பெண் கூட்டி உலக பரோபகாரமாக குறைந்தவிலையில் தயார் செய்திருக்கிறோம். இத்தாலியேயுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சந்தேகங்கள் கிவர்த்தி செய்யவும் உன்னப்படி உண்மைப் பலன் சொல்லவும் ஏது வாகும். சோதிடர்கள் பொதுவாய் ஜனன கால கண்காண்புடம் சந்தேக கிவர்த்தி எடுத்துக்காட்டவும் யோகாவயோகங்களும் அவையுண்டாகும் காலம் காலம் தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டே கணிதம் கிவர்த்திசந்தேக கணிதகடைபிடிவெடுத்தியுள்ளதாகையால் இப்புத்தகத்தைக் கண்காண்புடம் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு நிறிதேனுமையறிந்து.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய விஷயங்கள்.

1. கட்டசந்திர விவாசம்.
2. விவாச பொருத்த கண்காண்புடம்.
3. ஜனம் சந்தசந்திர பலன்.
4. இராசி.
5. இராசிகளில் சாஸ்திர கண்காண்புடம்.
6. ஜனம் கண்காண்புடம்.
7. கிரகங்கள்.
8. அகண்காண்புடம் சந்தசந்திரத்தி.
9. தாத்கால சந்தசந்திரத்தி.
10. காரகத்தவம்.
11. ரூப, பாயிசன்.
12. இராசி.
13. இராசி.
14. உச்சாதி.
15. இராசி.
16. பார்வையுள்ள.

17. ஸ்தான பாவங்கள்.	49. அபுத்திர பாவம்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.	50. சுவீகாரம்.
19. வக்கிராதி.	51. வியாதி.
20. பலன்சர்.	52. பாலாரிஷ்டம்.
21. சாத்வீகாதி காலங்கள்.	53. அற்பாயுர்பாவம்.
22. ஸ்வாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.	54. மத்தியாயுர்பாவம்.
23. அத்திய ஸ்வாம்ச இராசிகள்.	55. தீர்க்காயுர்பாவம்.
24. வர்க்கோத்தமம்.	56. நிரயாண விஷயம்.
25. திரோகாண் சக்கிர நிர்ணயம்.	57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
26. ஹோரா சக்கிர நிர்ணயம்.	58. தசைகள்.
27. திம்சாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.	59. நட்சத்திர தசை.
28. த்வாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.	60. அதன் புத்தியாதிதன்.
29. குளிகைகால ஸ்தான நிர்ணயம்.	61. ஹோராசாதிதன்.
30. லக்ஷி நிச்சயம்.	62. நட்சத்திர தசைகளின் புத்தி காலங்கள்.
31. ஸ்திரி புருஷ லட்சணம்.	63. சக்கிர தசைகள்.
32. கால ஹோரா.	64. சக்கிரதசா காலங்களும் நாட்கள்.
33. ஜன்ம கால லட்சணம்.	65. சக்கிர புத்திகள்.
34. த்விக்கிரக யோகம்.	66. தசாபவ்ன்களின் விதிகள்.
35. திரிக்கிரக யோகம்.	67. தசாபவ்ன.
36. ருசகாதி யோகங்கள்.	68. கோசரம்.
37. ஸங்கியா யோகங்கள்.	69. அவ்வுவர்க்க சந்திரபிந்து.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.	70. கோசர பலம்.
39. ஆசிரிய யோகங்கள்.	71. அந்தபலன் தரும் சமயம்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.	72. கோசர வேதை.
41. ஹமை.	73. அவ்வுட வர்க்கம்.
42. அந்தகத்துவம்.	74. அதன் விதிகள்.
43. பதிதபாவம்.	75. கண்டதிரிய விவரம். [ரம்.
44. புஷ்டியம்சம்.	76. விவாக பொருத்தங்களின் விவ.
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.	77. பொருத்தங்களின் லட்சணம்.
46. ஸ்திரி கடக்கை.	78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
47. கனத்திர பாவம்.	79. முகூர்த்தங்கள்.
48. புத்திர பாவம்.	

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் கண்ணாலும், 9 கிரகங்களை 12 இராசிகளில் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவை களைகண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 7 கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடி விநாயகமும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமாக னாறி மாறிவிருப்பினும் இவற்றுக்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்த சொல்லவும் இதனால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இதன் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபோதினி, ரூபீஸ், தபால்பெட்டி, செ. 167, மதராஸ்,

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நாதன நால்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வேளியாவிறும்!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சீமை கலிகோ பைண்டு செய்வப்பட்டு கண்
கிணக் கவரத்தக்க அதே தக ஆப்பேடான் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட்
மேயரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தர்தாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நாதன நால்; போகானந்தத்தை விடிக்
வும் மூலானகள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.
இது காதல் இன்பத்தை உன்னவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இன்னாந்
கையை கல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் போனந்தக் கடலில் மூழ்கி எந்தெந்த
கிணக் கொற்ற, மறமையப் பயினையும் அடைதற் கேதலாயிருக்கும்படி, மறக்க
இன்பவாழ்க்கைகள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழகடையில் வெளி
விடப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக சொக்கோச சாஸ்திரத்தின்சாரம்

ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2-

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1-8-0.

இதில், எ. ஏ. எம். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியரான திருவள்ளூர் எம். சுப்பையாசாமி முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், சிறந்த போதகர்களோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

இதேயுத்தங்களுக்குமேல் திக்கு காகிதத்திலே அச்சிடப்பட்டிருக்கிற காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

அற்புத கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர கதைகளும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த 16-ஜப்போன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலாந்து இராஜா பாஷையாசிரியருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்வதென்பது அவசியமாகியிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்க வேண்டும், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர்.

ஆகவே, அத்தகையவர்கள் கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவியாகும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தனித் தனிக்கு எளிதில் போதிக்கும் அரிய கோதுமைகளைத் தயார் செய்து இது பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனைச் சித்தப்படிப் படிப்பவர்கள் செவ்விலகமாயும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லாமலும் பிசு எளிதில் இங்கிலாந்து பேசவும் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆயிரக் கணக்கான மனச் செலவு செய்து 10 வருஷம் கடிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-நாளில் இப் புத்தகத்தின் உதவியுடனாகக் கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அறிவிக்காவில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர் தானே கவனமாக இங்கிலாந்து கற்றுக்கொள்ளத் தக்க மனச்செய்கையெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைச்சப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவராத தாதை பாடமுறைகளெல்லாம் வெளிவரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாயை வரையப்பட்டிருக்கின்றன, கட்டிக்கொண்டு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் கற்பனை விலை நிதிப்பாசம், அங்கிலா தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம் இவ்விதமாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்

ஒளவையார் அருளிச்செய்த பெட்டகம்.

ஆதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தவிட்டது. விலை ரூபா 1.

கற்கோட்டை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக விரசுரிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தாசேவர்களில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தான் வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இவ்நாவலின் கவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டியது அவசியமாய் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள் இதனே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாகக் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூண்டாகக் களங்கொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவாச்சி சீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்ராஷ்டமடைந்த செல்வனான மருட வர்த்தனர்கள் தலை மறைந்து விசிக்கும்போது, கொஞ்ச நேரத்திலும் விரைவாகப் பித்தலில் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொன விரைவையும் சோகத்தையும் வீரரத்தையும் ஊட்டும். செல்வனின் அற்புத நடவடிக்கைகளும் துணிகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க் காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு களைவிலும் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களாய் விருக்கி ஓர்சென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேஷமாக, இதுவள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடவடிக்கைகள் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு சீதிலை அத்தாட்சியோடு புலப்படுத்துகின்றன.

இது தெளிவான இனிய நடைவில், ஆங்காங்கு நாம் உணர்வேண்டிய முக்கிய விஷயங்களைவெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தாலாசிரியர் திருவருணப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்

தயாராகிவிட்டது !

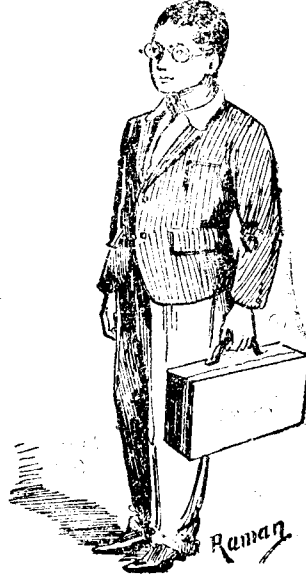
தயாராகிவிட்டது !!

நீங்கள் எதிர்பார்த்திருந்த 3-ம் பதிப்பு தமிழ் மெட்ரீரியா மெடிகா

என்னும்

அருமையான வைத்திய நூல்.
MATERIA MEDICA.

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிட வேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்துகொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும்.

இது டபிள் கிரௌன் 1x16 பக்க அளவில் 470 பக்கங்களுக்குமேல் கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோ பைண்டு செய்தது. இதன் விலை ரூ. 3.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு
28-2-37 வரையில் ரூ. 2—4—0; தபாற்கூலி வேறு.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உ
தும்
பாப்பிரம்மணை எம்.

ஆனந்தபோதினி.

"எப்போது ஸேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருன்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு" — திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	தாதுவூ தைமீ கஉ	பகுதி
22	1937 (ஆ) ஜனவரிமீ 14உ	7

கடவுள் வணக்கம்.

விமலமுதற் குணமாகி தூற்றெட்டாதி

வேதமெடுத்து எடுத்துரைத்த விருத்திக்கேற்க
அமையும் இலக் கணவடிவாய் அழவும் போதாது
அப்பாலும் கப்பலாய் அருட்கண்ணாகிச்
சமமுடன் கலப்பும் அவிழ்தலுமியாக் காணத்
தண்ணருவ்தத்து எமைக்காக்குஞ் சாட்சிப்பேறே
இமையனவும் உபகார மல்லால் வேறென்று
இயக்காநீர்க் குணக்கடலா யிருந்த ஒன்றே. (1)

வடிவனைத்துத் தந்தவடி வில்லாச் சுத்த

வான் பொருளே எளியனேன் மனமா மாயைக்
குடிசெடுக்கத் துசுக்கட்டிக் கொண்ட மோன
குருவேளன் தெய்வமே கோதி லாத
படியெனக்கு ஆனந்தவென்னம் வந்த தேக்கும்
படியெனக்கு உன் திருக்கருணை பற்றாமாறே
அடியெடுத்து என் முடிவில் இன்னம் வைக்க வேண்டும்
அடிமுடியென் றில்லாத அகண்ட வாழ்வே. (2)

காணும் கண்ணிற் கலந்தகண் ணையனைச்

சேனும் பாருத் திரிபவர் காண்பாரோ
ஆனும் பெண்ணும் அதவெனும் பான்மையும்
பூணும் கோலம் பொருந்தியுன் சிந்தவே. (3)

அகமேவும் அண்ணலுக்கு என் அல்லவெல்லாஞ் சொல்லிச்
சுகமான தீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே. (4)

அருள்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் ஆறாவது பரத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

(இ-ள்.) திரிமல முத்திய குணங்களுடையதாகி, வேதங்களும் நூற் றெட்டுவீத உபக்ஷதங்களும் ஆவற்றிற்கு மேற்பட்ட உபநிஷதங்களும் எடுத் துக்கூறிய வியாக்ஷணத்தைக்கு ஏற்ப அமைந்திருக்கிற இலக்கண வடிவ வாய், அத்தான் அவையாது இவற்றிற்கெல்லாம் மேற்பட்டதாகி, திருவருளை யே கண்ணாகக்கொண்டு, உபத்துவத்தோடு சேர்க்கையும் பிரிவும் காமெல்லாம் பார்த்தும்படியானதான அருண்முகத்து எங்களைப் பாதுகாக்கும் சாட்சி பூதமான பேரே! இவ்வெல்லாமை மன்னுயிர்களுக்கு உதவி புரிதலென்றிப் பிற்தொன்றைச் செய்ய வரும்பாத நிர்க்குணக் கடலாயிருக்கும் ஒப்பற்ற பொருளே! (எ-று.)

வேதம் உபக்ஷதம் முதலிய விழுமிய நூல்கள்கூட ஆண்டவன் இன்ன விதமாய்த் தானிருப்பான் என எடுத்துக்கூற முடியாதேன்பார், “நூற்றெட் டாதி வேதமெடுத்து எம்மத்து உரைத்த விருத்திக்கேற்க அமையும் இலக்கண வடிவாய் அதவும் போதது அப்பாலுக் கப்பாலாய் அருட்கண்ணாகி” என்று கூறினார். படைத்தல் காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையுட்கடவுள் இயற்றுவது உயிர்களின் கண்மையை உத் தேசிடதே என்பதை விளக்குவார், “இமையனவும் உபகாரமல்லாமல் வே ரென்று இயக்கா நாக்குணப்படலாய் திருந்த ஒன்றே” என்று கூறினார்.

2. இதனால் திருவடி தீட்சை செய்ய வேண்டுமென கடவுளை நோக்கி முறையிடுகிறார்.

(இ-ள்.) ஜீவராசிகளைப் படைத்த அருபமான பரிசுத்த விழுப்பொரு ளே! அடியமனுடைய மனதில் நிகழும் மாயையின் கூத்தை யொழிக்க துவஜங் கட்டிக்கொண்ட மென்ன குருவே! என் ஆண்டவனே! அடியமுடிய வில்லாத அண்ட சொருபமான வாழ்வே! அடியேனாககு குற்றமில்லாத மெய்ச்சிப்பெருக்கு ஏற்படுமாறு எனக்கு உன்னுடைய திருவருள் பதியும்படி உனது திருவடிகளை யெடுத்து என் தலையின்மீது இப்போது வைக்க வேண் டும். (எ-று.)

3. இதனால் ஆண்டவனை அந்தர்முகமாகக் காண முயலாது, பரிர் முகமாகப் பார்க்கப் பாடுபடுவதில் பயனில்லை எனக் கூறுகிறார்.

(இ-ள்.) ஊடுருவி நோக்குகின்ற அறிவாகிய அண்களில் கலந்திருக்கும் கண்மணியே! ஆண்பாலும், பெண்பாலும் அதுவென்னுந் தன்மையும் ஆகிய இவைகளைக்கொண்ட உன் திருக்கோலமானது பொருந்தி அவர்களது மனத்தினிடத்து நிலைபெற்றிருக்கச் செய்தே, உன்னை விண்ணுலகத்திலும், மண்ணுலகத்திலும் தேடித் திரிபவர்கள் காண்பார்களோ. (எ-று.)

4. இதனால், தன்னிலையைக் கூறும்படி கிளியைத் தூது விடுகிறார்.

(இ-ள்.) பைங்கிளியே! மனதில் குடிகொண்டிருக்கும் அண்ண லுக்கு என்னுடைய துயரத்தை யெல்லாஞ் சொல்லிக் கிளியாகிய நீ போய்ச் சுகக்கொண்டு வருவாயாக. (எ-று.)

பெய்ஸ் பூரில் தேசியத் திருவிழா

நமதாய் நாடாகிய இந்தியாவில் பலவித திரு விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இத் திரு விழாக்கள் பெரும்பாலும் சமய சார்பாகவும், கடவுள் பெயராலுமே நடந்து வருகின்றன. சமய சம்பந்தமான திருவிழாக்கள் தேச மக்கள் அனைவராலும் கொண்டாடப் படுவதின்கூட. ஒவ்வொரு காலத்திலு ஓவ்வொரு பகுதியினரால் ஒவ்வொரு திருவிழா கொண்டாடப் படு கின்றது. ஏனென்றால், இந்தியாவில் பலவித சமயங்களும், மதக் கொள்கைகளும் நிலவி யிருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தந்த சமயத் தையும் கொள்கையையும் உடையவர்களால் அவைகளைப் பொட்டிய திருவிழாக்கள் கொண்டாடப் படுகின்றன.

உதாரணமாக, இந்துக்கள் கொண்டாடுகிற தீபாவளித் திரு விழாவையோ, பொங்கல் திருவிழாவையோ இந்தியாவிலேயே வசிக் கும் முஸ்லீம் மக்களோ, கிறிஸ்தவ மக்களோ கொண்டாடுவதின்கூட; முஸ்லீம்கள் கொண்டாடுகிற ரம்ஸான் பண்டிகையையோ, ருத்ரா பண்டிகையையோ இந்துக்களும், கிறிஸ்தவர்களும் கொண்டாடுவ தின்கூட. கிறிஸ்தவர்கள் கொண்டாடுகிற கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகை போன்ற பண்டிகைகளை இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் கொண்டாடுவ தின்கூட. இவ்விதமே மற்ற மதத்தினரும் நடந்து கொள்ளுகின்றனர்.

இந்தியாவில் வசிக்கும் பலதிறப்பட்ட மக்களும் ஒருங்கே கொண்டாடும் திருவிழா ஒன்று உண்டென்றால், அது தேசியத் திருவிழாவேயாகும். தேசத்தைப் பொட்டிய திருவிழாவை அத் தேசத்தில் உள்ள எல்லா மக்களும் கொண்டாடுவதற்கு உரிமை யிருக்கிற தல்லவா!

தற்போது எம் இந்தியமக்கள் கொண்டாடுவதற்குரிய தேசியத் திருவிழா எது? அதுதான் தேச மகாசபையாகிய காங்கிரஸின் வருஷக் கொண்டாட்ட திருவிழாவாகும். காங்கிரஸ் மகாசபை

ஆனந்தபோதினி

யான்றுதான் அது தோன்றியதி லிருந்து இதுவரை நம் நாட்டு மக்களின் சுதந்திரத்துக் காகவும், நாட்டு விடுதலைக்காகவும் பாடுபட்டு வருகிறது. ஆகவே, அம் மகாசபை பொன்றே தேச மகாஜனங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பிரதிநிதித்வம் வாய்ந்த சபையாகும். அத்தகைய மகாசபையின் கருடக் கொண்டாட்டத்தைத் “தேசியத் திருவிழா” என்று கூறுவதில் தடையென்ன?

சுமார் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் தேசியத் திருவிழா, கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கிணங்க, பலமடைந்த இதுவரை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இத்தனை வருஷங்களாகப் பெரும்பாலும் நகரங்களிலேயே கொண்டாடப்பட்டு வந்த இத் தேசியத் திருவிழா, இவ்வருஷம் மஹாராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியிலுள்ள சிறு கிராமமாகிய பெய்ஸ்பூரில் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இதில் சாதாரண சமய வேற்றுமையின்றி இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் கலந்து கொண்டனர். எனவே, பெய்ஸ்பூர் காங்கிரஸ் தேசியத் திருவிழா அதிக விமரிசையாக நடைபெற்ற தென்பதில் ஆச்சரியமென்ன இருக்கிறது?

காங்கிரஸ் மகாசபையின் 50-வது கூட்டம் டிசம்பர் மாதக் கடைசி வாரத்தில் பெய்ஸ்பூரில் கூடியது. அம் மாபெரும் கூட்டத்துக்கு இந்தியாவின் இணையற்ற வீரரும், சுதந்தர புருஷருமாகிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு முன்னுதவது முறைபாகத் தலைமை வகித்தார். இவ்விதம் காங்கிரஸுக்கு மும்முறை தலைமை வகிக்கும் பாக்கியம் கோபாலகிருஷ்ண கோகலேவுக்குப் பின் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்குத்தான் கிடைத்தது. அதுவும், தொடர்ந்தார்போல் இரு வருஷங்கள் தலைவராக இருக்கும் பேறு பண்டித நேருவுக்கே உரியதாயிற்று. பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் இந்தியாவுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் புதிய அரசியல் சீர்திருத்தம் அமுலுக்கு வரவருக்கும் இந் நேருக்கடியான சமயத்தில் பண்டித நேரு தலைமை வகிப்பது மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். அத்துடன், காங்கிரஸிலேயே பல நிறப்பட்ட கொள்கையுடையோரும் கலந்திருப்பதால், அவர்களை பெல்லாம் ஒன்றுபடுத்திக் காங்கிரஸின் முன்னணி வேலையை முட்டின்றி நடத்தி வைக்கும் ஆற்றலும் பண்டிதருக்குண்டு. இதை பெல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் தேசமக்களும், தலைவர்களும் ஏகமனதாகப் பண்டிதரைத் தேர்ந்தெடுத்து பெய்ஸ்பூர் காங்கிரஸில் தலைமை வகிக்கச் செய்தனர். மகாத்மா காந்திக்கு அடுத்தபடியாக, இந்தியவிடுதலைப் போராட்டத்தைத் திறமையாக நடத்த ஆற்றலுடைய தலைவரெனக் கருதப்படுபவரும், உலகமக்களின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்திருப்பவரும், அவர்களால் மேலாக மதிக்கப்படுபவரும் நமது பண்டித நேருவே யாவர்.

பண்டித நேரு பொதுவாக இந்தியா விடுதலை படைய வேண்டு

பெய்ஸ்பூரில் தேசியத் திருவிழா

மென்பதிலும், இந்தியமக்கள் சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணும் சகவாழ்வு பெறவேண்டுமென்பதிலும் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்கள் ஆயினும் அவர் பெரும்பாலும் நகரங்களிடையே பழகிவந்தவராதலால் நகரங்களுக்கு ஜீவநாடிகளாய் இருக்குங் கிராமங்களின் நிலைமையையும், அங்கு வாழும் கிராமமக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களையும், வறுமை நிலையையும் உள்ளவாறு அறிவதற்கு அவருக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததில்லை. ஆகையால்தான், அவர் மகாத்மா ஆரம்பித்த சுதந்திரப் போராட்டத்தால் கிழிப்படைந்த வீராயிருந்தும், காந்தியடிகள் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளின் வறுமை நிலையை ஒரு வகையில் போக்குவதற்காக வகுத்த சுதந்திர முறையினை வேலைத்திட்டங்களில் மாறுபட்ட அபிப்பிராய முடையவராயிருக்கிறார். சில சமயங்களில் நம் கருத்து வேற்றுமையை வெளிப்படையாகவுங் கூறிவிடுகிறார். மேலாட்டுச் சமதர்மக் கொள்கையில் அவருக்குள்ள பெருமதிக்கையே அதற்குக் காரணமாகும். சமதர்மக் கொள்கையால்தான் மனித சமூகத்துக்கு நன்மை யேற்படுமென்று மற்றொரு சில அறிஞர்கள் கருதுவதுபோல் பண்டிதரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அவ்வாறு அவர் கருதுவதில் தவறில்லை. ஆனால், மேலாட்டு (முக்கியமாக ஷியி)ச் சமதர்மக் கொள்கை கிரியாமசையில் நம் இந்தியாவைப் பொருத்தமட்டில் எவ்வளவு தூரம் வெற்றிபெறும்—அதுபல சாத்தியமாகும்—என்பதை அறிய பண்டிதர் போன்றவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பமேற்படவில்லை. அவர்கள் இன்னும் பிரசாரஞ் செய்யும் அளவிலேயே இருந்து வருகின்றனர்.

பண்டித ஜவஹர்லால் சென்ற வருஷம் இரண்டாவது முறையாக லக்ஷ்மணபுரியில் தலைமை தாங்கியதற்குப் பிறகு, இந்தியா முழுவதும் அவர் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்திருக்கிறார். அதற்கு முன்னரும் இரண்டொரு தடவை இந்தியாவைச் சுற்றிப்பார்த்திருக்கிறாராயினும், இம்முறைதான் அவருக்கு இந்தியாவின் ஒவ்வொரு சிறு கிராமத்தையும், மூலை முடுக்கையும் சுற்றிப்பார்த்து, ஆங்காங்குள்ள மக்களிடையே இருந்து பழகி அவர்களது நிலைமையை அறிந்து கொள்ளுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. நகர மக்களைவிட கிராமமக்கள் காங்கிரஸ் செய்திபை எவ்வளவு ஆவலோடு கேட்டிருக்கிறார்களென்பதையும், அங்கெல்லாம் காந்தியம் எவ்வளவு தூரம் பரவி யிருக்கிற தென்பதையும் பண்டிதர் நன்கு அறிந்திருக்கிறார். அத்துடன் இவ்வாறு, மகாத்மா காந்தியின் கட்டளைப்படி இவ்வருஷத்திய காங்கிரஸ் கூட்டம் மிகச் சிறிய கிராமமாகிய பெய்ஸ்பூரில் கூடியதாலும், அக் கூட்டத்துக்கு நகர மக்களைவிட கிராமமக்களே பல்லாயிரக் கணக்காகத் திரண்டிருந்ததாலும், மேலும் பண்டிதருக்குக் கிராம ஏழைமக்களின் பரிதாபகரமான நிலைமையைப் பூரணமாக அறிவதற்கு வசதி ஏற்பட்டது. எனவே, பண்டிதர் இந்திய ஏழை விவசாயிகளின் வறுமைக்குக் காந்தியம் விமோசன முண்டாக்குமா? அல்லது சமதர்மக் கொள்கை

ஆனந்தபோதினி

சன முண்டாக்குமா? என ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து பார்ப்பன நாம் எதிர் பார்க்கிறோம்.

எவ்வாறிருந்தாலும் பண்டித ஜவஹர்லாலின் சமதர்மக் கொள்கையில் ஒருவித அதிர்ச்சி பேறப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறோம். அவர் பெய்ஸ்பூரில் நிகழ்த்திய தலைமைப் பேருரையில், உலக (சர்வ தேச) நிலைமையையும் ஆராய்ந்து கூறிக் கொண்டே வந்து, பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:—

“வறுமையையும் வேலை யின்மையையும் ஒழித்துவிட வேண்டும். மனித வாக்கத்தின் நலத்திற்கான வழிகளில் மம் மக்களது சக்தியைத் திருப்பவேண்டும். இன்றுள்ள ஏற்பாட்டை யகற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டை நிலவச் செய்ய வேண்டும். சென்ற எட்டுமாத காலத்தில் இப்பெரிய நாடு முழுவதையும் நான் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்திருக்கிறேன். இந்தியாவிலுள்ள பொது மக்கள் துன்பத்தால் துடிப்பதை நான் நேரில் கண்டேன். தங்கள்மீது சுமந்திருக்கும் பளுவைத் தாங்கமாட்டாது அவர்களுடைய கண்கள் பரிசாரத்தைக் கோரிப் பரிதாபகரமாக ரோக்குகின்றன. எல்லை, அவர்கள் வேண்டும் பரிசாரத்தை முதலில் தேட வேண்டியதே மம்முடைய தற்போதைய பிரச்சினைவாக இருக்கிறது. மற்றவை அவ்வளவு முக்கியமானவையல்ல. இப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமானால் இந்தியாவில் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தையும், சுரண்டலையும் அகற்றவேண்டும்.....

“ஏகாதிபத்திய வாதம், சமதர்மவாதம் ஆகியவற்றின் தத்துவங்களை உணராமல் மம் நாட்டுப் பிரச்சினைகளைச் சரிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. நம் குயரங்கள் ஆழப் பதிந்துபோயிருக்கின்றன. தீவிரமான சிகிச்சையால் தான் அத்துபாத்தைப் போக்க முடியும். சமதர்ம முறையில் சமூகத்தைத் திருத்தியமைப்பதே அந்தச் சிகிச்சையாகும்.”

“நாம் இன்று இந்தியாவில் சமதர்மத்துக்காகப் போராடவில்லை. நிலைமை வெகுதூரம் அடிகுறித்தியடைந்த பின்னர்த் தான் சமதர்ம முறையில் நாம் காரியங்களைச் செய்பவர்களும். ஆனால் மமது தற்போதைய பிரச்சினை பென்ன? வாப்போரும் சுயராஜ்யம் எத்தகையதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அபேதவாதத்தைப் பற்றிய அளவு உதவியாக இருக்கும்.

“பிரச்சினைபைச் சரிவாக உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டால் முயற்சிகள் வீணாகும். இன்று ஜனநாயக அரசியலுக்காகவே காங்கிரஸ் போராடுகிறது. சமதர்மத்துக்காக அல்ல. காங்கிரஸ் சாம்ராஜ்ய வாதத்தை எதிர்த்து அரசியல் பொருளாதார அமைப்பில் பெருத்த மாறுதலைக் கோருகிறது. இது படிப்படியாக சமதர்மத்தில் முடிவுறும். சமதர்மமே இந்தியாவின் ரோய்க்கு மருந்து.

பெய்ஸ்பூரில் தேசியத் திருவிழா

“ஆனால் இப்போது மம்க்கு உடனே வேண்டுவது... ய் சுதந்திரமும் ஜனநாயக அரசியலுமாகும். ஆகவே, உலக... டின்னேற்ற ரோக்கங்களுடன் உழைக்கும் கோஷ்டிகளுடன் காங்கிரஸ் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும். உலக சமாச்சத்தை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும்.”

இப் பகுதிகளைக் கூர்ந்து கவனிப்பவர்கள் நாம் முன்னர் எடுத்ததுக் காட்டிய உண்மையை நன்குணர்வார்கள்.

மற்றப்படி, பண்டிதர், காங்கிரஸ் புதிய இந்திய அரசியலைத் தகர்க்கவே முனைந்து நிற்கிற தென்றும், அதிலும், முக்கியமாகச் சமஷ்டி முறையைத் தவிடுபொடியாக்கத் தயாராக இருக்கிற தென்றும், அந்நகரகாவே அது மாகாணச் சட்ட சபைகளுக்கு நடக்கும் பொதுத் தேர்தலில் கலந்து கொள்ளுகிறதென்றும் வெகு தெளிவாக எடுத்து விஸ்தரித்திருக்கிறார். அத்துடன், அவர் வயதவந்த அனைவருக்கும் ஒட்டுரிமை தந்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணயசபை ஏற்படவும் உழைக்கப்போவதாக உறுதி கூறியிருக்கிறார். பொதுவாக பண்டிதரது பிரசங்கம் காலத்திற்கேற்ற ஒன்று என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இனி, இக் காங்கிரஸின் வாவேற்புக் கழகத்தலைவர் ஸ்ரீ சங்கராவதேவ் வாவேற்புமையும் உணர்ச்சி வாய்ந்ததாகவே இருக்கிறது.

இக் காங்கிரஸில் ஒரு முக்கிய விசேஷ மென்னவென்றால், இரண்டு வருட காலமாக அரசியலி லிருந்தே சிலக யிருந்து வரும் மகாத்மகாந்தி, இக் காங்கிரஸை பொட்டி... பெற்ற கிராமக் கைத் தொழிற் பொருட்காட்சிச் சாலையில் அரசியல் பிரசங்கஞ் செய்த தாகும். அப் பிரசங்கம் மக்கள் உணர்ச்சியைத் தட்டி பெழுப்பக் கூடியதாக இருக்கிறது. அப் பிரசங்கத்தில் அவர் தமது வேலைத் திட்டங்களை நாட்டுமக்கள் நிறைவேற்றி வைக்காததே நாடு முன்னையினும் மிக மோசமாக இருப்பதற்குக் காரணமென இடித்துக் கூறுகிறார். அத்துடனிலவாது, “நூற்பதின்மூலம் நாம் சுதந்திரம் பெறக் கூடுமென்று உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். உண்மையையும் அறியும்சைபையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட மற்றொரு முறையினால் சுயராஜ்யம் பெறக்கூடுமானால் அறிந்தவர் சொல்லாதிரு. அங்ஙனம் பாராவது நிரூபித்தால் நான் நூல் நூற்பதை அடிக்காதி அட்டு விடுகிறேன். பிறகு அது பற்றிப் பேசவே மாட்டேன். அங்ஙனம் புதிய வழி காட்டுவோருக்கு நான் அடிமையாயிருக்கிறேன்; ‘நான் ஒரு பைத்தியக் கான்’ என்று பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்கிறேன்” என அறைகூவியழைக்கிறார். மேலும், அவர், “என்னுடைய திறமையையும் சக்தியையும் பற்றிச் சிலர் சந்தேகிக்கலாம்; இச்சக் கிழவரால் என்ன முடியுமென்று நீங்கள் நினைக்கலாம். சில வருஷங்களுக்கு முன் எனக்கு எத்தகைய சக்தியும் பலமு மிருந்தனவோ அதே சக்தியும் பலமும்

ஆனந்தபோதினி

முதல் இருக்கின்றன. நான் சிறைக்குச் செல்ல வேண்டிய
புது இப்பொழுது ஏதாவது இருக்கிறதா? அது எது வென்று
டனே சொல்லுங்கள்; சிறை செல்கிறேன்; அவசியம் நோர்தால்
தாக்கு மேடை ஏறவும் நான் சித்தமா யிருக்கிறேன்” என்று கூறித்
தம் சந்தையைப் பற்றி வீர முழுக்கஞ் செய்தார். மகாத்மாவுடைய
அமுத மொழியை இந்தியன் எனக் கூறிக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு மக
னும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியதவசியம்.

கடைசியாக இக் காங்கிரஸில் உலக சமாதான காங்கிரஸை ஆக
சித்தும், பர்மா பிரிவினை விடுதலைப் போராட்டத்துக்குத் தடையாக
இல்லாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அதிலே இந்திய
காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு அதிகார மளித்தும் ஸ்பெயினில் நடக்கும் கலகத்
துக்கு அறதாபர் தெரிவித்தும் புயல் வெள்ளங்களால் கஷ்ட மடை
ந்த மக்களுக்கு உதவி புரிந்தவர்களைப் பாராட்டி அதுதாபர் தெரிவித்
தும், வல்லரசுகளின் புத்த வெறியை எதிர்த்தும், விசாரணையின்றிக்
காலசில் வைக்கும் கடுமையான முறையைக் கண்டித்தும் பல முக்
கிய தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டன.

புது அரசியலை உடைக்க வேண்டுமென்றும், இந்தியாவின் அரசியலை
கிரீணயிக்க ஜனப்பிரதிநிதிக் சபையைக் கட்டுவதென்றும்,
காங்கிரஸ்காரர் பதவி ஏற்படா கடாதா என்பதுபற்றி மாகாணக்
கமிட்டிகளும், ஜில்லா, தாலுக்கா கமிட்டிகளும் முடிவு செய்து அ.
இ. கா. கமிட்டிக்கு விசாரணை அனுப்ப வேண்டுமென்றும் அப்பொழுது
முக்கிய தீர்மானம் நிறைவேறியது. அதை ஆசிரித்தும் எதிர்த்தும்
பலர் பேசினர். அவர்களில் பண்டித மாளையா, திரு. சத்திய
மூர்த்தி ஆகியவர்களின் சொற்பொழிவுகள் குறிப்பிடக் கூடியன
வாக இருந்தன.

பண்டித மாளையா, “சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளாக நான்
இக் காட்டுக்குச் சேவை செய்திருக்கிறேன். இங்காட்டி லிருந்
தும், இவ்வளவு லிருந்தும் நான் விடை பெற்றுக்கொள்ள வேண்
டிய காலம் வந்துவிட்டது. அடிமைத் தனையினின்றும் இந்தியா
விடுதலை பெறுவதற்கு, நான் இறந்து விடுவேனோ என்று நினைக்கும்
போது என் உள்ளம் பெரும்பாட்டைச் சொல்ல இயலாது. சுதந்திர
உதாசினத்துக்குத் தீவிரமாகப் பாடுபடும்படி என் தேசத்தார்களாகிய
உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்” என்று உருக்கமாகப் பேசி
யிருப்பது யாவர் மனதையுங் கவருமென்பது திண்ணம். அவர்
வேண்டுகோளின்படி ஒவ்வொருவரும் சுதந்திர தாகங் கொண்டு
சேவை செய்ய முன் வா வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

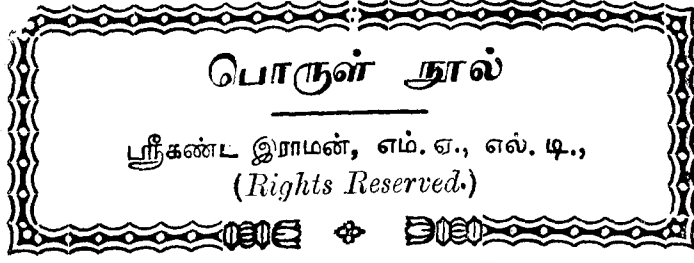
ஜம்: தத்ஸத்.

பொங்கலோ ! பொங்கல்

(“சமூகத் தொண்டன்”)

அகவற்பா.

பொங்கலோ பொங்கல் ! கங்குலும் பகலும்
பொங்கலோ பொங்கல் !! பொங்கலோ பொங்கல் !!!
அங்கையர் கண்ணியோ டமர்த்தருள் இறையின்
பங்கமில் அருள் இப் பாரிடைப் பொங்கவும்
தண்டமிழ் நாட்டிடை தவறெறி யோங்கவும்
மண்டலங் குளிர மாரி பொழியவும்
வாணிபத் தொடுவளர்ந் தோங்கும்வே ளாண்மையால்
காணிகலங் கல மாகக் கொழிக்கவும்
அறம்வளர் மன்கையர் அன்பு சிறக்கவும்
மறமது சிறைத்து மக்கள் உய்யவும்
செந்தமிழ் முணங்கை திசைதொறும் தொழவும்
முந்தையோர் கண்ட முறைபெலாம் சிறக்கவும்
நாவலர் பாவலர் நற்றமிழ் முன்பர்மற்
றேவரும் இங்கெஞ் ஞான்றும் வாழவும்
பணியே அணியாய்ப் பார்மிசை ஒளிரும்
மணியிற் சிறந்த மான ஆனந்த
போதினி வாழவும் பொற்பினள் அவளை
எதில் குறையும் இன்றி வளர்க்கும்
தலையா சிரியன் தக்கோன் கலையில்
மலை நேர் மாதவன் இராமசாமியும்
பொற்பினள் தன்னைப் புவிமிசைப் பெற்று
அற்புத மென்ன அளித்த திருவினன்
நாக வேடென்னும் கல்லூரதனில்
ஏக போகனாய் இருந்து சிறப்போன்
முனிசாமி என்னும் முதல்வன் தன்னின்
கனிமொழி மனையாள் கற்பமர் துணைபொடு
பல்லாழி காலம் பாங்கொடு வாழவும்
கல்லோர்க் கென்றும் கலஞ்செய்து மகிழவும்
பொங்கலோ பொங்கல் ! பொங்கு தாதுதைப்
பொங்கலோ பொங்கல் !! பொங்கு உலகு.

(411-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

செல்வத்திற்கு பலதிறப்பட்ட கருத்துக்கள் இருப்பதால் எது சால்வும் சிறந்தது என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட செல்வம் (Individual wealth) என்று சொல்லப்படுகின்ற அது ஒரு உபயோக உபயோகத்தைக் குறிக்கும். அதற்கு உபயோகம் (Utility) குறைந்திருந்தல், மாற்றக் கூடியது முதலான குண விசேஷங்கள் எவற்றுக்கும். இதில் இனம் சரக்குகளும், (Free goods) மாற்றக் கூடாத சாமான்களும் (Non-transferable goods) இதில் சேர்க்கப்படாதவை. தேசியச் செல்வம் (National wealth) என்று செல்வத்தை ஒரு தேசிய நோக்கத்தோடு பார்த்தால் அதில் மாற்றக் கூடாத சரக்குகளும், இனம் சரக்குகளும்—அமோகமாக கிடைக்கக் கூடியதுமான குண விசேஷங்கள் கூடியதைப் பார்த்தலாம்.

உதாரணமாக:—சீதோஷணம், ஜலசக்தி, காவேரியாறு, பைகாரா நீர் வீழ்ச்சி, கைத்தொழில் குண விசேஷங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனுடைய சக்தி முதலானவற்றை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ஆல்ஃபிரட் மார்க்ஸ், செல்வத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் இரண்டு விதமாகச் சொல்லுகிறார். குறுகிய நோக்கத்தில் ஒரு மனிதனுடைய செல்வமானது, பின் வருவனவற்றைக் கொண்டிருக்கிறது.

(உ-ம்) நிலம், யந்திரங்கள், வீடுகள், கம்பெனியின் “ஷேர்”கள், அடமானக் கடன் பத்திரங்கள் முதலானவை. பரந்த நோக்கத்தில் அப்பொருளாளியின் மேற்கூறிய செல்வத்தில் ஒரு மனிதனைப் பொருத்த மட்டிலுள்ள குணவிசயங்களைச் (Personal Wealth) சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அதாவது அவனுக்கு அவை செல்வம்போல இருக்கிறது.

(உ-ம்) சாமர்த்தியம், பொருளிட்டும் முறையில் சாதாரணம், முயற்சி, யோசனை முதலானவை. செல்வத்தைப் பற்றி எலி (Ely), டாஸிக் (Taussig) செலிமன் (Seligman) முதலானோர் பலவிதமாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

உலகச் செல்வம் (Cosmopolitan Wealth)

இது உலகத்திலுள்ள எல்லா செல்வங்களையும் குறிக்கும்.

(உ-ம்) கடல் உலகத்தின் சொத்தாகும். எப்படி தேசியச் செல்வம் (ஒரு தேசத்தின் எல்லா செல்வங்களும்) ஒரு நாட்டிற்கு முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறதோ அப்படியே எல்லா தேசங்களின் செல்வங்களும் சேர்ந்த ஒரு உலகச் செல்வம் ஆகிறது. மற்றும் ஒரு உதாரணம் எடுத்துக் கொள்ளு

வோம். விஞ்ஞான அறிவு (Scientific Knowledge) உலகம் முழு உபயோகப்படத்தக்கதா யிருக்கிறது. அது ஒரு தேசத்துக்கு மட்டும் செல்வம். உலக முழுவதற்கும் செல்வமாகும்.

(உ-ம்) ரோடியோ, டெலிவிஷன் முதலானவை.

மதிப்பும் விலையும் (Value and Price)

செல்வமெனப்பட்டதோடு மதிப்பு என்பது நேர்த்திருக்கிறது. மதிப்பின்றே செல்வமில்லை. மதிப்பு இரண்டு அருத்தங்கள் தரும் முறையில் உபயோகப்படுத்தப் படுகிறது. ஆடம் ஸ்மித் (Adam Smith) என்பவர் உபயோகத்தில் மதிப்பு (Value in Use), மாற்றுதலில் மதிப்பு (Value in exchange) என்று சொன்னார். தற்காலப் பொருளாளியர்கள் உபயோகத்தில் மதிப்பு என்பதற்கு உபயோக மென்றும், மாற்றுதலில் மதிப்பு என்பதற்கு மதிப்பு என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

(உ-ம்) உபயோகம் என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம். மனிதனுக்கு ஒரு வரைத்தை விடக் காற்று அதிக உபயோகமானது. மனிதன் காற்றில்லாமல் வசிக்க முடியாது. ஆனால் மதிப்பில் காற்றுக்கு விலையில்லை. ஆனால் வாரம் சிலருக்குத்தான் உபயோகமுள்ளதா யிருக்கிறது. மதிப்பும் அதிகமாக யிருக்கிறது. ஆதலின் மதிப்பு என்பது இரண்டு சரக்குகளின் சொந்தத்தைப் பற்றி ஒரே காலத்தில் ஒரே இடத்தில் கூறுகிறது. (Value is a ratio.)

ஒரு சரக்கின் மதிப்பை மற்றொரு சரக்கின் மதிப்பால் ஒப்பிடலாம். ஆனால் அது பண்ட மாற்றுதலில் வழங்கப்பெறும். பணத்தினால் ஒரு சாமானின் விலையை அளவிடுவது எளிது.

(உ-ம்) இரண்டு ரூபாய்களுக்கு ஒரு பொம்மை யென்றால் அந்த பொம்மையின்விலை இரண்டு ரூபாய்களென்று தெரியவருகிறது. மதிப்பும் விலையும் பொருளாதார சாஸ்திரத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமாக யிருக்கின்றன.

செல்வம் பலவகைப்பட்ட சரக்குகளைக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் உபயோகப்படுத்தும் சாமான்கள் ஆவனவற்றில் (Consumption Goods) என்று பெயர் பெறும்.

(உ-ம்) நமது உடைகள் ஆகாரம் முதலானவை. மற்றொன்று உண்டாக்கும் சாமான்கள் (Production goods). உண்டாக்கும் சாமான்களை நாம் அப்படியே உபயோகப்படுத்த முடியாது. ஆனால் அவற்றின் வாயிலாக நமக்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்த உபயோக மெய்தலாம்.

(உ-ம்) துணி செய்வதற்கு யந்திரம், பயிர் பச்சைகளை உண்டாக்க முதலில் கலப்பை நிலம் முதலானவற்றை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த இரண்டு சரக்குகளுக்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை. ஒரே சாமான் உபயோகச் சரக்காகவும் மற்றொரு விதத்தில் உண்டாக்கும் சரக்காகவும் இருக்கும்.

(உ-ம்) ஒரு முதலாளியிடத்தில் சாப்பாடும் துணிமணிகள் அவருடைய வேலைக்காரர் பொருட்டு இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் அவை வேலைக்காரர்களைப் பொறுத்த மட்டில் உபயோகச் சரக்குகளாகும். முதலாளியின் கருத்தைப் பற்றிய வரையில் அவை உண்டாக்கும் சாமான்களாகும்.

ஆனந்தபோதினி

உண்டாக்கும் சாமான்கள் (Production goods)

இவை நிலம், மனிதனுடைய முயற்சியால் ஆக்கப்பெற்ற இயந்திரம், தொழிற் சாலைக் கட்டிடங்கள், வண்டித் தொடர்கள், கப்பல்கள் மூலதனப் பொருள்கள் முதலானவையாகும்.

வருமானம் (Income)

வருமான மென்பது பணத்தால் அளக்கப் பெற்ற செல்வமாகும். ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் வருமானத்தை ஆங்கிலத்தில் (Individual income) என்கிறோம். ஒரு தேசத்தின் வருமானத்தை (National income) என்று சொல்கிறோம். மற்றும் இதை (National Dividend) என்றும் சொல்லலாம். தேசிய வருமானம் மனிதனுக்கு நேர் முகமாய் சுகம் தரும் சாக்குகளைக் குறிக்கிறது. ஆனால் தேசியச் செல்வம் (National Wealth) உண்டாக்கும் சாமான்களைக் குறிக்கும்.

(உ-ம்) யந்திரங்கள், யந்திரசாலைகள், நிலம் முதலாயின.

மூலதனமும் வருமானமும் (Capital and Income)

ஃபிஷர் (Fisher) எனும் பொருளாதார நூலாசிரியர் மூலதனத்தைப் பற்றி பின் வருமாறு சொல்கிறார். மூலதன மென்பது ஒரு கொடுத்த சமயத்திலிருக்கும் செல்வமாகும். அதாவது (A Stock of wealth existing at a given instant of time is called capital). வருமானத்தைப் பற்றி அவர் சொல்லுவதாவது:—செல்வத்தினின்று எழும் நன்மைகள்—ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலுண்டாவது—நன்மைகள் வருமான மெனப்படும். (A flow of benefits from wealth through a period of time is called income). இதனால் மூலதனமும் வருமானமும் கெருக்கிய சம்பந்தம் கொண்ட தென்பது விளங்கும். வருமானத்தைக் கொடுக்கும் செல்வத்தின் ஒரு பாகத்தை மூலதன மென்கிறோம், உண்டாக்குதல் (Production) என்பதில் மூலதனம் மிக்க பயனைக் கொடுப்பதால் வருமான முண்டாகிறது.

மூலதனம் (Capital.)

இதில் பலவகை உண்டு.

- (1) வியாபார மூலதனம் (Trade capital)
- (2) சமூக மூலதனம் (Social capital)
- (3) தனிப்பட்ட நபரின் மூலதனம் (Individual capital)

வருமானத்தில் தனிப்பட்ட வருமானம் (Individual income) சமூக வருமானம் (Social income) என்று இருக்கிறது.

வியாபார மூலதனமும் பண வருமானமும் (Trade capital and money income)

ஒரு பண வருமானம் ஒருவன் செலவிடும் செல்வத்தின் ஒரு பங்கிற்கு வியாபார மூலதன மென்று சொல்லப்படுகிறது. வியாபார மூலதனத்தில் உண்டாக்குபவனுடைய சர்க்குக் கிருக்கின்றன.

பொருள் நூல்

(உ-ம்) அவனுடைய நிலம், தொழிற்சாலை, மூலதனப் பொருள்கள் (Raw materials) முதலாயின. மேலும் உபயோகிப்பவர்களுடைய சர்க்கு களும் உள்.

(உ-ம்) ஆகாரம், ஆடை முதலாயின. மற்றும் அவனுடைய தொழிலில் நம்பிக்கையும், அவன் சில கம்பெனிகளில் போட்டிருக்கும் 'ஷேர்'களும் அடமானத்தின்மீது கொடுத்திருக்கும் கடன்களும் வியாபார மூலதனத்தி லடங்கியுள்.

சமூக மூலதனம் (Social capital)

சமூக மூலதனம் தனிப்பட்ட நபரின் மூலதனத்திற்கு Individual capital) மாறாக உளது. சமூக மூலதனத்தில் இயற்கையின் பரிசு (Free gifts of Nature) களைக் குறிக்கும்.

பூமியானது ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு உரித்தாக இருக்கும்பொழுது அந்த நிலம் அவனுக்கு மூலதனமாகக் கருதப்படுகிறது. ஜனசமூக கோக்கத் திலும், சமூக மூலதனத்தைப்பற்றிக் கணக்கெடுக்கும் பொழுதிலும் நாம் இயற்கையின் பரிசுப் பொருளைப் பெறுவதிலும், மனிதனுடைய முயற்சியினால் உண்டாக்கப்படும் சாக்கினால் ஏற்படும் வித்தியாசத்தை யறிந்து கொள்ளவேண்டும். மனிதன் உண்டாக்கிய பொருளினால் செல்வ முண்டாக்குவதற்கு ஏதாவது இருக்கும் அப்பொருளை சமூக மூலதனத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இதனால் நிலமும் ஏனைய இயற்கையின் பரிசுகளும் சமூக மூலதனத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை ஏனெனில் இயற்கைப் பரிசுகள் ஒரு சமூகத்தின் செல்வத்தில் (Social wealth) அடங்கியுள். நிலம் சமூகத்திற்கு இயற்கையின் பரிசுகளில் ஒன்றாக இருந்தாலும் மனிதனுக்கு இனமாக கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு மனிதன் கொஞ்சப் பூமியைத் தனக்கே உரித்தானது என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு தனது மூலதனத்தில் ஒரு பகுதியை விலையாகக் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் மனிதனுக்கு பூமி மூலதனமாகக் கருதப்படுகிறது.

சமூக வருமானம் (Social income)

ஒரு சமூகத்தின் வருமானத்தைச் சமூக வருமான மென்று சொல்லுவார்கள். இது பணரூபமாக இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை. இதில் பலவித நன்மை தரும் வருமானமுள். உதாரணமாக ஒருவன் தனது சொந்தவீட்டில் வசிப்பானேயாகில் அதனால் ஏற்படும் நன்மையை அவன் தனது பண வருமானத்தில் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துக் கணக்கெடுப்பதில்லை. ஆனால் அவன் சொந்த வீட்டில் வசிக்கும் நன்மையானது அவனுடைய மொத்த வருமானத்தில் (Total income) ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்திருக்கிறது. அதை மொத்த சமூக வருமானத்தில் ஒரு பகுதியாக நாமெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் அந்த நன்மை சமூக வருமானத்தில் சேர்ந்து விடுகிறது. அதே மாதிரி சமூக மூலதனத்தில் ஒருவன் போட்டுக்கொள்ளும் ஆடைகளிலும், ஒருவன் உபயோகிக்கும் நாற்காலி முதலிய சாமான்களிலும், ஏற்படும் நன்மை

தன் மதிப்பு

(0)

(சித்தூர்-பண்டித பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

தன் மதிப்பு என்பதற்குத் தற்காலத்தில் விளங்குமாறு பொருள் கூற வேண்டுமாயின் சுயமரியாதை என்னலாம். தன் மதிப்பு என்பது தமிழ்மொழி; சுயமரியாதை என்பது வடமொழி; தன்மதிப்பு அல்லது சுயமரியாதை என்னும் இச்சொற்றொடர்கள், ஒருவன் பிறருக்காயினும் பிறவற்றிற்காயினும் அடக்கி அடிமைப்பட்டுத் தன் பெருமையை (மேன்மையை) இழந்து விடாமல், தன்மதிப்பை அல்லது தன் மரியாதையையுடையவனாக விரும்புதல் என்னும் பொருள்படும். "அடிமை நாட்டில் சுயமரியாதைக் கிடமேது" எனச் சில மாதங்களுக்கு முன் திரு. ராஜேஜ்சிரபாபு தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்தபோது சுயமரியாதைக் கஷியைக் குறித்துக்கூறியது உய்த்துணரத்தக்கதாம். தன்மதிப்பு நிலையில் தலைதாக்கி நிற்கவேண்டிய மானிடன் அடிமைப் படுகுழியில் வீழ்ந்து அல்லற்பட்ட முக்குளிர்றான். ஒருவருக்கா இருவருக்கா ஒரு பொருளுக்கா இரு பொருளுக்கா பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றான். சுயேச்சை வாழ்க்கை யுடையவனுய்த் தன்னினும் உருவத்தினும் வலிமையினும் பராகிரமத்தினும் ஏனைப் பலவற்றினும் மிகுந்துள்ள யானை சிங்கம் முதலியவற்றைத் தன்னடிமைப்படுத்தவல்ல மனிதன் அடிமைப் புத்திகொண்டு அடிமைவாழ்க்கை நடாத்துதல் அவமானத்தைத் தரும் விஷயமல்லவா?

மையானது அடக்கிவிடுகிறது. ஆனால் ஆஃப்ஃபிரெட் மார்ஷல் அந்தமாதிரி சேர்த்துக்கொள்வதை விரும்புவதில்லை.

அவருடைய கருத்தின்படி சமூக மூலதனத்தில் பூமியும் ஏனைய இயற்கையின் பரிசுகளும் சேருவதில்லை.

மூலதனத்தில் பலவகை உன. (1) உபயோகப்படும் மூலதனம் (Consumption capital) அதாவது ஜனங்களுடைய நேர்முகமானவகையில் திருப்திகொடுக்கும் சாக்குகள். வினக்கமாகச் சொன்னால் உபயோகிப்பவர்கள் உண்டாக்கும் பொழுது நேர்முகமாக அடையும் சாக்குகளைக் குறிக்கும்.

(உ-ம்) உபயோக மூலதனத்தில் ஆகாரமும் ஆடையும் அடங்கியுன. மற்றொரு மூலதனம் 'உதவி மூலதனம்' மென்று சொல்லப்படும். (Auxiliary Capital). இதில் உபயோக மூலதனத்தைத் தவிர்த்து ஏனைய உண்டாக்கு தற்கு தேவையான சாக்குகளைக் கொண்டுள்ளது.

(உ-ம்) யந்திரங்கள், கப்பல்கள், யந்திரசாலைகள் முதலியன.

(தொடரும்)

இத் தமிழகத்தில் சுயமரியாதையை நிலைநாட்டவும் அடிமைப்படுத்தியை யொழிக்கவும் வேண்டுமென்னும் கோக்கத்தோடு ஓரியக்கம் சுயமரியாதைக் கஷி யென்னும் பெயரோடு தோன்றியிருந்தது. இக் கஷி சில அரும்பணிக ளாற்றியதெனினும் அஃது சுயமரியாதை என்றால் என்ன என்பதை யுள்ள படியறிந்து தோண்டாற்றத் தவறிவிட்டதால் இழிநிலை யெய்தத் தொடங்கி யது. கடவுள் நித்தனை அந்தணர் நித்தனை என்னும் இவ்விரண்டுமே தன் மதிப்பானர் கடமை என்று கருதித் தவறான நெறியிற் சென்றுவிட்டது. மக்கள் கடவுளுக்குக் கடிமைப்படாமையும் அதாவது அவன் ஆண்டான் நான் அடிமை என்றெண்ணி வழிபடாற்றாததும் அதற்குணுமாக்கவுள்ள சிரார்த் தாதி வைதிகச் சடங்குகளும் பிராம்மணர்களை வணங்கி அவர்தம் சொற் படி செய்யத் தக்கனவாயிருத்தலின் அவர்தம் உசவியால் நடத்தப்படும் அத் தகைய சடங்குகளாலும், பணம் பறிக்கும் கோக்கத்தோடு பயன்ற இச்சடங் குகளில் மனிதர்களை ஏய்த்துச் செலுத்தியவர்களைனக் கருதப்படும் பிராம்ம ணர்களும் அடிமைப் புத்திக்குக் காரணமெனக் கொண்டு இவற்றை யொழித் தலே சுயமரியாதை என்று அவர்கள் கொண்டு அதற்காக வேலை செய்தார் கள். அவ்வியக்கத்தைப்பற்றியோ அதன் தோண்டார்களைப்பற்றியோ நாம் ஏதும் இங்கு பேசவில்லை; பேசவேண்டுமென்னும் விருப்பமுமில்லை; இவ் வியாசத்தின் கோக்கமு மதுவல்ல. தன்மதிப்பு அல்லது சுயமரியாதை என் பதைக் குறித்து எழுதத் தொடங்கினமையின் அப்பெயரால் லைமக்கப்படும் இயக்கத்தைப்பற்றியும் இரண்டொரு விஷயம் சொல்ல வேந்தது.

நாம் பலருக்கும் பலவற்றிற்கும் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றோம். கடவுள் வழிபாட்டையும் அந்தணர் கொள்கையையும் புறக்கணித்து விடுதல் மாத் திரத்தால் ஒருவன் அடிமைத் தனையினின்றும் நீங்கியவனாக—தன் மதிப் புடையவனாக—சுய மரியாதைக்காரனாக—ஆய் விடலாட்டான். ஏனெனில் அவன் வேறுபலவற்றிற்கும் அடிமைப் பட்டிருக்கின்றான். சரியான சுயமரியா தைக்காரனாகத் தன்னைச் செய்துகொள்ள வேண்டுமாயின் அந்தத் தனையினி னின்றும் நீட்சி பெறுதல் வேண்டும். அவ்வாறு நம்மையடிமைப்படுத்தி யிருப் பன யாவை? எத்துணையோ ழார்க்குணங்கன் நம்மைத் தமக்கடிமைப்படுத்தி யிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு நாம் அடிமைகளாகத்தா னிருக்கிறோம். கோபத் திற்கும், குரோதத்திற்கும், காமத்திற்கும், பொருமைக்கும், பொய்ச்சும், வஞ்சனைக்கும், ஆசைக்கும் மற்ற பல தீக்குணங்களுக்கும் நாம் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றோ மென்பதை யாரேனும் மறுக்க முடியுமா. அவர்கள் வசப்பட்டு நாம் படும் துன்பங்கள் அம்மம்! அனவிட்டுரைத்தல் யாருக் கியலும். ஐம் பொறிகளை வாயிலாகவுடைய ஐம்புல வேட்கைக்கு நாம் அடிமைகளல்லவா? இவைகளுடைய அடிமைத் தன்மையினின்றும் நீங்காதவரையில் நாம் தன் மதிப்புடையவர்களெனச் சொல்லிக் கொள்ளச் சிறிதும் இடமேயில்லை. இவற்றையெல்லாம் வென்று சித்திபெற்ற வீரனே தன் மதிப்புடையவன்—சுயமரியாதைக்காரன்—சுயேச்சை பெற்றவன்—சுயராஜ்யம் பெற்றவன்.

இவ்வடிமையினின்றும் விடுதலை பெறுவதெப்படி? தன் நிலையை யறிந்தால்—தான் யார்? என்பதை யறிந்துகொண்டால் விடுதலை உடனே பெறலாம். இப்போதுதான் கடவுள் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படும் ழர் பரம்பொருளின் உதவி நமக்கு இன்றியமையாத தாகின்றது. என் அப்

ஆனந்தபோதினி

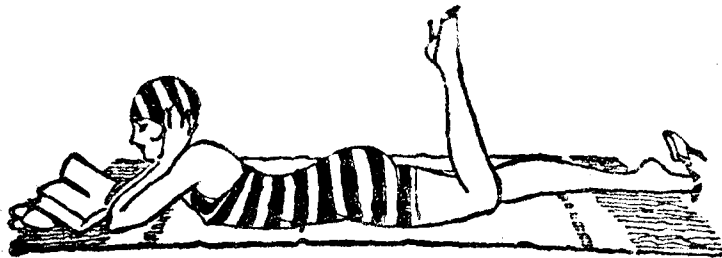
பரம்பொருளின் பின்னை என்பதை யறிந்தால்—ஐயமறவறிந்தால்—அடிமைத் தனையினின்று விடுதலை பெறுவோம். தன் நிலையை யறியாமல் வேடர் கூட்டத்தில் வளர்ந்த அரச குமாரனொருவன் அக் குலத்தொழில் புரிந்து கஷ்டமடைந்தவன், தான் 'வேடனல்ல, அரசகுமாரன்' என்று அறிந்து கொள்வானானால் அதன்பிறகு அக் கூட்டத்தோடு டிணங்கி கஷ்டப்படமாட்டான். அப்படியே நாமும். இச்சரீரம் நானல்ல, இந்திரியம் நானல்ல; புத்தியாதி அந்தக்கரணம் நானல்ல; நான் ஆனந்த வடிவிலானவனாய் ஆண்டவனாய் குமாரன்; என்னை நான் உன்னவாறு தெரிந்து கொள்ளாமையால் இத் துர்க்குண வேடர்பார் சிக்கி அவர்களுக்கடிமையா யிருந்தேன் என்று உன்னவாறு உணர்ந்துகொண்டு அவைகள் (காமக் குரோதாதி துர்க்குணங்கள்) ஆட்டும் விதமெல்லாம் ஆடும் அடிமைகளாக இருக்கமாட்டோம். அப்போது தான் நாம் தன்மதிப்பு—சுய மரியாதை—உடையவர்களாவோம் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்தல் வேண்டும்.

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நாகத்தி விடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
எமாப்போம் பிணியறியோம் பணியோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாரும் துன்பமில்லை.

என் ?

தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரணற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே காமென்னும் மீனா வானாய்
கொய்ம்மலர் சேவடியிணையே குறுகினோமே.

இங்கே மீனா வானாய் என்பதற்கு மீனா அடிமை எனப் பொருள் கொள்ளாது நீக்கமுடியாத மகன் எனக்கொள்க.

“மலரிமேகலை” ஆராய்ச்சி

R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சேலம்.
(Rights Reserved.)

3. சரித்திரப் பகுதி.

(442-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(கோவலன் கதை நிகழ்ச்சி)

கண்ணகி கணவனோடும் மேலுலகஞ் சென்றதைக் கண்ணிற்கண்!..

குறவர்கள், மலைகாட்டு முறைப்படி, மலைவளங் காண மனைவியோடு மினையகோடும் பேரியாற்றங்கரைக்கு வந்திருந்த செங்குட்டுவனிடம், மலைபடு பொருளின் பலவும் வாரிவந்து கொடுத்ததிட்டுக் காரிகையின் அற்புதச் செயலையும் கூறினரென்பதும், அவ்வமயத்து ஆங்கிருந்த புலவர் சாத்தனார், மதுரையில் தாம் கேரில் கண்ட கண்ணகியின் விருத்தார்த்தங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கூறினரென்பதும் சிலப்பதிகாரத்தால் விளங்கும். இச் செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தைந்தாண்டுகள் இருந்தனென்பது பதிற்றுப்பத்தால் அறியலாம்.

(தலை நகரங்கள்)

தமிழ்காட்டின் தலைநகரங்களாக விளங்கியிருந்த மூன்று நகரங்களையும் குறித்துச் சாத்தனார் கூறியுள்ளவைகளால், அந்நகரங்களின் தொன்மையும் அதில் வசித்து வந்தோரின் குணப்பான்மையும், அவற்றை ஆண்டுவந்தவர்களின் மேன்மையும் ஒருவாறாக அறிதற் கியலுகின்றன. கல்வியாலும் போர்த் திறத்தாலும் செல்வச் செழிப்பாலும், சீரும் சிறப்புமுற்ற விளங்கி இப்பதினாரிருந்தமைபற்றி யன்றோ, ஓனாவயாரும்,

“வேழ முடைத்து மலைகாடு மேதக்க

சோழவளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோன்

தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயல்தொண்டை

கன்னாடு சான்றோர் உடைத்து.”

எனப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளனர். சாத்தனார் தமது நூலில் தமிழ்காடுகளாகிய இவற்றின் பெருமை அழியாது என்றும் கிலைத்து கிற்கவெனக் கருதி அவற்றைச் குறித்துக் கூறியுள்ளவற்றில் சிலவற்றை உயர்த்திக் கூறியுமிருக்கலாம். ஆயின் சரித்திர நூலாராய்ச்சியின் ரொவரும் பல ஆதாரங்களை மூலாதாரமாகக்கொண்டு, இந்நகரங்கள் கலம் பலகொண்டு மேன்மையாகச் சிறந்து விளங்கி யிருந்தனவாகவே கூறியுள்ளமையின், இங்கு இவ்வாசிரியர் மொழித் துள்ளைகளும் பெரும்பாலும் உண்மையாகவே இருத்தல் வேண்டு மென்பதைத் துணிவுடன் கூற இடமுள்ளது.

12. பிற சரித்திரச் செய்திகள். தீவுகள்.

சரித்திர நூற்களறிந்த தீவுகளும், மலைகளும் வேறு பலவும் மணிமேகலை யில் காணப்படுகின்றன. “மணிபல்லவம், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தென் றிசையில் ஆறெந்து யோசனை தூரத்திற் கப்பாலுள்ளது. அது ‘இருங்கடல் வாங்குதினா’ யா லுடுத்தப்பட்டதொரு தீவு. (மணி. 6: 211-4; 8: 1-2; 9: 55-7) புண்ணியராசனது கழிந்த பிறப்பு வரலாற்றை அவனுக்கு உணர்த்திய வனும், காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலாலழிந்ததை மணிமேகலைக்குக் கூறிய வருமாசிய தீவதிலகை யென்பவனால் அது இத்திரனின் கட்டளைப்படி கக் கப்பட்டு வந்தது. பழம் பிறப்பை யுணர்த்தும் புத்தபீடிகை யொன்றும், கோமுடி யென்ற பொய்கையொன்றும், அங்கிருந்தன. (காதை. 25.) மணி பல்லவம் இவ்வகைத் தீவிற்கு வடக்கேயுள்ள, ‘ஜப்பி’ வெணப்படும் யாழ்ப் பாணம் முதலிய சிறுதீவுகளா யிருக்கலாமென்பது பெறப்படும்.

மற்றும்,

“நால்வகை மரபின் மா பெருந்தீவு

மோரீராயிரஞ் சிற்றிடைத் தீவு.”

மணி (6: 195-6; 25: 223-5) இவ்வுலகின் எடுவையுள்ள மேருமலையினையும் அனாதச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுமலைகளும், நான்கு வகைப்பட்ட பெருந்தீவுகளைப் பற்றியும் ஈராவிரம் சிறிய தீவுகளைப்பற்றியும் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இத் தீவுகள் யாவும் சுவற்றைக் குறிப்பனவென்பது துணிப முடியவில்லை.

காவக நாடென்பது ஒருதீவு. அது பெரிய அரசிறைக் குட்பட்டிருந்தது. நாகபுரமென்பது அதன் தலைநகரம். அமரசுந்தரியின் கணவனாகிய பூமசுந்திர னென்பவன் அதனை ஆக்காலத்திலாண்ட மன்னன். அவன் புத்தமதத்தைச் சார்ந்தவன். இந்நாடு மனையின்றிப் பஞ்சப்பிணி பாதிக்க வருந்திப் பல உயிர்களையும் பசியெனுங் காலனுக்கு இரையாக்கியது. (மணி. 14: 73-84) கலையிற் சிறந்து விளங்கிய ஆபத்திரனாகிய புண்ணியராசன் பின்னர் அந் நாட்டிற்கு மன்னனாய் வருந்தான். (21: 89) அவன் பிறந்த தினத்திலிருந்து அந்நாடு பலவளமும் பெறவதாயிற்று. இந்நாட்டில் தவளமலை யென்ற மலை யொன்றுண்டு. இத் தீவை தற்காலத்தில் வினங்காக்கும் “ஜாவா” என்பர்.

(நாக நாடுகள்)

நாகநாடென்ற பெயர்கொண்டு மணிமேகலையில் இரண்டு நாடுகள் வந் துள்ளன. ஒன்று புத்தபீடிகையை யெடுத்துச்செல்ல முயன்ற பகைமை கொண்ட மன்னர்களது. மற்றொன்று, கடலருகிலிருந்த “நக்க சாரணர் நாடு” கள் வாழும் மலையைப்பற்றியும், அதை பாண்டிவந்த குருமகனைப்பற்றி யும், பனிதரைத் திண்டில், கன்னடமலைய அந்நாட்டினரின் இழிய பழக்க வழக்கங்களைப்பற்றியும், பெண்டிரு முண்டியுமே பிறவியிலுரு பின்பமெனக் கொண்டிருந்த அவர்களின் கொள்கையைத் திருத்திக் கற்பாசி ஆகிரையின் கணவன் சாதுவன், சும்மக்களை நல்வழிப்படுத்தியதையும்; ஆசிரியர் கூறி யுள்ள நாடாரும். இவைகள் எவரைக் குறிப்பனவென்பது விளங்கவில்லை. ஆராய்ச்சி வேண்டும்.

இவற்றோடன்றிக் கிள்ளிவளவன் மணந்த பீலிவளையின் தந்தையும், வாசமயிலையின் கணவனுமான, வாகைவேலோன் வளைவானென்னும் அரசு

கள் ஆண்டுவந்த நாகநா டொன்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (25: 54-5) தொண்டைமா னினந்திரையனது கதையைக் கூறாமிடத்து நச்சினர்க்கினியர் நாகரைப் பாதளத்திலுள்ளவராக்கிக் கூறுகின்றனர். அப் பாதளவாசிகள் படமும் வாலுமுடையராண் தேவசாநியரி லொருவராகக் கூறப்படுவர். நாக ரென்ற சாதி வகுப்புப்பட்ட இம்மக்கள் தமிழ்நாட்டின் சில பாகங்களிலும் சாவகத்தீவு முதலிய இடங்களிலும் வசித்து வந்தவராகச் சிலர் கூறுவர். பீலிவளை யென்பவன் ஜாவா எனப்படும் தீவிலுள்ள நாகமக்களின் அரசு னாகிய வளைவாண் னென்பானின் மகனென்பது ஒரு சிலரின் கூற்று. இந் தூலாசிரியரும், வளைவாணனைக் கீழுலகத்த மன்னனைக் கூறுது, நாக ரென்ற பகுப்பினரின் அரசனெனவே கூறி யிருப்பொன்று எண்ண இட முள்ளது. அத்திபதிக்கு முனிவர் பிரமதருமர், தருமோபதேசம் செய் கையில், “பூகம்பத்தினால் நாகநன்னாட்டில் நானூறு யோசனை யளவும் பாத னத்தே வீழ்ந்து கெட்டழிபு” மென்று அறிவிப்பாராயினர். (காதை. 9) அந் நாகநாடு பாதளலோகத்தினுள்ள நாகரின் நாடாயின் அது மீண்டும் பூகம்பத் தால் பாதளம் செல்லுமென முனிவர் கூறினரெனக் கொள்ளுவது வருந்திக் கொள்ளினன்றி, மேலாக நோக்குமிடத்துப் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. ஆசிரியர் பலவகை சாதி மக்களில் ஒருவராகிய நாகரென்போர் வசித்து வந்த தீவுப்பரப்பைக் குறித்தாரென்று கொள்ளுவதே சிறப்பாகத் தோன்றுகின்றது. அங்ஙனமே, சோழனுடன் பூங்காவில் வசித்த பீலிவளையையும் பாதளவாசி யாகக் கருதவது அத்துனை சிறந்ததாகத் தோற்றவில்லை. நச்சினர்க்கினியர் குறித்திடுமாறு பாதளத்துள்ள நாகரென நினைத்திடுவது ஒத்த பொருளாகுமா வென்பது கற்றோர் ஆராய்ந்தறிந்து தெளிவுபடுத்த வேண்டியதொரு விஷ யம். நாகரென்பவர் நாகலோக மெனப்படும் பாதளத்தில் வசிப்பவராக இருக்கலாம். அன்றி நாகக்களைக் கற்களில் பொறித்து அதனைத் தெய்வமா கத் தொழுது கொண்டாடும் ஒருவகைச் சாதியினராக இருக்கலாம். அவ்வா றன்றி நாகஇலச்சினையை யுடைமைபற்றி இப் பெயரைப் பெற்றவராகவுமிருக் கலாம். “நாகநாடு நடுக்கின்றூன்பவன்” (24: 54); “நாக நன்னாடாவ்வோன்” (25: 178); “நாக நாடாவ்வோன்” (26: 3) என பலவகையாக நாகநாட்டு மன்னனைக் கூறுதல் நோக்குக.

(பிறநாடு முதலியன)

புத்ததேவனின் பிறந்த இடமாகலின் சாத்தனார் மகத்தையும் கபிலை யையும் தூலெங்கணும் உயர்த்திக் கூறியுள்ளனர். சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு வென்பானோடு போர் செய்த குமரனென்னும் அரசனுடைய தலைநகராகிய கபிலபுரமென்று மற்றொரு கபிலையும் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இது கலிங்க நாட்டிலுள்ளது. புத்தர் அவதரித்த கபிலையைக் கபிலவாஸ்துவென்றும் கூறு ஓர். மேற்கூறிய கலிங்கநாடு, வசு, குமரனென்ற இருவர்க்கு முரியது. சமந்தமென்ற பெயருடைய மலையொன் றுண்டென்பதும், அது மணிபல்லவ தீவத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள தென்பதும், ஆங்கு புத்ததேவனது பாத பீடிகை யொன்றுண் டென்பதும்,

“சுங்கித நயலகத் திரத்தின தீவத்

தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீயிசை

யறவியங் கிழவோ னடியினை யாகிய.”

(11: 21-3) என்ற அடிகள் குறித்திடும்.

ஆனந்தபோதினி

பின்னர்,

“இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலம்பினை யெய்தி.....” (28: 107-8)

என இலங்கைத்தீவில் சமனொளி யென்ற மலையுள்ளதையும் கூறப்பட்டுள்
ளது. இவற்றிலே கூறிய சமந்தமென்பதும் சமனொளி யென்பதும் ஒரு
மலையாகவே இருத்தல் வேண்டுமெனத் தெளியலாம்: முன்னடிகளில் இரத்
தினத் தீவமென்றதும், பின்னடிகளில் இலங்கா தீவமென்பதும் ஒன்றாகவே
இருத்தல் வேண்டும். மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்குத் தென்
பக்கத்திலுள்ளதென்று கூறப்பட்டிருப்பதாலும் (6: 211-3) இரத்தினதீவம்
மணிபல்லவத்திற்கு அயலிடத்துள்ளதென்றும், அங்கு புத்தனின் பாதக்குறி
யுள்ள சமந்தமென்னும் மலையொன்றுள்ளதாகத் தெரிவதாலும், மற்றும்
இலங்கையில் பெணத்தர்கனால் விசேடித்துக் கூறப்படும் சமனொளியென்ற
பெயருள்ள மலையொன்றுண்டென்று தெரிவதாலும் (28: 107-8) சமந்த
மென்பதும் சமனொளியென்பதும் இலங்கையிலுள்ள “ஆடம்ஸ் பீக்” என்ற
தற்காலத்தில் வழங்கப்படும் மலையினையே குறிப்பதென்பர். இம்மலை காவிரிப்
பூம்பட்டினத்திற்குச் சற்றேறக்குறைய முப்பதுகாற் றாத்தில் தற்காலத்தி
லிருப்பதும்; இக் காலத்திலு மது சமந்த கூடமென்றும் சமனொளி யென்றும்
கூறப்பட்டு வருதலும்; இரத்தினத்தீவமென்பது இலங்கைத் தீவமையும் சம
னொளியென்பது “ஆடம்ஸ் பீக்” என்ற மலையினையும் குறிப்பன வென்பதற்
குப் போதிய சான்றுகளாகும்.

இத்தூலில் மற்றும், அமுதபதியின் கணவனும், அங்ககாட்டிலுள்ள கச்
சயநகரின் அரசனும், அறவணவடிக்கால் பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தவனு
மாகிய துச்சயனது மனைவியரா யிருந்து பின்னர் மாதவியும் சுதமதியுமாகப்
பிறந்த தாரைவீரையுமாகிய இரு சகோதரிகளோடு பாம்பு கடித்துக் கணவன்
இராகுல் னிறந்தபின்னர் திக்குனித்து உயிர்த்துப் பின், கல்வினைப்பயனால்
மணிமேகலையாகப் பிறந்து மேம்பாடுற்ற இலக்குவியுமாகிய சகோதரிகள்
மூவரின் தந்தையான இரவிவன்மனென்னும் அரசனது நகரமாகிய அசோதா
மும்; சீதரனென்னும் சித்திபுரத்து அரசனது மகன் நீலபதியின் கணவனும்,
கண்களில் விடமுடைய திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு திண்ட இறந்து பின்
னர் புகாரின் அரசனாகிய கிள்ளிவனவனது புதல்வன் உதயகுமரனாகப் பிறந்த
இராகுலனின் தந்தையும், காந்தாரமென்ற பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ
தேசத்தின் அத்திபதியின் நகரமும், பூகம்பத்தால் அழிந்து சென்றதுமான
இடவயமும் (9: 27-8); அப்பூகம்பத்திற்குப் பயந்து அத்திபதிகளினரோடும்
சென்ற வடபாலுள்ள அவந்தி நகரமும், அசோதாத்து மன்னன் இரவிவன்
மனது மருமகனாகிய துச்சயராஜனுடைய இராசதானி நகரமாகிய கச்சயமும்;
வித்தியாதார்களின் பல நகரங்களி லொன்றான காஞ்சனபுரமும் (17: 21);
கோசாம்பியும்; மாதவியின் கோழியான சுதமதியின் தந்தை கௌகிகன்
வசித்து வந்ததும் கடலருகிலுள்ள நகரங்களிலொன்றானதுமான சண்டையும்;
கபிலபுரத்தரசனான குமாருனோடு போர் செய்த வசுவென்னும் மன்னன் ஆண்டு
வந்த கலிங்ககாட்டிலுள்ள சிறந்ததொரு தலைநகரமாகிய சிங்கிபுரமும்
(26: 15-7); பாண்டிய நாட்டிலுள்ள வயனங்கோடும்; கியமந்தப்பிய சாவி
யின் கணவன் வேதமோதுவிக்கும் அபஞ்சிகனென்பான் வசித்துவந்த காசி

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, மிகுந்த விஷ்ணு பக்தியுள்ள அரசன்
ஒருவன் இருந்தான். அவனுடைய மகன், தன் தகப்பன்
பகவத் காலகேபம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது தானும் கூட
இருந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்ததாலும், அரசன் விஷ்ணு பக்தர்களை
அதிகம் ஆதரித்ததால், பக்தர்கள் அரசனிடம் கருடவாகனனாகிய நாராயண
னுடைய பெருமையையும் அவன் கல்யாண குணங்களையும் வர்ணித்துக்
கொண்டிருக்கும் பொழுது, இச்சிறுமி கவனமாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்த
தாலும், நானடைவில் இவளுக்கும் விஷ்ணு பக்தி முதிர்ந்துவிட்டது. மே
லும், “பக்தி யுள்ளவர்களுக்கும், தன்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்
படுகிறவர்களுக்கும், பகவான் ஸுலபன். உதாரணமாக ‘அவனைத் தவிர
வேறொருவரையும் மணம் செய்துகொள்ள மாட்டேன்’ என்று ஆண்டான்
என்னும் பக்திமதி ஒருத்தி வைராக்கியமாக இருந்து முடிவில் அவனையே
மணந்தாள்” என்று அவர்கள் சொல்லியதைக் கேட்டதிலிருந்து, இந்த ராஜ
குமாரியும், கருடவாகனனாகிய நாராயணனை யன்றி வேறொருவரையும் மணம்
செய்து கொள்வதில்லை என்று வீரதம் பூண்டான்.

சில நாட்களில் ராஜகுமாரியும் விவாகபருவத்தை யடைந்தாள். அநேக
தேசத்து இராஜாக்கள் வந்து பெண் கேட்டார்கள். யார் வந்தாலும் “அவ
னுக்கு கருடவாகனம் இருக்கிறதா?” என்று கேட்டே எல்லோரையும்
திரும்பிப்போய் விடும்படி செய்து வந்தாள். இப்படி யிருக்க ஒரு நாள்
அந்த ராஜ வீதிவழியே போய்க் கொண்டிருந்த காழகன் ஒருவன், உப்பரி
கையின்மேல் கின்று கொண்டிருந்த ராஜகுமாரியைப் பார்த்து மயங்கி,
“இனி இவளைத்தவிர வேறொருவரையும் மணம் செய்து கொள்வதில்லை”
என்று வீரதம் பூண்டான். ஆனால் தனக்குக் கருடவாகன மில்லாமையால்,
அவளை எப்படி யடையப் போகிறோமென்று நாளுக்கு நாள் எங்கிலன்.
இவன் சரீரம், நாளுக்கு என் மெலித்து வருவதின் காரணத்தை யறிந்த
இவன் தகப்பன் ஆசாரி வகுப்பினனானால் மரத்தால் அழகான கருட
வாகனம் ஒன்று செய்து, அதற்குள் ஆகாயவிமான யந்திரத்தை வைத்து,
அதன் மேலேறி ஆகாயத்தில் பறக்குமபடி தன் மகனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான்.

யெனப்படும் வாரணசியும் (13: 3) இவைகளைப்போல, நாடுகளும் நகரங்
களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் இவ்வாறு முதலிய கதி
களும்; விர்தம், பொதியில், முதலிய இடங்களும் குறிப்பட்டுள்ளன.
மேற்கூறிய நாடுகளுக்கும், நகரங்களுக்கும், மலைகளும் தீவுகளும் எங் குள்
என வென்பதை ஆராய்ந்தறிந்துகொள்க.

ஆனந்தபோதினி

தான். உடனே காழகனுவன், இந்த கருட வாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துச் சென்று, ராஜகுமாரி இருக்கும் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தான். கருடவாகனன் அரசன் மூலமாகத் தன் எண்ணத்தை ராஜகுமாரிக்குத் தெரிவிக்கவே, அவளும் கடைசியாக கருட வாகனனாகிய நாராயணனே வந்து விட்டதாகச் சந்தோஷித்து, விவாகம் செய்துகொள்ளச் சம்மதித்தான். மறுநாள், ராஜகுமாரிக்கும் கருட வாகனனுக்கும் சகல சம்பிரமத்துடன் விவாகம் நடந்தேறியது. அதன் பிறகு, கருடவாகனன் தினந்தோறும் இரவில் ராஜகுமாரி இருக்கும் அந்தப்புரத்தில் தங்கி யிருப்பதும், பகலில் தன் சயனமாகிய திருப்பாற் கடலுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, தன் கிராமத்திற்கு வந்து விடுவதுமாக இருந்தான்.

இங்ஙனம் சில நாட்கள் செல்ல, அயல்தேசத்து அரசன் மேற்கண்ட ராஜகுமாரியின் தகப்பனோடு யுத்தத்திற்கு வருவதாகச் சொல்லி யனுப்பினான். கருட வாகனனே மருமகனாக இருப்பதால், அரசனும் பயயின்றித் தானும் யுத்தத்திற்குத் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னான். இந்த சமரசாரத்தைத் தன் மருமகனிடம் சொல்லும்படி தன் குமாரத்திக்கு அரசன் சொன்னான். அன்றிரவு, கருட வாகனன் வந்தவுடன் தகப்பன் கூறிய விஷயத்தை அவனிடம் சொல்லவும், கருட வாகனன் “அதற்கென்ன ஒரு கூணத்தில் எதிரிகளைத் தொலைத்து விடுகிறேன்” என்று அலகூபமாய்ச் சொல்லி விட்டான். அடுத்த நாள், யுத்தம் ஆரம்பமாகி விட்டது; எதிரிகள் பாணப் பிரயோகம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கருடவாகனராகிய ஆசாரியார் இன்னது செய்வதென்று தெரியாது, கையைப் பிசைந்துகொண்டு விழிக் கிறார்.

இந்த நிலைமையில் உண்மையான கருட வாகனனாகிய பகவான் யோசித்துப் பார்த்தார். “ஓஹோ, இதேது! நம்பேர் கெட்டுப்போய் விடும்போல் இருக்கிறதே! ஆசாரியாராகிய கருடவாகனன் தோற்றமும் நாம் தோற்றோமென்று தானே ஜனங்கள் சொல்லுவார்கள்” என்று நினைத்து, பகவான் கருடன்மீது ஆரோகணித்து வர அதன் இறகின் காற்று பட்டமாத்திரத்தில் எதிரிகள் மடிந்து போனார்கள். இதைக்கண்ட ஆசாரியாராகிய கருட வாகனன், “நான் சொன்படியே, ஒரே கூணத்தில் எதிரிகளைத் தும்சம் செய்துவிட்டேன் பார்த்தீர்களா?” என்று தோன் தட்டினான்.

இதனால் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தென்னவென்றால், உண்மையாக ஒருவன் பக்தனாக இல்லாவிட்டாலும், உலகத்தார் அவனைப் பக்தனென்று சொல்லி விட்டால், அதற்காக பகவான் அவனுக்கு மோகும் கொடுத்து விடுவார். பரிபக்குவமான பக்தி ஒருவனுக்கு வராவிட்டாலும், பக்தனென்று லோகப்பரிவர்த்தம் வந்தாலே போதுமானது.

கிளி விடு தூது

—(0)—

(ஆரியர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

மேற்றிசையிலே, செஞ்சுடர்க் கதிரோன் தனது பொன்னிறக் கிரணங்களை எங்கும் பரப்பிக் கொண்டிருந்தான். செக்கச் செவ்வென்று சிவந்த அந்தி வானத்தின் அடியிலே, செந்திப்பந்தைப் போல் ஜோலிக்கும் அக் கதிரவன், ஒப்புயர்வற்ற அற்புதப் பேராமுதன் விளங்கினான். பலவித உருவங்கொண்ட முகில்கள், பரந்த வான வீதியிலே பலவகைப்பட்ட இந்திர ஜாலங்கள் செய்து திரிந்து கொண்டிருந்தன. கண்களுக்கும் கருத்துக்கும் ஒருங்கே பெருங்களிப்புட்டும் அழகிய பூஞ்சோலை ஒன்றிலே—வெள்ளை வெள்ளென்று விளங்கிய சுவைவக்கல் மேடை யொன்றின் மேலே, சுமார் பதினெட்டு வயது மதிப்புடைய அழகிற் சிறந்த இளமங்கை ஒருத்தி அமர்ந்து கொண்டிருந்தாள். அந்தி வானத்தில் தோன்றிய பலவகைப்பட்ட இந்திரஜாலக் காட்சிகளிலேனும்—மெல்ல மெல்ல இதழ் விரித்து மலர்ந்த மணம் பரப்பிக் கொண்டிருந்த மனோகரமான மலர்களிலேனும் அவளது சிந்தை செல்லவில்லை. எதிரிலிருந்த புன்னை மரத்தின் கிளை ஒன்றிலே, ஜோடியாகக் கூடி அமர்ந்து கொஞ்சிக் குலவிக் கொண்டிருந்த அன்றிற் பறவைகளின் மேல் அம் மங்கையின் நாட்டம் சென்றது. அவற்றின் உல்லாச எல்லாபத்தைக் கண்ட அம் மங்கையின் உன்னம், தன்னைத் தனியே யிருந்து தவிர்க்க விட்டுச் சென்ற தனது காதலனை எண்ணி எண்ணி அனலில் பட்ட வெண்ணெயைப் போல் உருகிக் கொண்டிருந்தது; அவளது கருவிழிகளினின்றும் கண்ணீர் தாரா தாராயாகப் பெருகி வந்து கொண்டிருந்தது. அவ்வன்றிற் பறவைகள் அமர்ந்து கொண்டிருந்த கிளைக்கு மேலுள்ளதொரு கிளையில் தனியே அமர்ந்து கொண்டிருந்த பச்சை மேனிப் பவளவாய் மோகனப் பசங்கிளி ஒன்று, கிளையை விட்டெழுந்து பறந்து வந்து தன் மடியின் மேல் அமர்ந்த பசுங் கிளியை ஆராத பேரன்புடன் முத்தமிட்டு மகிழ்ந்த அந்த சுந்தரி, அதைத் தனது செங்கையில் ஏந்தி, அதை நோக்கிப் பின் வருமாறு கூறலானாள்:—

“என் கண்ணே! என் செவ்வமே! மாகதம் போன்ற பச்சை மேனியும் பவளத்தை யொத்த சிவந்த மூக்கும் கொண்டு, கண்டாராக் காதற் கடலில் ஆழத்திவிடும் மன மோகினியே! நாரவேளைத் தாங்கி மாசிலத்தில் பவனி வரும் சிங்காரியே! என்னுடன் அன்பு! என்ன உன் கருணை!! இன்னுயிர்க் காதலனைப் பிரிந்து தன்னந் தனியே யிருந்து பன்னருத் துயமுற்ற பரிதவிக்கும் எளியேனிடம் பரிவு மிகுந்து வந்த பச்சிளங் கிளியே! புன்னை

மலர்களைக் கொத்தித் தின்று கொண்டிருந்த நீ, முன்ன வினைப் பயனால்
செஞ்சு குழியிற் கொண்டிருக்கும்—என்னைக் கவனித்தது எவ்வாறு? நீயும்
என்னைப் போல் உனது காதலனைப் பிரிந்து சிந்தை நைந்து கொண்டிருக்கி
ருயா என்ன? என் வாயினின்றும் எம் மொழியும் வெளிப்படா திருந்ததும்
எனது அகத்துயரை எனது முகக்குறிப்பிலேயே உணர்ந்து கொண்டு என்
னைத் தேற்ற எண்ணிவந்தாயா என்ன?—இச் சோலையிலே, பலவகைப் ப்ற
வைகளும் எத்தகைய கவலையுமின்றி உற்சாகமாகக் கூடியும் பாடியும் கொஞ்
சிக் குலுவியும் பறந்து திரிந்து கொண்டு மிருக்க, நீ மட்டும் என்னை நாடி
வருவானேன்? நீயும் என்னைப்போல் உனது காதலனைப் பிரிந்து கொடிய
துன்பத்தை அனுபவிக்கிறாயா என்ன? அதனாலேயே, நான் ஆழையாமலிருந்
தும், என்னைத் தேற்ற எண்ணி நீயாகவே என்னிடம் வந்து சேர்ந்தாய்
போலும்! காதலனின் பிரிவால் நேரும் கொடிய துன்பத்தை நீ நன்கு
உணர்வாய் போலும்! என் குறையை உணர்ந்து—எனது இன்னுயிர்க் காத
லாகிய முருகப் பெருமானிடம் துது சென்று எனது முறையிட்டைச்
சொல்ல வல்லவர், உன்னையன்றி வேறு எவர்?

என் செவ்வமே! முதன் முதலில், முருகப் பெருமான் தனது கைம்
மாற்ற தனிப்பெருங் கருணைப் பெருக்கினால் எனக்குக் காட்சியளித்தருளத்
திருவுள்ளம் கொண்டருளிய போது, முதன் முதலில் எனது உள்ளத்தைக்
கொண்டா கொண்டு விட்டது எது தெரியுமா? அப் பெருமானது செங்கை
யில் விளங்கிய தக்கவேல்—பளபள வென்று ஒளி வீசும் மணி வேல்—நல்
லோரை அல்லற்படுத்திய வல்லாக்கரை வதைத்த வீர வேல்—போர் முனை
யில் பகைவர்களை நடுங்கச் செய்து மெய்யன்பர்களை மகிழ்வித்து வானை
மாலை மூடிய வெற்றி வேல்—ஐம்புல வேட்களின் செருக்கையடக்கி நல்வழி
யில் திருத்தி நடத்தக் கூடிய சத்தி வேல்—உயிரை மயக்கி அடிமைப்படுத்
திக் கொண்டவிட முயலும் ஆணவ முனைப்பை அழித்து, உயிர்க்கு உறுதி
பயக்கக்கூடிய உண்மைப் பொருளை உணர்ந்தி, மெய்யறிவு ஒளி வீசச் செய்
விக்கக் கூடிய சீரிய ஞான வேல்—அடியாணாக் காத் தருளும் வடிவேல்—
கருணையின் வடிவான அன்னை பராசக்தி அகம் மிக மகிழ்ந்து அளித்தருளிய
நீருவேலே, முதன் முதலில் எனது உள்ளத்தில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து, எனது
ஆணவ முனைப்புகள் அனைத்தையும் அழித்து, என்னைத் தனக்கே அடிமைப்
படுத்திக் கொண்டு சென்று விட்டது. அச் சீரிய வீர வேல், இரு கண்
களையும் மூடிக்கொண்டு விட்டால், இப்பொழுதும் எனது மனக்கண் முன்பு
காட்சியளித்து நிற்கிறது. ஆனால், அகக் கண்ணால் கண்டு களித்த வேலை
புறக் கண்களாலும் கண்டு களிக்கப் பேரார்வம் கொண்டு மூடிக் கொண்
டிருந்த கண்களைத் திறந்து விட்டாலே, அத் தூய வேல் மாயமாக மறைந்து
போய் விடுகிறது. அச் சீரிய வேலை எனது கண்கள் இரண்டும் கண்டு
குளிர்ந்து களிக்கும்படி, எனது ஆருயிர் தலைவராகிய வடிவேல் முருகரை
இங்கு வந்து—என் உடலும் உயிரும் ஒருங்கே பரவச் சமைய என்னுடன்
கலந்து—சுருத்தொருமித்த காதலின்பத்தில் மகிழ்ந்து—என்னுடன் கொஞ்
சிக் குலவத் திருவுள்ளம் இரங்குமாறு, நீ சொல்ல வல்லாயோ?

பலவகை வனங்களும் நிறைந்து நிலைக்கக் கயிலையாக விளங்கும் தில்லை
யம்பதியிலே—தேவர்களும் முனிவர்களும் போற்றித் துதிக்கும் தெய்வ
மணம் சமழும் திருச்சிற்றம்பலத்திலே, விரிந்து வளைந்த செஞ்சடை ஆட—

குளிர்ந்து சிறந்த கங்கை ஆட—வளைந்து மெலிந்த இளம்பிறை ஆட—திருக்
காங்களில் திகழும் மானும் மழுவும் ஆட—ஒரு பதத்தை நிலத்தில் ஊன்றி
கின்று மற்றொரு பதத்தைத் தூக்கி ஆடிக் கொண்டிருக்கும் அம்பலவாணரை
அன்பர்சன் பலரும் வாயார வாழ்த்தி மனமாரப் போற்றி மகிழ்ந்து நிற்கிறார்களல்லவா?

அந்த நடன சிகாமணியின் ஆனந்தத் தாண்டவத்திலே மனத்தைச்
செலுத்திய வண்ணம், அவரது செல்வத் திருமகனாகிய முருகப் பெருமான்
அவருகில் கின்று கொண்டிருப்பார். அம் முருகப் பெருமானும் அவரது
தந்தையாகிய சபாநாயகரும் அருளே உருவானவர்களாதலின், நீ எத்தகைய
அச்சமுமின்றி அங்கு தாராளமாகச் செல்லலாம், உன்னைத் துதியாக அனுப்
பிவைத்தவன் நானென்பதை நீ அவருக்குக் கூறியவுடனே, அவர் அம்பலவா
ணரது ஆனந்தத் தாண்டவத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தனது நெஞ்சைத் தன்
வசப்படுத்திக் கொண்டு உன்னைத் தனியிடத்திற்குக் கூட்டிச் செல்வார்.
அப்பொழுது, இரவும் பகலும் அவர் ஒருவரையே நினைந்து நினைந்து நெஞ்சு
கரைந்து ஏங்கிப் புலம்பிய வண்ணம் இவ்விடத்தில் நான் எத்தகைய
கொடுந்துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை, நீ அவ
ருக்கு விரிவாக விளக்கிக் கூறு. அவரது வீர வேலைக் கண்டுகளிக்க எனது
கண்களும்—அவரது காதல் மொழிகளைக் கேட்டு மகிழ் எனது செவிகளும்—
அவரது திருமார்பில் புரளும் கடம்பமலர் மாலையின் நறு மணத்தை முகர்ந்து
இன்புற எனது நாகியும்—அவரது செங்கனிவா யமிர்த்தத்தைப் பருகி மகிழ்
எனது வாயும்—அவரது திருமேனியின் ஆவிக்கணத்தைப் பெற்று ஆனந்
திக் எனது உடலும் எவ்வளவு பேரார்வம் கொண்டு ஏங்கி நிற்கின்றன
வென்பதை, நீ அவருக்கு விரிவாக எடுத்துச் சொல்லக் கடவாய், எனது
கண்கள் இரண்டும் களிக்க இங்கு வந்து சேர்ந்து—எனது உடலும் உயிரும்
ஒருங்கே பரவச் சமையுமபடி என்னுடன், கலந்து—சுருத்தொருமித்த காத
லின்பத்தை அனுபவிக்குமாறு, உனது தேனினும் திஞ்சுவை வாய்ந்த மணி
மொழிகளால் அப் பெருமானைத் துண்டக் கடவாய்.

ஒருநாள், மேற்றிசையில் விரைந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்த செஞ்சுடர்
கதிரவன், நாற்றிசைகளிலும் தனது பொன்னிறக் கிரணங்களைப் பரப்பி எல்
லாப் பொருள்களின் மேலும் பொன் மூலாம் பூச முயன்று கொண்டிருந்
தான். நீல வானத்தில் திரிந்து கொண்டிருந்த முகில்கள், பலவகைப்பட்ட
இந்திர ஜால வித்தைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தன. பகல் முழுவதும்
பசும் புலங்களில் வயிரூர மேய்ந்து மனம் போனவாறு திரிந்து கொண்
டிருந்த பசுக்களெல்லாம், தங்கனது கழுத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள மணிகள் சண
சண வென்று ஒலிக்க ஊரை நோக்கித் திரும்பிச் சென்றுகொண் டிருந்தன.
தெளிந்து குளிர்ந்த நீர் நிறைந்திருந்த தொரு குளத்திலே மலர்ந்திருந்த
செவ்வல்லி மலர்கள், பகற் பொழுது முழுதும் தனது ஒளி பொருந்திய
பொற்கிரணக் கைகளால் தங்களைத் தழுவி கின்று மகிழ்வித்த கதிரவனாகிய
காதலன் மேற்றிசையில் மறையத் தொடங்கியதன் பயனாக, விரித்திருந்த
இதழ்களைக் குவித்து மூடிக்கொண்டு விட்டன. கதிரவனாகிய தமது காத
லனின் பிரிவாற்றாமல் நகையிழந்து ஒளி இழந்து உருவைச் சருக்கி ஒடுங்கி
கின்ற செவ்வல்லி மலர்களைக் கண்டு பரிசுதித்துச் சிரிப்பனவே போல், அந்த
குளக்கரையில் வளர்ந்திருந்த முல்லைச் செடியில் நிறைந்திருந்த முல்லை மலர்

கன், தமது காதலனுடைய மோகன சந்திரனிடம் கொண்ட மோகச் செருக்கிலே சின்னஞ் சிறு மெல்லிய இதழ்களை விரித்துச் சிரித்து நின்றன. தனது சகோதரிகளாகிய செவ்வல்லி மலர்களின் துயரத்தைக் கண்டு அனுதாபப் படுவதற்குப் பதிலாக, பரிசுசித்துச் சிரிக்கவும் துணிந்து விட்ட முல்லை மலர்களின் மேல் எனக்கு அடக்க முடியாத கொடுஞ்சினம் தோன்றியது. அவ் வெஞ்சினத் தீயின் கொதிப்பினால் பொறுமையை இழந்த நான் அம் மலர்களை எட்டி உதைக்க முயன்றேன்; அவ் வேளையிலே எனது கால் சுருக்கிக் கொண்டு விடவே, 'அம்மாடி' யென்று காலேப் பிடித்தக் கொண்டு பசும்பூல் தரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு விட்டேன். அப்பொழுது, என்னருகிலிருந்த எனது இன்னுயிர்க் காதலராகிய முருகப் பெருமான் கலகல வென்று சிரித்து, என்னை கோக்கி என்ன சொன்னார் தெரியுமா?

"அடி, பேதாய்! இந்த எளிய முல்லை மலர்களின் மேல் உனக்கேன் அவ்வளவு கோபம்? மேற்றிசையில் மறையும் தமது காதலனுடைய செங்கதி ரோனைக் கண்டு அச் செவ்வல்லி மலர்கள் துயரப் படுவதாகக் கொள்வா னேன்? எது எவ்வாறாயினும், நானே காலையிலேயே மீண்டும் அவற்றிற்குக் கதிரவன் காட்சியளிப்பது உறுதியேயன்றோ? தமது காதலனைப் பிரிந்து ஒரிரவு கூட தரித்திருக்கக் கூடிய மனவுறுதி அவற்றிற்கில்லாமற் போய் விட்டதா என்ன? தவிர்க்க முடியாத கடமையினாலே காதலன் வெளியில் செல்ல வேண்டியிருந்தால், அவன் மீண்டு வந்து சேருமளவும் அவனது வடிவை நெஞ்சுக்குள் கண்டு களித்துக்கொண்டு பிரிவின் துயரை மறந்திருக் கக் கூடிய சுகதியில்லாத காதலியின் காதலை, உண்மையான—உறுதியான—கலங்காத காதல் என்று எப்படி நம்பமுடியும்?"—என வினவினார் அவர்.

அவரது மொழிகளைக் கேட்டு பெரிதும் வெகுண்ட நான், அவரோடு பிணங்கிக் கொண்டு அப்பால் வந்து தலை குனிந்து நிலத்தை கோக்கிய வண் ணம் கண்ணீர் சொரிந்து நின்றேன். அதைக் கண்டு பெரிதும் மனம் பதைத்த அவர், எனது கோபத்திற்குக் காரணமென்ன வென்று என்னை வினவினார்.

"காதலரின் பிரிவினால் விளையும் கடுந்துயரம் எத்தகைய தென்பதை கற் பிற் சிறந்த மாதர்கள் அறிவார்களே யன்றி, உங்கனால் எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ள முடியும்? அனைத்த கை நெகிழ்த்தவனவில்—அதைக் கூட சகிக்க முடியாத வாறு உன்னத்தில் பொங்கித் ததும்பும் உத்தம பத்தினிகள் உரிய காதலைச் சந்தேகிக்க, உங்கள் மனம் எப்படித்தான் துணிந்ததோ? இப் பொழுது எவ்வளவோ பேரன்புடையவரைப் போல் நடந்து கொள்ளும் தாங்கள், என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்று பல தினங்கள் மீண்டு வராமலே நின்ற விட்டால், அப் பிரிவினால் விளையக் கூடிய பெருந்துயரை எனது எளிய மனம் எவ்வாறு சகித்துக் கொள்ளக் கூடும்? இப்பொழுது உங்களு டன் கூடிக் கலந்து குலவிக் கொண்டிருந்து விட்டு பின்னால் இந்த சம்ப வத்தை எண்ணி எண்ணி ஏங்கிக் கொண்டிருப்பதை விட, தங்களுடைய மாய மோக மொழிகளில் மதி மயங்காமலே தப்பித்துக் கொண்டு விடுவது கல மன்றோ?"—என்றேன் நான்.

அதைக் கேட்ட அவர், தமது இடத்திருக்காததை, எனது தோளின் மேல் வைத்து, தமது வலத் திருக்காததால் எனது வலது கையை மெதுவா

கப் பற்றிக் கொண்டு, கெஞ்சிக் கொஞ்சம் குரலில் பின்வருமாறு கூறி னார்:—

"என் கண்மணியே! எனது இன்னுயிர்க் காதலியே!! உன்னிடம் நான் கொண்டுள்ள சீரிய மெய்க்காதல் எத்தகைய தென்பதை, இன்னும் நீ உணர்ந்து கொள்ள வில்லையே! உனது மன உறுதியைச் சோதிக்கக் கருதி சிற்சில மொழிகளைக் கூறினால், அதன் பொருட்டு நீ எனனுடன் இத்தகைய ஊடல் கொண்டு விடலாமா? எப்பொழுதும் என் மனத்தில் குடி கொண்டிருப் பவன், நீ ஒருத்தியேயல்லவா? உன்னிடம் நான் கொண்ட காதல், என்றே னும் என்னால் மறந்து விட முடியுமோ? இன்னும் என்னிடத்தில் உனக்கு என்ன சந்தேகம்? எனது இன்னுயிர்க்கு இன்பூட்டக் கூடியவன், நீ ஒருத்தி யேயன்றோ? சிற்சில சமயங்களில், நான் உன்னருகில் இல்லாவிடினும், என் மனம் உன்னொருத்தியையே நாடி நிற்கு மென்பது உறுதி. கருத்தொரு மித்த காதலர்களுக்குப் பெருமகிழ்வூட்டும் இந்த அந்தி வேளையிலே உல்லாச மாக எல்லாபித்திருந்து மகிழ்வதை விட்டு, நீ என்னுடன் பிணங்கி ிற்பது முறையோ? உனது கெஞ்சிற் கொண்ட சந்தேகங்கள் அனைத்தையும் அகற்றி, அசமும் முசமும் ஒருங்கே மலர்ந்து, உனது செங்கனியாயினால் ஒரு முத்தம் தாராயோ? உனது எல்லாப் மொழிகளைக் கேட்டு ஆனந்திக்கத் துடி துடித்துக் கொண்டிருக்கும் எனது இன்னுயிரின் பேராவலைத் தீராயோ?"

—அவ்வாறு கூறிய ஆறுமுகப் பெருமான், என்னைத் தழுவியணைத்து, எனது செவ்விதழ்களிலும் கன்னங்களிலும் மாறி மாறிப் பன்முறை முத்த மிட்டு மகிழ்ந்தார். அப்பொழுது, எனது ஆன்மா அனுபவித்த ஆனந்தம் எத்தகைய தென்பதை எவ்வாறு கூறுவேன்? அச் சம்பவம் முழுவதையும் அன்று அவர் கூறிய காதல் மொழிகள் அனைத்தையும்—அடியோடு மறந்து விட அப் பெருமான் எப்படித் தான் கற்றுக் கொண்டு விட்டா ரென்பதைக் கேள்.

மற்றொரு நாள், வெங்கதிரோன் தனது வெப்பம் மிகுந்த கிரணங்களைச் செலுத்தி உயிர்களைப் பெரிதும் வாட்டிக் கொண்டிருந்த கொடிய வெய்யி லிலே, எத்தகைய நீரும் நிழலும் இல்லாத தொரு பாலைவனத்திலே, அப் பெருமான் எனது ஈையைப் பற்றி வேகமாக அழைத்துச் சென்றார். அப் பொழுது, வெங்கதிரோனின் வெப்பத்தைச் சகிக்க முடியாமல் தீயில் விழுந்த புழுவைப் போல் பெரிதும் துடிதுடித்த நான், அவரை நோக்கி "உங்களுக்கு என்மேல் உண்மையன்பு இருந்தால், இந்த கொடிய பாலை வனத் திலே—இவ்வளவு கொடிய வெய்யிலிலே—என்னை அழைத்துச் செல்ல ஒருப்படுவீர்களா?"—என்று வினவினேன். அதைக் கேட்ட அப் பெரு மான் சட்டென்று நின்று, தனது வலக்கையில் பிடித்திருந்த வீர வேலை இரு கரங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு, என்னை நோக்கி, "இதோ, இந்த வேலின்மேல் ஆணையாகக் கூறுகிறேன்; உன்னிடம் நான் கொண்டுள்ள காதல், எனது ஹிருதய பூர்வமானதேயாகும். உனது பஞ்சினம் மெல்லிய மலரடிகள் பெரிதும் வருந்தக் கூடுமே என்னும் பரிவு கருணையற்ற கடுங்கதி ரோனுக்குச் சிறிதும் இல்லாமையால், அவன் தனது சக்தி முழுவதையும் அபாயமாகிய உன்னிடம் காட்டுகிறான் போலும்! இத் துன்பத்தை இன்னும்

அருணகிரிநாதர்

—:(0):—

(K. V. நாகமாணிக்கம்.)

“வாக்கிற் கருணகிரி” எனப் பலரும் பாராட்டிக் கொண்டாடும் இவ்வருணகிரியாரின் வாக்கின் வளமும், பாக்களின் பொருள் அழகும் வியக்கத் தகுந்ததாகும்.

இவரது சரித்திரத்தை ஆராய்ப்புகின் பலர் பலவிதமாகக் கூறுகின்றனர். இவர் காலம் சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளிருக்கும். அதாவது கருகட வேந்தன் என்று சொல்லப்படும் பிரபுட தேவராயன் என்னும் அரசனுடைய காலமென்று இவர் பாடிய திருப்புகழால் அறியலாம். இவருடைய உறைவிடம் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள திருவண்ணாமலை. சைவ சமயத்தில் தேவகணிகையர் குலத்தில் பிறர்வரென்பது ஒரு சாராரின் கூற்று. மற்றொரு சாராரின் சொற்படி இவர் ஒரு செட்டியாருக்குப் பரத்தை மாதிடம் பிறந்தவரென்று சொல்லப்படுகின்றது. சிலர், இவரைப் பட்டினத்தாடிகள் குமாரர் என்று சொல்கின்றனர். இவருடைய இனமைப் பருவத்தைப்பற்றி ஒருவரும் ஒன்றும் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. இவர் தன் இனமைய்ப்பருவத்திலேயே தம் தாய் தந்தையரை துறந்துனராதலால், இவருடைய கல்வி வளர்ச்சிக்கு இடமின்றிப் போய்விட்டது. அதனால் சிறு பருவத்திலிருந்தே தம் சகோதரியின் வீட்டிலிருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அவ்வமயம், இவர் தான்தோன்றியாகவும், ஸ்திரீ லோலராகவும் இருந்தார். மேலும் இவர் பெண்கள் விஷயத்தில் பெரும் பணத்தைச் செலவு செய்தார். தன் சகோதரியிடமிருந்து பணம் வருவாய் குறைந்ததினால், இவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையை வெறுத்து தற்கொலை புரிந்த கொள்ள எண்ணி, ஒரு கோபுரத்தின் மேலேறி

சுற்றே பொறுத்துக் கொள். அதோ, எனது ஆலயத்தின் கோபுரம் தெரிகிறது பார்! இன்னும் சில கணங்களில் நாம் அங்கு சென்று சேர்ந்து விடுவோம்; இனி, நீ சிறிதும் அஞ்ச வேண்டுவதில்லை.”—என்று கருணை ததும் பும் சொற்களால் எனது தயரத் தீயை விரைவில் அணைத்து விட்டார். அப்பொழுது அவர் கூறிய அந்த வந்தை மொழிகளை இப்பொழுது நினைத்துக் கொண்டு விட்டாலும், எனது மனம் பெரிதும் வருகிறது. அவர் அன்று கூறிய மொழிகளை மீண்டும் ஒரு முறை சிந்தித்துப் பார்த்தருளுமாறு, நான் அவரைப் பெரிதும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டதாக அவரிடம் நீ சொல்ல வல்லாயோ?”

[இக் கட்டுரை, தேசியக் கல்வியரசர் திரு—சி. சுப்பிரமணிய பாரதி யாவரவன் இயற்றிய “முருகன் மீது கிளி விடுதது”—எனும் கவிதையின் கருத்தை ஆதாரமாகக் கண்டு எழுதப்பட்டது.]

பல தடவை கீழே விழுந்தும் இவருடைய எண்ணம் சுடேறவில்லை. இவர் கடைசி முறைமாக கீழே விழுந்தபோது முருகபிரான் ஒரு பிராமண வடிவு கொண்டு இவர் முன் தோன்றி சில உபதேசங்களை இவருக்கு உபதேசித்து “எம்மைப் பாடிக்கொண்டிரும்” என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். இதனை,

சின்னங் குறித்தடி யென்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன

குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்

சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை

முன்னங் குறிச்சிவிற சென்றுகல் யாண முயன்றவனே.

என்ற கந்தரலங்காரச் செய்யு (24-வது பாட்டு) னால் அறியலாம்.

இதன் பிறகுதான் இவர் கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி கிருவகுப்பு வேல் விருத்தம், உடற்கூற்று வண்ணம் முதலிய நூல்களை இயற்றினார்.

இவர் காலத்தில் திருமுனைப்பாடி நாட்டிற் சனியூரிற் பிறந்த பெரியாழ்வார் என்று சொல்லப்பட்ட வில்லிபுத்தூரார் என்னும் வைணவ அந்தணர் ஒருவரிருந்தார். இவர் ஒவ்வொரு புலவரையும் தம்முடன் வாதுக்கழைத்து, தன்னிடம் தோற்றால் அவர்களின் காதைக் குடைந்து குறும்பி யனவாக வெட்டி விடுவார். ஒரு சமயம் இவர் அருணகிரியாருடன் போட்டி இடகேரிட்டது. அவ்வமயம்,

தித்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா

தித்தத்தத் தித்ததி தித்தித்தத் தேதுத்து தித்தித்தா

தித்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாதத்தது

தித்தத்தத் தித்தித்தி தீதி திதிதுதி திதொத்ததே.

என்று அருணகிரியார் பாடிய பாட்டிற்கு வில்லிபுத்தூரார் பொருள் கூற முடியவில்லை. அதனால் தான் தோற்றதாக ஒத்துக்கொண்டு, அன்று இருந்து மற்றைய புலவர்களின் காதைக் குடையவில்லை யென்று பிரமாணிக்கம் செய்தார்.

மற்றொரு சமயம், திருவண்ணாமலையி லிருந்த சம்பந்தாண்டான் என்னும் ஒரு தேவி உபாசகரை அனேக விதங்களில் வென்றதாக பல கதைகள் சொல்லப்படுகின்றது. ஒன்று முருகனை தத்ருபமாக அரசசபையில் வரவழைத்தது; மற்றொன்று பாரிஜாத மலர் நொணா கிளி உருக்கொண்டு செய்யலோகம் சென்றது.

இவருடைய செய்யுள்களை ஆராய்ந்தால், இவர் சந்தவிரகுத்தம் செய்யுதில் வல்லவரென்று தெரிகின்றது. அவைகளில் ஒரு சிலவாவன: “சாண சும லாலயத்தை அரைசிமிஷ ரோமட்டில்”, “ஏறுமயிலேறி விளையாடுக மொன்றே” முதலியன. மேலும் இவர் தம் தம்பிக்கு அறிவூட்ட கிருவக்க பாகையி லாண்ட கொங்காருல அரசனின் வேண்டுகோளின்படி பாரதம் பாடியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

அப் பாரதச் செய்யுளில் ஒன்றுவன:

கோவாக்கும் பெண்ணைநாடன் கொங்கரோன் பாவை வேந்தன் பாவலர் மானங்காத்தான் பங்கயச் செங்கை யென்ன

மேவல ரோமரென்னுமல் வெங்கனார் தன்னி னின்ற

காவலன் கன்னன்கையும் பொழிந்தது கனகமாரி.

இவருடைய முடிவைப்பற்றி பலர் பலவிதமாகக் கூறுகின்றனர். இவர் கிளி உருக்கொண்டு தேவலோகம் சென்றிருந்த சமயம், சம்பந்தாண்டான் இவருடைய உடலைத் தகனஞ்செய்து விட்டதாகத் தெரிகின்றது. இதை யறிந்த கிளி தேவலோகத்தில் தேவியின் கரத்திலேயே பாடிக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

மற்றுஞ் சிலர், இவர் கிளி உருவுடனே பாரிஜாத மலர், கொணர்ந்து, பின் தம் சக்தியினால், தாம் தெய்வ லோகம் சென்றிருந்த சமயம் சம்பந்தாண்டான் செய்த எல்லாவித சூழ்ச்சிகளையும் அரசனுக் கறியப்படுத்தி, அவனை தண்டனைக் கன்னாக்கி, பின் தன் வாழ்காட்களைக் கிளி உருவத்துடனேயே இருந்து அனேக பாக்கன் இயற்றி, பிறகு இவர் கிளி உருவத்துடனேயே மூக்தி அடைந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

“கந்தரதுபூதி பெற்றுக் கந்தரதுபூதி சொன்ன—எந்தையருண்கிரி.”

என்று தாயுமானவர் இவரைப்பற்றி சிறப்பாகச் சொல்கின்றார். மற்றும்,

“ஐயா! அருண்கிரி அப்பா! உளைப்போல

மெய்யாக ஓர்சொல் விளம்பினாயார்? வையகத்தோர்

சாற்றரிதென் நேசற்றார் தன்னினையாய் முக்கணெந்தை

நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி ஞன்.”

என்று தாயுமானவரே மற்றொரு இடத்தில் அருண்கிரியாரைப்பற்றி போற்றிக் கூறுகிறார். என்னே துவரது வாழ்க்கையின் சிறப்பு!

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்ச வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

ஆபுத்திரன் வரலாறு

(பெ. ராமாநுஜம்.)

10. அறத்தின் சோதனை.

நம் இந்திய நாட்டின் தென்கீழ் திசையில் சாவகநாடு என ஒன்று உண்டு. நீர்வீனமும் நிலவனமும் உடையது. “கன்னல் கழு கின் எழில் காட்டும்” என்பது அந்த நாட்டில் பயிராகும் கரும்பிற்குத்தான் பொருந்தும். பருமனிலும், நீளத்திலும் சிறந்து விளங்குவதைப் போலவே இனிப்பிலும் இணையற்றது. “ஜாவா” சர்க்கரைபென நம் நாட்டில் விலையாகும் அதனோடு நமது நாட்டில் உண்டாகும் சர்க்கரை போட்டிபோட இயலாததை நாம் இன்றும் காண்கிறோம். அத்தகைய நாட்டில் பல வருடங்களாகப் பருவமழை இல்லாது போயிற்று. அதனால் அங்கு மக்கள் உணவின்றி வருந்துனர். விலங்குகளும், பறவைகளும் உணவில்லாது மடிந்தன. பருகுதற்கும் நீர் அரிதாயிற்று. அச்சமாய்ந்து ஆபுத்திரன் புகழ் சாவக நாட்டில் பரவியது. “அவ்வறமகன் உதவியால் நம் நாடு நலம்பெறும்; ஆதலின் அப்பாரமோப காரியை இங்கு அழைத்து வருவோம்” என்று வணிகர் சிலர் கப்பல் ஏறிக்கொற்கையப்பதியில் இறங்கி, அந்நகர் மக்களிடத்து “ஆபுத்திரன் யாண்டு னன்?” என வினவினர். அவர்கள் “அவன் மதுரையப்பதியில், சிந்தாதேவி யின் அம்பலத்தில் அனைவர்க்கும் உணவு தந்து உயிர் அளித்தது வருவதாகக் கேள்வி யுற்றோம்; இப்பொழுது பாண்டிய நாட்டில் பசிப்பிணி பிழை; அதனால் அவன் அவ்வம்பலத்திலேயே வதிகின்றனனோ, வேறிடம் சென்றனனோ அறியோம்” என்றனர். சாவகநாட்டு வணிகர் மதுரை மூதூர் அடைந்து, கலைமகன் நிலய மன்றத்தன் ஆபுத்திரனைக் காண துழைந்தனர். அங்கே குதாடுவோரும், வீண் உரை பேசுபவரும், மதுக்களியால் மதிமயங்கித் தாம் செய்வது இன்னது என்று அறியாது தடுமாறும் கட்டுமையரும் ஆய தீய மக்கள் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டு, “இக்குழுவிலா நாம் விரும்பிவந்த அற மகன் இருப்பான்?” என்று தடுமாற்றம் அடைந்தனர். அங்கு இருந்தவருள் ஒருவன் அணுகி, “ஐய, கையில் உண்ணும் பாத்திரம் ஏந்தி அனைவர்க்கும் அமுது அளித்த புண்ணியன் எங்கே?” என்று வினவினர். “புண்ணிய னும் இல்லை, கண்ணியனும் இல்லை; போ” என்று பதிலளித்தான் அவ்வெறி யன். இம்மறு மொழியால் மனம் வருந்திய வணிகர் மேல் ஒன்றும் கூறாது, அம்பலம் நீங்கி மதுரை நகரின் பெருந்தெரு ஒன்றை யடைந்து, அங்கே சட மாடும் மக்களிடத்து ஆமகனை அறிய முயன்றனர். அவர்கள் கூறிய மறு மொழி அம்பலத்தில் வெறியன் கூறிய மொழியினும் கலக்கம் தருவதாயிருந்தது. “ஆபுத்திரனா? அனைவர்க்கும் சோறு வழங்கினனா? உங்கட்கு ஏதே னும் பித்தேறியதோ?” இவை போன்ற மறுமொழியே அனைவரும் கூறக் கேட்டனர். என் செய்வார் பாவம்! “ஆமகன் அம்பலத்தில் இருப்பான். அவனிடம் தமது குறையைக் கூறினதும் மிக்க மகிழ்ச்சி யுடையவனாய்த் தம்

மோடு வந்து உறுதுயர் நீக்குவான்" என்ற எண்ணத்தோடு வந்த வணிகர் மனம் உடைந்தவராய், அம்மதரை நகரின் தெருவழியே சென்று கொண்டிருந்தனர். அது சமயம் அத் தெருவிலேயே பொலிவு இழந்த முகமும், புழுதிபடிந்த ஆடையும், வாடிய மேனியும் உடைய ஆமகன் கையில் தெய்வக் கழுவினை யேந்தி தனந்த நடைபுடன் வந்தான்.

அவன் அப்பொழுது உன்ன தோற்றத்தால், "இவன் ஆமகனே, அல்லனே?" என வணிகர் ஐயுற்று, "ஐயா! தாங்கள் யார்?" என வினவினர். "யான் ஒரு பேயன்" எனான் ஆமகன்.

"நாங்கள் இந் நகரில் வாழ்வவருக்கு ஒரு தீங்கும் புரிந்ததில்லை; அங்ஙனமாக எங்கள் மொழிக்கு ஒருவராவது செவிடொடாதது எங்கள் தீவினையே போலும்."

"அன்புடையீர்! உங்களை அவமதிப்பதாக கினைக்க வேண்டாம்; உண்மையில் யான் ஓர் பேயனே"

"ஐய, நீர் பேயன் என்றால் நாங்கள் ஏற்போமா?"

"உருவத்தில் யான் மனிதனைப் போன்றவன்தான்; ஆனால் செயலில் பேயனே யாவேன்; உலகு அனைத்தும் பசியுற்று வாழ்வதற்கு உரிய ஓர் அரிய பொருள் என்பால் இருந்தும், அதனைப் பயன் படுத்தும் வழியறியாது, யானும் அதுபவியாது வைத்திருக்கிறேன் என்றால் யான் பேயன்னறி மனிதன் ஆதல் கூடுமோ?"

"கருணை வடிவே! தங்களைக் காணவேண்டியே இம் மதரைநகரின் ஒவ்வொரு பகுதியும் தேடினோம். எங்கும் காணப்பெருது மனச்சலிப்போடு வருவதில் இறைவன் திருவருள் தங்களை இங்குக் கூட்டுவித்தது."

"என்னையா? இந்தப் பேதையைப் தேடினீர்கள்?"

"தாங்களா பேதை? தங்களால் உயிர்பெற்ற அப்பெரு நன்றியை மறந்து வாழும் இந்நாட்டு மக்களன்றோ பேதையர்"

"யான் ஒருவருக்கும் உயிர் அளிக்கவில்லை, உதவி புரியவுமில்லை; எனது அன்னையின் அருளால் கிடைத்த இத் திருவோட்டினைக் கொண்டு பணியாற்றி வந்தேன்; அவ்வளவே யான் செய்தது. இப்பொழுது யான் இருக்கும் இந் நிலைக்கு யானே காரணமாவேன்."

"அஃது எவ்வாறாயினும் ஆகுந்; நாங்கள் சாவக நாட்டில் வாழ்வவர்கள். அந் நாட்டில் பல வருடங்களாக மழையில்லை; மக்களின் பலர் உணவு இல்லாமல் மடிந்தனர்; பின்னும் சிலர் எலும்புக்கூடு என இருக்கின்றனர்; விலங்கு, பறவைகளின் நிலைமையை வினம்பலே மிகை. அறவடிவே! இக்குறை நீங்க எங்கள் நாட்டிற்கு இந்தே எழுந்தருளல் வேண்டும்."

"இதற்காகவா இத்தனை வேண்டுகல்! என் கடன் அன்றோ இப்பணி யாற்றாதல்; இன்றே புறப்படுகின்றேன்; ஒரு கன்னிப்பெண் மணமகன் அகப்படாது வறிதே முத்தாற்போல, இந்திரன் ஆணையால் இரப்போர்

பெருது வீணே சுமந்த இத் தெய்வத் திருக்கலம் பயன் படுமாறு இன்றே புறப்படுகின்றேன்."

பின்பு வணிகர் ஆபுத்திரனை அழைத்துக்கொண்டு கொற்கை நகர் அடைந்தனர். அந்நகரின் நின்றும் சாவகநாடு நோக்கிப் புறப்பட்ட சப்பலின் ஆமகனும், வணிகரும், பிறரும் சென்றனர். கப்பல் சிறிது தூரம் சென்றதும், பெருங்காற்று வீசத் தொடங்கிற்று. கடல் அலைகள் வானத்தைத் தொடுவனபோல் மேல் எழும்பி யெழும்பி வீழ்ந்தன. மரக்கலம் மேலும் கீழுமாக அசைந்து கடலில் மூழ்கி விடும்போல் இருந்தது. மாலையிபால் நாவாயை ஒழுங்காகச் செலுத்த முடியவில்லை. அது கங்குடித்தவனைப் போல் சுழன்று சுழன்று ஓடி மணிபல்லவம் என்னும் ஓர் தீவை அடைந்தது. புயல் கின்ற பின்னரே நாவாய் அத்தீவினின்றும் செல்லுமாகலின், அதற்குள் அத்தீவின் இயற்கை யழகைக் காண விரும்பி, ஆபுத்திரனும் வேது சிலரும் அக்கப்பலி னின்றும் இறங்கினர். ஆங்காங்கே வெண்மணற் குன்றுகள் கண்ணைக் கவரும் வனப்புடையவாய் இருந்தன. புன்னையும் தாழையும் சூழ்ந்து விளங்கும் அழகிய நீர்நிலைகள் பல, இடையிடையே இருந்தன. சில இடங்களில் தென்னன் தோப்புகளும், பின்னர்ப் செறிவும் விளங்கின. இத் காட்சிகளைக்கண்ட ஆமகனும் பிறரும் மரணச் சூரியனின் பொன்னிறக் கதிர்கள் வெண் மணலிலும், பசுமரச் சோலைகளிலும், கருங்கடலிலும் பரந்து பொலிவதை யறிந்து நாவாய் தங்கியுள்ள கடற்கரையை அடைந்தனர். அப் பெருங்கடலின் கொந்தளிப்பு ஒரு சிறிதும் அடங்கவில்லை. மக்கள் அனைவரும் கடற்கரை மணலில் தத்தம் மேலாடையைப் பரப்பி வீற்றிருந்தனர். ஆமகனும் அவ்வெள்ளிய நுண்மணலில் தன் மேலாடையை விரித்து அமர்ந்தான். கடுங்காற்றும் பேரலைபும் மக்கள் மனதை அச்சம் ஊட்டி வருத்துவது போதாது என்று இருள் என்னும் கரும்பேயும் மெல்ல மெல்லத் தலைகாட்டலாயிற்று. அப்பேயைக் கண்டு அஞ்சி வீழ்த்தவர்போல் மணலில் அயர்ந்து படுத்த அனைவரும் கருங்கடலில் மூழ்காது தப்பினாராயினும் துயிற் கடலில் மூழ்கலாயினர். ஆனால் கப்பல் தலைவனும் வேது சிலரும் காற்று அடங்கும் அமயத்தை யெதிர்பார்த்து உறங்காதிருந்தனர்.

இரவு நாயிகை பதினாந்த ஆயிற்று. காற்றின் வலிமை சிறிது சிறிதாகக் குறைந்துவந்தது. மூன்று இராமபிரான் ஆணையால் கடல் ஆரவாரம் இன்றி அடங்கியிருந்தபோல, புயற்காற்றின் வலிமையால் அலைச்சி கின்ற கடல் காற்று கின்றதும் அலையொழிந்து அமைதி பெற்றது. மணல்மேல் படுத்த உறங்கிய மக்களை யெழுப்பும் பொருட்டுக் கப்பல் தலைவன் சங்குஒலி எழுப்பினான். அனைவரும் எழுந்து அவசரம் அவசரமாக நாவாயில் ஏறினர். நாவாய் சிறிது பொழுதில் புறப்படப் போவதை அறிவித்தற்கு அறிஞரியாக மீண்டும் ஒரு முறை சங்குஒலி எழுப்பிற்று. அங்கும் இங்குமாக இருந்த அனைவரும் மரக்கலம் அடைந்தனர். மூன்றுவது முறை சங்குஒலி கிளம்பிற்று. கப்பலும் சாவகம் நோக்கிச் சென்றது. செந்தூரம் சென்ற பின்னர் பொழுது புலரும் தறுவாயில் மரக்கலத்தில் "ஆபுத்திரனைக் காணவில்லை" என்ற ஆரவாரம் மிகுந்தது. கடலில் தவறி விழுந்திருப்பனோ என்று ஐயுற்று அலமந்தனர். பல விடங்களில் தேடித்திரிந்த அழைத்து வந்த வணிகமக்கள், தங்கியிருந்த அந் தீவிலேயே அயர்ந்து உறங்கியிருப்பனோ என்று ஐயுற்றுக் கலத்தனை அத்தீவிற்குச் செலுத்தினர். உண்மையும் அதுதான். இந்திரன் வஞ்சினம்

பலித்த நான்முதல் உண்போர் பெருமையால் தானும் உணவின்றி மெலிவுற்றால்தான் ஆமகன் அத் தீவிலேயே மாக்கலம் செல்வதை அறியாது உறக்கி விட்டான். உறக்கினவன் கீழ்த்திசை வெஞ்சூழும் சமயம் கண் விழித்தான். ஒரு புறம் ஒரே கருமைநிறம் வாய்ந்த பெருங்கடல்; மற்றொரு புறம் வெள்ளிய மணலின் பரந்தவெளி. தன் அருகில் மணல்மேல் படுத்த துறங்கிய வணிகரையோ, பிறரையோ காணான்; கடலில் கலத்தையும் காணான்: “அந்தோ, என் செய்வேன்? பல நாட்களாய் இரப்போர் பெருது அருங்கலத்தை வீணை சுமந்த எளியேனைப் போன்போடு அழைத்து வந்த பெருமகன் என்னைத் தனியே இத்தீவில் விடுத்துச் சென்ற தீவினைக்கு என் செய்வேன்? இதுவும் அவ்வான்வர் தலைவனின் சூழ்ச்சியாமோ? இப்பிறவியில் ஏழையேன் மனதறிய எவர்க்கும் தீங்கு நினைத்திலேன். அங்ஙனமாகவும் இச் சூழ்ச்சியர் என்னை விட்டு நீங்காமை பழவினையின் பயனாமோ?” என்று பலவாறு வருந்தினான்.

“இத்தீவில் எவரேனும் வசிப்பின் அவர் பசியையாவது கீக்க இவ்வூண் கலம் பயன்படும்” என்று கருதி அத்தீவின் பற்பல இடங்களில் அலைந்து திரிந்தான். புன்னையும் சாழையும் கிறைந்த நீர்த்துறைகளிலும், அவற்றைச் சூழ்ந்த நெடிய மணற் குன்றங்களிலும், ஆம்பலும் குவலையும் மலர்ந்த அழகுடன் பொலியும் ஆழமான பல பொய்கைக் கரையிலுமாகப் பல விடங்களில் அலைந்து தேடியும் அங்கு வாழ்வோர் எவரையும் காணான். அதனால் கன்றிய மனதுடைய ஆமகன், “பல உயிரைக் காப்பற்றாதற்கு உரிய இப் பாத்திரத்தைக் கொண்டு என் ஒரு உயிரைக் காப்பதற்கோ இதனைச் சுமந்து திருக்கின்றேன்? இங்கேயுள்ள இப் பொய்கையில் இப்பாத்திரத்தை யெறிந்து எனது உயிரையும் மாய்த்துக் கொள்வேன். எனினும் இவ் அருங்கலம் ஒருவருக்கும் பயன்படாமற் போகவிடேன்; அறச்சொல் பூண்டு எவ்வுயிரும் காப்பாற்றுவோர் எவரேனும் இங்குவரின் அவர் கைப்புகுவாயாக” என்று கூறி, பசிப்பிணி போக்கும் பலர் தொழும் ஒட்டினை—தெய்வ பாத்திரத்தைக் “கோமுகி” என்னும் அப் பொய்கையில் விடுத்தான்.

அதுபொழுது அறவண வடிகள் என்னும் பெரியார் பாதபங்கயம் எனும் மலையில் புத்த பீடிகையை வணங்கி வருபவர் தற்செயலாக ஆங்கடைந்து, ஆபுத்திரானது சோர்ந்த நிலைமையைக் கண்டு, “அன்பனே! உனக்கு கோர்ந்த துயர் யாது?” என்று வினவினார்.

“அடிகளே! பிறந்த அன்றே தாயைப் பிரிந்த யான் சில நாட்கள் வரை ஒரு பசுவால் வளர்க்கப்பட்டேன். பின்பு வயனங்கோடு என்ற சிற்றூரில் இளம்பூத யந்தணர் வளர்க்க வளர்ந்து, பல கலைகளிலும் பயிற்சி பெற்று விளங்கினேன். ஒரு நாள் அவ்வூரில் நடந்த வேள்வி யொன்றில் ஒரு பசுவைப் பலியிடுவதற்கு என்று கட்டி வைத்திருந்தனர். அடியேன் அக் கொடுமையைப் பொருது, அப்பசுவைப் பிறர் அறியாவாறு கவர்ந்து சென்றேன். அதனால் என்னை அனைவரும் ‘சன்வன்’ என்று வெறுத்து ஒதுக்கி விட்டனர். எளியேன் மதுரையம்பதி அடைந்து வாழ்கையில் சிந்தா தேவி தன்னிற் பெய்த சோறு எடுக்க எடுக்கக் குறையாது வளரும் ‘அமுத சுரபி’ யென்னுந் தெய்வத் திருக்கலத்தைப் போருனோடு அடியேற்குத் தந்து ‘இதனால் உலகின் பசித்தயர் களைக’ என்று அருளி மறைந்தான். அன்றிருந்த அடியேன்

பசித்தயர் களைந்து வருகையில், வானவர் கோமான் என்னையனுதி, ‘சினது அறத்தின் பயனைப் பெறுக’ என்றார். ‘இவ் அருங்கலத்திலும் சிறந்தது ஒன்றும் நாட்டில் உளதோ?’ என்றேன். அதனால் இத்திரன் வெஞ்சினம் கொண்டு, எனது தெய்வ பாத்திரம் பயன்படாதவாறு, பாண்டிய நாட்டை வளம்பெறச் செய்தான். இரப்போர் பெருது பல விடங்களிலும் ஏழையேன் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கையில், சாவக நாட்டில் மழையில்லா மையால் மக்களும் மாக்களும் உணவில்லாது வருந்துகின்றன ரெனச் சிலர் என்னை வங்கத்தில் ஏற்றி அழைத்துச் செல்கையில், ஐயோ! என் பழவினையே புயல்காற்றாக மாறி, நாவாயை இத்தீவிற்கு கொண்டுவந்து ஒதுக்கியது. நாவாயில் இருந்து இறங்கிய யான் இத்தீவின் வெள்ளிய மணல்மேல் அயர்ந்து உறங்குகையில், மாக்கலம் பாய் விரித்துச் சென்றது. அதனால் மனம் வெறுப்புற்ற அமுத சுரபியேனும் அருங்கலத்தை இப் பொய்கையில் இப்பொழுது தான் எறிந்தேன்” என்று கூறி முடிப்பதற்குள், அயர்ச்சியாலும், துயர் மிகுதியாலும் ஐயோ! அப் பெருந்தகையான ஆருயிர் கீழ்த்திசை தோன்றி உலகின் இருளை யொழித்து, மேல் திசை சென்று மறையும் ஞாயிறு போல அவன் உடலினின்றும் பிரிந்தது! அந்த நிகழ்ச்சியால் மனம் நொந்த அறவண அடிகள் அங்கிருந்து அகன்றார்.

மீண்டு வந்த மாக்கலம் மணி பல்லவத்தை யடைந்ததும், அதனின்ற வணிகரும் பிறரும் இறங்கி ஆமகனைத் தேடினர். அத்தீவின் பல விடங்களில் தேடி, இறுதியாகக் கோமுகி யென்னும் பொய்கையின் அருகே, புன்னைமர கீழலில், வெள்ளிய மணல்மேல் அயர்ந்து உறங்குபவன்போல் கிடந்த ஆமகன் உடலைக் கண்டனர். உண்மையில் அவன் உறங்குகின்றான் என நினைத்து, அவனை யெழுப்ப முயன்று அவனது உடலைத் தொட்டனர். உடலிற் குடிசை; குருதி ஓட்டமில்லை. “ஐயோ! என்ன பாவத்திற்கு ஆனானோ! இத்திரன் செய்த செயலிலும் எமது செயல் மிசப்பிற்கு இடமாக முடிந்ததே” என வருத்தி, அவனை அழைத்து வந்த வணிகர் ஒன்பதின்மரும் அங்கேயே உயர் விடுத்தனர். கேட்போர் நெஞ்சைப் பிளக்கும் இந் நிகழ்ச்சியை உடன் இருந்து கண்ட வேறு சிலரும் மனம் உடைந்து உயிர் நீத்தார்! “தருமமே செயம்” என வாழ்ந்த ஆபுத்திரானது வாழ்க்கை, அந்தோ! இவ்வாறு முடிந்தது!

47. வெஸ்லி சகோதரர்களும் புனருத்தாரண வேலைத் திட்டங்களும்.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

இங்கிலாந்தில் சீர்திருத்த உணர்ச்சி இயற்கையாகவே தோன்றி மதஸ்தாபனம் எலிஸபெத் ராணி காலத்தில் திட்டப்படுத்தப்பட்டது வாசகர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கவேண்டும். இங்கிலாந்தின் பெரும்பாலான மக்களுக்கு இசைந்த திட்டத்தை ஏற்படுத்திய பெரும்பாலான மக்கள் சம்மதித்ததனால் அதற்கு "Anglicanism" ஆங்க்ளிகானிஸம்—(இங்கிலாந்து மக்களின் மதம்) என்று பெயர். அந்த திட்டத்திற்குப் புறம் பான சிறுபான்மையினர் இரு பிரிவினர்கள் கதோலிக்கரும், தீவிர சீர்திருத்த வாதிகளும் (Puritans—பரிசுத்த வாதிகள்) ஆவார்கள். அவர்களில் கதோலிக்கர் என்றால் "சதியாலோசனைக்காரர்கள். கொள்ளை கொலைகளுக்கு அஞ்சாதவர்கள்" என்ற மாதிரியான பய உணர்ச்சி ஏற்பட காரணங்கள் இருந்து, தீவிர பரிசுத்த வாதிகள் செல்வாக்குப் பெற்று உன்சாட்டுப் பெரிய புத்தம் நடந்த காலத்தில் அரசனுக்கு எதிராகப் போரிட்டு வெற்றி பெற்று குடியரசு ஸ்தாபனம் கிராமவெல் ஆகியில் ஏற்பட்டதும் பழைய விவரம் ஆகும். அந்த தீவிர பரிசுத்தவாதிகள் செல்வாக்கு நடைபெற்ற போது, இங்கிலாந்தில் சகவாழ்வு, சல்லாபப் போக்கு, வேடிக்கை விநோதங்களில் பொழுதுபோக்கு, களியாட்டங்கள், விளையாட்டுகள் போன்ற சந்தோஷ அனுபவங்களுக்கு தடை ஏற்பட்டதும், அதை ஜனங்கள் வெறுத்து, அரசனுடைய ஆட்சி முறையான முடியரசு புனர் ஸ்தாபனம் நடைபெற்று, நாட்டினர் சந்தோஷ வாழ்க்கைப் போக்கையும் பெற்றார்கள் என்பதும் இத்தொடர்ச்சி களில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்படி முடியரசின் மீட்சி காலத்தில் (The Restoration) திட்டப்படுத்தப்பட்ட ஆங்க்ளிகன் மதத்திற்கு இணங்காதவர்களைப் பாரிக்கும் சட்டங்கள் செய்யப்பட்டன. பிரஞ்சு அரசன் அம் மான் லூயி XIVன் துணுதலின் பேரிலும் பண உதவியின் பேரிலும் அந்தச் சட்டங்கள் கதோலிக்கரை மட்டும் பாதிக்காதபடி அரசன் தனது தன்னினைவக்கும் உரிமை, சிறுத்தினைவக்கும் உரிமைகளை உபயோகித்து, கதோலிக்கருக்கு சலுகை அந்தரங்கத்தில் காட்டிய காரணமும் சேர்ந்து புரட்சி ஏற்பட்டதும் பழைய விவரங்களேயாகும். அதன்பிறகு மத விஷயம் பின்னணிக்குத் தள்ளப்பட்டு, இங்கிலாந்தின் கட்சி பிரதிகட்சி அரசியல் விஷயங்களையும் கொள்கைகளையும் ஒட்டி, ஏற்பட நேர்ந்தது. ஆனால் அரசாளுபவர் மட்டும் கதோலிக்கராகவோ, கதோலிக்கரை மணக்கவோ கூடாது. கதோலிக்க வர்க்ககளுக்குப் பட்டம் கிடையாது என்ற கண்டிப்பான திட்டம் ஏற்பட்டு, மற்றபடித்தப்பட்ட ஸ்தாபிக்கவும் பட்டது. அந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த போக்கில்தான் ஹானோவர் வம்சம் இங்கிலாந்தில்

1714-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. (அந்த வம்சத்தின் சந்ததியே தற்போதைய தியாக வீரம்பொருந்திய மாஜி எட்டாவது எட்வர்ட் சக்ரவர்த்தியாகிய விண்ட்ஸர் கோமக னாவார்.)

பொது ஜனங்களினுடைய மனதில் இதுமுதல் அரசியல் விஷயங்களே இருந்தன. மதம் நிறம்பவும் பின்னணிக்குச் சென்று, மதத்தில் உள்ள வேற்றுமைக்காக ஒரு கிபுணரோ அல்லது அருமையான அரசியல் வாதிபோல உண்மையான தேசசேவைவியல் ஈடுபட வொட்டாமல் செய்வது நியாயமில்லை. என்ற உணர்ச்சி கொஞ்சம்கொஞ்சமாகத் தோன்றி நாளைடவில் வலுப்பட்டு வெருன்றவும் ஆகிவிட்டது. முக்கியமாக சோதனைச்சட்டம் வெரு மோதலிகளின் குறுக்கே நின்று. அந்த சோதனைச் சட்டத்தினால்தான் சிம்மாசனத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஜேம்ஸ், முதலில் கப்பல் படைத் தலைவன் ஸ்தானத்தை ராஜினாமாச் செய்த காரியம் நிகழ்ந்தது. ஆக, மூன்றாவது வில்லியம் ஆட்சியின் காலத்தில் இம்மாதிரியான தடையை நிவர்த்திக்கவென்றே ஒருமுறை அரசியல் வாதிகளால் கைக் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது, திட்டமதத்திற்குப் புறம்பானவர்கள் உத்தியோகம் பெறும்போது மட்டும், திட்டமதக் கொள்கைகளின்படி பிரமாணம் செய்துவிட்டு, பிறகு அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் மத அனுஷ்டானம் செய்து கொள்ளலாம் என்பதாகும். இதன் மூலமாய் பல கிபுணர்கள் அரசாங்கத்தில் நிர்வாகிகளாக இருந்து பல திட்டங்களைச் செய்து, அவர்களுடைய சேவை தேசத்திற்கு ஏற்படவும் நன்மையுண்டாகவும் சாதகமாயிருந்தது. ஆனால் வேண்டாதவர்களுக்குமட்டும் இந்த சோதனைச் சட்ட அமுல் பிரயோகமே தவிர, உண்மை மதப்பற்றுதலினால் அல்ல என்பது நினைவம். வேண்டாதவர்கள் செல்வாக்கு அதிகம் பெறுவதைத் தடுக்கவே, ஆன் மகாராணி காலத்தில் "சந்தர்ப்பத்திற்கு மட்டும், மதப்பிரமாணம் செய்து கொள்ளும் முறைக்கு" எதிர்த்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர (The bill against occasional conformity) பரிசீலனைப் பிரயத்தனம் எதிர்ப்புக் கட்சியினரால் செய்யப்பட்டது. இவ்வளவு தூரம் இந்த விஷயங்களை எழுத நேர்ந்ததின் காரணம் என்னவெனில் "மதம் போயிற்று! மதம் போயிற்று" என்று வெரு சில்லண விஷயங்களுக்குக் கூச்சலிடும் வழக்கம் எந்த சமூகத்திலும் இருப்பது சகஜம். ஆனாலும் பெரிய தேசிய விஷயங்களில் முட்டுக்கட்டை போட்டு, தொண்டைகிழிய கத்துவது கூடாத காரியம் என்ற பாடம் ஆங்கிலேயரின் சரித்திரமே கூறுகிறதை நம் நாட்டினர் உணரவேண்டும் என்பதாகும். மேலும் இம்மாதிரி "மத ஆபத்து கட்டியம் கூறும்" பெரும் பான்மையினரும் உண்மை மதத்தின் அனுஷ்டானத்தில் நாட்டம் கொள்வதில்லை. அதே போக்கில் சென்ற ஆங்கிலசமூகம், மத குருமார்க்கள் உன்பட மத அனுஷ்டானத்தை வெருவாக மறந்தேவிட்டனர் என்று கூறுவது மிகையாகாது. மதம் என்பது அலங்கார ஆபரணத்தே கேளிக்கை கூத்துப்போக்கில் வந்துவிட்டதில், "அக்குற ஆகளைப் பாதுகாக்கும் இடையன் போக்கு"மாரி, சகானு பவத்திலும் சோம்பேறித் தனத்திலும் வந்து இறங்கிவிட்டது உண்மையாகி, மதாபிமானிகள் யுனதை மருளச் செய்யவும் ஏற்பட்டது. இந்த மத மதத்தைப் போக்கி உண்மை மதப்பற்றுதலை உண்டாக்க உண்மை முயற்சி செய்து, மதத் தலைவர்களின் கோபத்திற்கும் கிர்த்தனைகளுக்கும், மதப் பிரஷ்டத்திற்கும், துன்பங்களுக்கும் ஆளாகியும் சளைக்காமல் தலை நிமிர்ந்து, உண்

மைத் தொண்டில் பற்றுள்ளவர்களாய் நடந்த இரு பெரியார்கள் நாம் இந்தத் தொடர்ச்சியின் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் வெஸ்லி சகோதரர்கள். அவர்களுடைய தனராமுயற்சியின் பலன்தான் "Wesley mission" (வெஸ்லி மிஷன் சங்கத்தார் இப்போதுள்ளவர்கள்) "தெய்வத்தா லாகா தெனிலும் முயற்சிதன், மெய் வருந்தக் கூலிதரும்" என்பது பொய்யாமொழி.

ஜான் வெஸ்லி, சார்ல்ஸ் வெஸ்லி என்ற இருவரும் உடன்பிறந்த சகோதரர்கள். பிறப்பிலிருந்தே மத உணர்ச்சி இரத்தத்துடன் ஊறி வளர்ந்தவர்கள். சார்ட்டர் ஹென்ஸ், ஆக்ஸ்போர்டு என்ற விடங்களிலிருக்கும் கலாசாலைகளில் கல்வி கற்றவர்கள். கலாசாலைக் கல்வி காலத்திலேயே, மதத் தலைவர்களும் சாதாரண மனிதர்களும் மத உணர்ச்சியே இவ்லாம் விருந்ததைக் கண்டு மனம் புழுங்கியவர்கள் வெளி வேஷம்மட்டும் மத உணர்ச்சிக்கு அறிகுறியல்ல வென்பதையும், உண்மையும் அந்தரங்கத்தையும் உள்ள அனுஷ்டானமும் மிகக் அவசியம் என்பதைப்பற்றி விரிவாகக் கண்டறிந்திருந்தான். தாங்களும் அனுஷ்டான பூர்வ நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளலானார்கள். அவர்களுக்கு அவர்களுடன் கூட இருந்தவர்களால் பரிசுசமாக (The methodists) "ஒழுங்குமுறைப் புலிகள்" என்று கேலிப் பெயர்களும் சூட்டப்பட்டனவாம்! (இம்மாதிரி சில சமயங்களில் "நீர் கேரே ஸ்வர்க்கம் ஏறும்போது உம் சாலைப் பிடித்துக் கொண்டு காங்கனும் வந்துவிடுவோம்!" என்று ஒரு வரையொருவர் ஏன்னம் செய்வது சகஜம். இம்மாதிரி ஏற்படும் கேலிப் பெயர்கள் பெரும்பாலும் ஸ்திரமாகவே வருவதும், ஆதியில் கேலிப்பெயராக இருந்ததே பின்னுக்கு கெளரவப் பெயராகவே ஏற்பட்டுவிடுவது, இயற்கைப் பெயர் மறைந்தே போய்விடுவதும் பலர் அறிந்த விஷயமே. உதாரணமாக கொஞ்சம் வைதிகமாக இருப்பவரை 'சாஸ்திரி' அல்லது 'தீக்ஷிதர்' என்று பரிசுசமாக அழைத்து, பின்னாலும் அவை அழைக்கப்படும்போது பேருக்கு தகுந்த சின்னங்களாகவே யில்லாமல் சேர்மாருக்கு இருப்பது காண்கிறோம்.) அதேபோன்று வெஸ்லி சகோதரர்களுக்கு மெதாடிஸ்ட்ஸ் என்ற பெயர் ஸ்திரமாயிற்று!! இந்த இருவருடன் ஜார்ஜ் விட்பீல்ட் என்பவரும் சேர்ந்து கொண்டார். இயேசுவின் உண்மைத் தத்துவங்களான சேர்மை, தாய்மை, தொண்டு, இரக்கம், அருள் முதலியவைகளைக் கிறிஸ்தவரெனச் சொல்லும் எவரும் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்றால், மத குருமார்களுக்கும் அவைகள் அத்தியாவசியம் என்பதை வற்புறுத்துவானேன்! இவர்களும் மத குருமார்களாக தொழில் ஏற்று; உண்மை மத குருமார்கள் செய்யவேண்டிய உண்மைக் கடமைகளைப் பிரகடனம் செய்வதுடன் அனுஷ்டானத்திலும் தலை சிறந்து விளங்கினார்கள். அந்தத் துறையில் ஜான் வெஸ்லி வட அமெரிக்காவுக்கும் சென்று, அப்போது ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஜார்ஜ் குடியேற்ற நாட்டில் மாதா கோவில் ஸ்தாபனங்களை நடத்த ஆரம்பித்து இரண்டு வருஷங்கள் வரையில் இருந்தார். அதன்பிறகு 1729-ம் வருஷத்தில் இங்கிலாந்துக்கு மீண்டும் வந்து ப்ரிஸ்டல் என்ற பட்டணத்தில் குடியாகி, தன் நோக்கப்படியான முறைகளில் மாதாகோவில் ஸ்தாபனங்களை நடத்துவது என ஆரம்பித்து பல பல இடங்களிலும் ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தினார். அதேமாதிரி அவருடைய சகோதரரும் ஜார்ஜ் விட்பீல்ட் (George Whitefield) இம் வேலை துவக்கினார்கள். மத உபதேசங்களையும் பிரசங்கங்களையும் மாதா கோவில்களிலும், மடாலயங்களிலும் மட்டுமே யிருந்து செய்வது என்ற போக்கை அந்வே

யொழித்து, திறந்த வெளிகளிலும், மைதானங்களிலும், பலர் கூடும் இடங்களிலும் பொது ஸ்தாபனங்களிலும் நடத்தவேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியதுடன் செய்யவும் செய்தார்கள். இதற்குமுன் மாதா கோவில்களின் உட்புறங்களிலேயே, ஏதோ வந்தவர்களுக்கு தீராத முறையில், வேண்டா வெறுப்பாகவே, பெரும்பாலான மத குருமார்கள் தங்கள் புனிதமான காரியங்களை உடம்பு ஊங்காமல் செய்து வந்தார்கள் என்பது சொல்லாமல் விளக்கக்கூடிய உண்மையாகிறது. அதன் பலன் மத குருமார்களிடமும் ஊக்கமோ உண்மையுழம்போ, அந்தரங்க சுத்தியோ, ஜனங்களின் பாசமார்த்திக, ஆத்மார்த்த விஷயங்களில் செலுத்தப்படவில்லை. ஜனங்களிடமும் இவ்வித மனப்போக்கு குன்ற ஆரம்பித்து, சுஷ்ணித்து நசித்தே விட்டதில், புண்ணிய பாவங்களுக்கு அஞ்சுதல், அக்ரம அநியாயங்களை வெறுத்தல் போன்ற சின்னங்கள்கூட இல்லாமல் போய்விட்டது. இதற்கு முதலில் சொல்லப்பட்ட அரசியல் விஷயப் போக்கும் வெகுவாக உதவி செய்தது. (எந்த ஒரு கெடுதலும் சமூகத்தின் மேல்படியின்றொன்று சொல்லிக் கொள்ளும் மஹான்களிடமிருந்தே பாமர மக்களிடம் பரவுகிறது என்பதை ஆழ்ந்து கவனிப்பவர்கள் உணரவார்கள்.) மேலே உள்ள ஒரு லெசிட் தந்தக் கெடுதல் தோன்றும்போது அதன் முழுவேகம் சமூகத்தில் உணரப்படுவதில்லை. நாகரிகம் என்றதாகக் கொள்ளப்பட்டு, ஆட்டின் பின்னே ஆடு போவதற் கொப்பான போக்கில் பாமரரும் அதையே கைக்கொள்ள ஆரம்பிக்கும்போது சமூகமே தத்தளித்த ஆரம்பித்து விடுகிறது. அத்தீமையைக் களைந்தறிய பெரிய பெரிய மெதாவிசுளும் மஹான்களும், பகிர்தப் பிரயத்தனம் செய்தாலும் திணறித் திண்டாடி திக்குமுக்கலாடுவது பலரும் உணர்ந்ததேயாகும்.)

இத்தமாதிரி உழைத்த மெதாடிஸ்ட்ஸ், வெகு தீவிரமாகவும், விடாப் பிடியுடனும், உண்மையாகவும் ஊக்கத்துடனும் உழைத்து பல்லாயிரக் கணக்கான பாமரமக்களின் மனநிலை மத உணர்ச்சியை புனருத்தாரணம் செய்தார்கள். அவைப் பலப்படுத்த, கால் நடையாகவே தீராதவர்களுக்குச் சென்றார்கள். அங்கங்கே ஒவ்வொரு கூட்டத்தைக் கூட்டி மத உபதேசங்களை யும், மனிதனுக்கு சுத்தியும், இரக்கம், அபிமானம், அன்பு, தேவையென்பதைப் பற்றியும் எடுத்துரைக்கலானார்கள். அந்தப் போக்கில் ஒருநாளில் பல கிராமங்களுக்குச் செல்லலானார்கள். இம்மாதிரி வாரம் ஒன்றுக்கு சராசரி பத்து கூட்டங்களுக்குமேல் கூட்டினார்கள். (போக்கு வரவு சாதனங்கள் தற்போதைப்போல் அப்போது கிடையாது என்பதை வாசுக்கன் மனதில் வைக்க வேண்டும்.) இந்த பத்துக்கு மேற்பட்ட கூட்டங்களில் முப்பதினாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனங்களைக் கூட்டிவைத்து பேசினார்கள். ஒரு வாரத்திற்குப் பத்துக்கு மேற்பட்ட கூட்டங்கள் என்றால் வருஷத்தில் ஐந்துறுக்கு மேற்பட்ட கூட்டங்கள் நடந்திருக்க வேண்டுமென்பது புல்லாகும். இங்கிலாந்தின் பல பாகங்களிலும் உன்ன முலை முழுக்கு கிராமங்களுக்குக் கூட இந்த வெஸ்லி கோஷ்டியினர் போய்ச் சேர்ந்து தங்கள் கடமைகளை உண்மைத் துறவினாய் செலுத்தினர். செத்துக்கிடந்த மனித உணர்ச்சியும், மதக் கொள்கை நடுபிக்கையும், பாமரமார்த்திக வாழ்க்கைப் போக்கும் புத்துயிர் பெற்றன.

இந்த இயக்கம், இயற்கையாகவே மத குருமார்களின் வெறுப்பிற்கு பாரத்திரமாகியது விசேதமேயில்லை. தாங்கள் கடமைகளைச் சரியாகச்

செய்யவேயில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது போலும், பாமர மக்களுக்கு தங்களிடமுள்ள பத்தியையும் சிரத்தையையும், பணியையும் அன்பையும் குலைத்துவிட்டது போலும் நினைத்து விட்டார்கள். இவ்வளவுக்கும் மத குருமார்களையோ மடாதிபதிகளையோ எந்த விதத்திலும் அவதூறு வார்த்தைகளால் குறிக்கவேயில்லையாம்!! இருந்தாலும் தாங்கள் செய்யவேண்டிய காரியங்களை, இவர்கள் செய்துவிட்டது அதிகப்பிரஸங்கித்தனம் மத விரோதம் என்று பலவாறு குப்பைகளையும், வசை மொழிகளையும் சரமாரியாகப் பொழிந்து, அக்கட்டத்தினருக்கு மாதா கோவில்களிலோ, அதன் பக்கங்களிலோ நின்று பேச அனுமதிக்கக் கூடாதென உத்தரவிட்டனர் பிரகஸ்பதிகள் என்பது எந்த சரித்திரமும் சொல்லும் ஒரு வினோத உண்மை!!!

“கதிரவ ஞானியினை யெக்காற்றிணைக்க வல்லதே?

வாயுவின் திறத்தை யெந்தவான் சிதைக்கவல்லதே?

உண்மை வீரத்தொண்டினை யார் தடுத்தவல்லரே?”

என்கிறார் ஒரு உயிர்ப்பாசாதியார்! ஆகவே, இந்தச் சமூகம், தட்புடல் பூசல்: களை யெல்லாம் அச் சகோதரர்கள் லட்சியமே செய்யவில்லை. மாதா கோவில்களில் இடமில்லை யென்றால், ஒதுக்கி தனியான ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வெகுவைய முன்னையைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு ஊக்கத்துடன் நடத்தி, இங்கிலாந்து மாத்ரிமேயன்றி உலகின் பல பாகங்களிலும் தங்கள் கொள்கைகளை பரப்பி பல பல கிளைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். அதன் கிளைகளே நம் நாட்டிலும் உள்ள வெஸ்லி மிஷன் சங்க ஸ்தாபனங்களாகும்! (இதை ஆழ்ந்து கவனிப்பவர்களுக்கு, சமீப காலத்தில் நமது தேசத்திலும், வேதங்களின் அர்த்தங்களும், கிறித்தவின் அர்த்தங்களும், ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி அர்த்தங்களும், என்னென்ன என்பது சம்பந்தமாகவும், அதற்கு யார் சொல்லுவது அர்த்தமென்பது பற்றியும், யார் சொல்ல அருகதையானவர்கள் என்பதையும் குறித்த வாதப் பிரதிவாதங்களும், வசை மொழிகளும், அபாண்ட அபத்தங்களும், துஷணைப் பிரசாரங்களும் நடந்த தத்துவம் தெளிவற விளங்கும். இம்மாதிரி, “சீப்பை ஒளித்து கல்யாணத்தை கிறுத்தம் முயற்சியும், குன்றுகளை முட்டும் குருவிகன் முயற்சியும்” எவ்வளவு வகையில் பலனளிக்கும் என்பதும் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியதே.)

இதன் பிறகுதான் இங்கிலாந்திலும், பொதுவாக ஐரோப்பாவிலும், ஜீவ காரணிய உணர்ச்சிக்கு வித்து ஊன்றுதலும், தாராள நோக்க பான்மை வளர்ச்சியும், உழைப்பின் பெருமையும் அடிமைகளை விடுதலை செய்ய முயற்சியும், பரஸ்பர சகிப்புத்தன்மை வளர்ச்சியும், கேவலம் பொருள் சேர்ப்பது மட்டும் உலக வாழ்க்கையல்ல என்ற நினைப்பு செலிடமாவது தோன்ற வேறுவும் ஏற்பட்டனவாம்! அந்த வெஸ்லி சகோதரர் போன்று நம் நாட்டிலும், புனிதமான நோக்கத்துடனும், உண்மை யுழைப்புடனும் முயலுபவருக்கு, எதுவும் தடையாகாது. முயற்சியின் பலன் கைகூடாமல் போகாது. வெற்றி ஏற்படுவது திண்ணம்! “எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி!!” வேண்டியது உணர்ச்சியும் ஊக்கமும், ஒழுங்கான திட்டமும், கட்டுப் பாட்டுணர்ச்சியுடன் கூடிய உழைப்புமேயாகும்.

அடுத்தது பார்லிமெண்ட் அமைப்பு கிருத்த முறையைப் பற்றிய தொடர்ச்சியாகும்.

புராணப் புதைபல்கள்

(V. சங்கர ஐயர்.)

தேவீ மஹாத்மியம்.

பனிரேண்டாவது அத்தியாயம்.

தேவீ சொல்யது (1—29)

இந்த தோத்திரங்களால் என்னைத் தினமும் எவனெருவன் சித்தையுடன் தோத்திரம் செய்வானோ அவனை எவ்வகை கஷ்டங்களிலிருந்தும் நான் காப்பாற்றுவேன். சந்தேகமில்லை. மதுகைடப வதம், மதுவாஸுரவதம், ஸுமப நீஸும்பவதம் இவைகளை யாவர் ரீர்த்தனம் செய்வார்களோ, அஷ்டமி நவம், சதுர்த்தசி ஆகிய இந்த திதிகளில் என் சிரோஷ்டமான மஹாத்மியத்தை எவரொருவர் ஏகாக்ஷிர சித்தத்துடன் ஸ்துதிக் கின்றனரோ, அவர்களுக்கு ஒரு பாபமும் உண்டாகாது. அந்த பாபத்தால் ஏற்படுகின்ற ஆபத்துக்களும் உண்டாகா. தரித்திரம் பந்து வியோகம், இவைகள் உண்டாகாது. அவர்களுக்கு சத்தருக்க லிடத்திலிருந்து அல்லது அரசனிடமிருந்து, அல்லது ஆபதம், தீ, ஜலப்பிரவாஹம் இவைகளிலிருந்து உண்டாகின்ற பயம் ஒரு நாளும் உண்டாகாது. அதிக மங்களத்தைக் கொடுக்கின்றதும் விசேஷமானதுமான என்னுடைய இந்த மஹாத்மியத்தை தினமும் பத்தியுடன் மனதைச் செலுத்திப் படிக்கவோ, கேட்கவோசெய்ய வேண்டும். வைகுரி முதலான மஹாமாரியால் உண்டாகின்ற உபத்திரவங்களையும், மூன்று வித உத்தபாதங்களையும் இல்லாமல் என் மஹாத்மியம் செய்யும். என்னுடைய எந்த கேஷத்திரத்தில் இந்த மஹாத்மியம் தினமும் தவருமல் சரியாக படிக்கப் படுகிறதோ அந்த இடத்தை நான் ஒரு நாளும் உபேக்ஷிக்க மாட்டேன். அவ் விடத்தில் எப்பொழுதும் என்னுடைய ஸாந்தியம் இருக்கும். பலி பிரதானம் (பலி யென்றால் கிவேதனம் என்ற பொருளை அல்லாமல் ஆடு முதலியவைகளை வெட்டுகின்றதல்ல) பூஜை, ஹோமம், மஹோத்ஸவம் இவைகள் செய்யும் பொழுது என்னுடைய இந்த சரித்திரத்தை பூராவும் சொல்லவும், கேட்கவும் செய்யவேண்டும். தெரிந்தோ தெரியாமலோ அப்படி செய்யப்படும் பலி, பூஜை, ஹோமம், இவைகளை நான் பிரீதியுடன் அங்கேரிப்பேன். சாத் காலத்திலும், வர்ஷ காலத்திலும் எனக்கு மஹாபூஜை செய்கின்ற பொழுது என்னுடைய இந்த மஹாத்மியத்தை பத்தியுடன் கேட்டால் என்னுடைய பிரசாதத்தினால் எல்லா உபத்திரவங்களும் நீங்கும். தனதானிய விருத்தி யுண்டாகும். சந்தேக மில்லை.

என்னுடைய இந்த மஹாத்தியமும், சுபமான அவதாரங்களும், யுத்த பராக் கிரமங்களும், கேட்கிறவன் பயமே யறியாதவனாக இருப்பான். என்னு டைய மஹாத்தியம் கேட்கின்றவர்களுக்கு சத்துருக்கள் இருக்க மாட்டார் கள். நன்மையே வரும்; குடும்பம் விருத்தியடையும். எல்லா சாந்தி கர் மங்களிலும், கெட்ட சொப்பனம் காணும் பொழுதும், கஷ்டமான கிரஹ பீடை யிருக்கும் பொழுதும் இந்த என்னுடைய மஹாத்தியத்தைக் கேட்க வேண்டியது. அப்பொழுது உத்பாதங்களும், கோரமான கிரஹ பீடையும் இல்லாமல் ஆகும். மலுஷ்பர் பார்த்தது எவ்வளவு ஸுஸ்வப்னமாக மாறும், பாலக் கிரஹங்களால் பீடிக்கப்பட்ட பாலர்களை இது செனக்கிய மாக்கும். குடும்ப விவஹார்களைத் தீர்த்து சேர்த்து வைப்பதற்கு இது ஒரு விசேஷ சக்தியுடையதாகும். துஷ்டர்களுக்கு எல்லாம் சக்தியே இல்லாமல் செய் யும். இதை படித்தாலே ரக்ஷஸ்ஸுகள், பூதங்கள், பிசாசுகளும் எல்லாம் விலகும். என்னுடைய இந்த மஹாத்தியம் பூராவும் என் ஸாந்தித்திய முடையதாகும். பசுக்கள், புஷ்பங்கள், அர்க்கியங்கள், துபதிப்புகள், சந்த னம் முதலான வாசனைத் திரவியங்கள், பிராமண போஜனம், ஹோமங்கள், இரவும் பகலும் தர்சனம், பலவிதமான தானங்கள், இவைகளைக் கொண்டு ஒரு வருஷகாலம் என்னைப் பூஜித்தால் எவ்வாறு நான் திருப்தியடைவேனோ அதை ஒரு தடவை இந்த மஹாத்தியத்தை படிப்பதனாலும் கேட்பதனாலும் கிடைக்கும். கேட்டால் பாபங்கள் இல்லாமல் ஆகும். ஆரோக்கிய முன் டாகும். என் அவதாரங்களை கீர்த்தனம் செய்தால் பூதபாதை உண்டா காது. நான் யுத்தங்களில் துஷ்ட அஸுரர்களைக் கொன்ற சரித்திரத்தைக் கேட்கின்றவர்களுக்கு சத்துரு பயமே உண்டாகாது. சீங்கன் செய்த ஸ்துதி களும், பிரம்மரிஷிகள் செய்த ஸ்துதிகளும், பிரம்மா செய்த ஸ்துதிகளும், நல்ல கெதிகையக் கொடுக்கும். காட்டிற்குள்ளோ, பெரிய தனி மார்க்கத்திலே சத்துருக்களுடைய சையலோ, வனத்தில் காட்டானே கிங்கம், புலி இவை கள் மத்தியிலோ, ராஜ போபத்திலோ சிர்ச்சேத குற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும் பொழுதோ, காராக்கிரகத்திலோ, புபற் காற்றிலகப்பட்ட சப்பலிலோ, யுத்தத் தில் அதிகரமான ஆயுத மேற்ற கஷ்டப்படும பொழுதோ, கடினமான வேதனைகளிலோ இருக்கும்பொழுது என்னுடைய இந்த மஹாத்தியத்தை ஸ்மரணம், (பாராயணம் அல்லது கேட்டல்) செய்யும் மனிதன் மேற்கூறிய சகல சங்கடங்களும் தீர்ந்தவனாகி விடுகிறான். என் சரிதம் ஸ்மரிக்கின்றவ னுக்கு என் பிரபாவத்தினால் விபஹாதிகள், திருடர்கள், சத்துருக்கள் இவர் கள் துரத்திலேயே இருந்து ஒடிப் போய் விடுவார்கள்.

மஹர்ஷி சொல்வது (30-38)

இவ்வாறு சொல்லி விட்டு அந்த சண்டை விக்ரமமான சண்டிகா பக வதி, தேவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே அவ் விட்டத்திலேயே அந்தர்த்தானமானான். அவர்கள் எல்லா பேர்களும், தேவி சத்துருக்களைக் கொன்று விட்டதனால் பயலேசமின்றி முன்போல தங்கள் தங்கள் யக்குபாகங் களை அனுபவித்துக் கொண்டு அவர்களுடைய அதிகாரங்களை மறுபடியும் கட்டத்தினார்கள். மிகுந்த அஸுரர்களோ, அதி குரூரானும், அதல்ய விக்ரம னும், மஹாவீரியவானும், ஜகத்துக்குத் தரோஹியுமாக இருந்த ஸும்பா ஸுமணியும் கிஸும்பாஸுமணியும் தேவி யுத்தத்தில் கொன்றதனால் பாதாள லோகத்திற்கு ஒடிவிட்டார்கள். ராஜாவே! இப்படி அந்த பகவதியான தேவி,

நிதையானாலும் மறுபடியும் அவதாரம் செய்து உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின் றாள். அவளே இவ்வுலகத்தை மோஹிக்கச் செய்கிறாள். அவளே இவ்வுலகத்தை விரூஷ்டிக்கிறாள். நாம் பிரார்த்தனை செய்து, அவள் கருணை புரிந்தால் ஞான மும் சம்பத்தும் நமக்கு உண்டாகும். ஹே ராஜாவே! பிரளய காலத்தில் மஹா மாரி ரூபத்தோடு இந்த பிரம்மாண்டம் பூராவும் வியாபிக்கப்படுகிறது. அவளே காலத்திற்கு தக்கபடி மஹாமாரி (பெரிய மழையா)கிறாள். அஜயான (பிறவி யில்லாத) அவளே பிறகு கிருஷ்ண சந்தாவாகிறாள். அந்த ஸகாதனியானவளே பின் எல்லா பூதங்களையும் ரக்ஷிக்கவும் செய்கிறாள். அவளே நமது கல்ல காலங்களில் லக்ஷியாக நம்முடைய வீடுகளைச் செழித் தும்படி செய்கிறாள். கெட்ட காலத்தில் அவளே அலக்ஷியாக எல்லா வற் றையும் நாசம் செய்கிறாள். அவளை ஸ்தோத்திரம் செய்து புஷ்பம், சந்த னம், தூபம் முதலானவைகளால் பூஜை செய்தால், அந்த தேவி, சந்ததி, சம்பத்து, தர்மபுத்தி, நற்கதி இவளைக் கொடுப்பாள்; என்று மார்க்கண்டேய புராணத்தில் தேவி மஹாத்தியத்தில் (12) தேவி சரித மஹாத்தியம் என்ற எண்பத் தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

மஹர்ஷி சொல்வது (1-3)

ராஜாவே! இந்த உத்தமமான தேவி மஹாத்தியத்தை நான் தங்க ளுக்கு சொன்னேன். இந்த லோகத்தை பரிபாலிக்கின்ற அந்த தேவியினுடைய பிரபாவம்-இப்படி யிருக்கிறது. விஷ்ணு பகவானுடைய மாயையான அந்த தேவியான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றாள். அவளே தங்களையும், இந்த வைசயினையும், உங்களைப்போல மற்ற அறிவாளிகளையும் மோஹிக்கும்படிச் செய்கிறாள். மோஹிக்கும்படிச் செய்திருக்கிறாள். மோஹிக்கும்படிச் செய்வான். மகாராஜாவே! தாங்கள் அந்த பரமேசுவரிஸை சரணம் அடையவும் அவளைத் தாங்கள் ஆராதனை செய்தால் மானுஷ போகங்களும், ஸ்வர்க்காப வர்க்கங்களும் கிடைக்கும்.

மாரீக்கண்டேயர் சொல்லுவது (4-9)

மஹாமுனே! இப்படி அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அந்த ஸுரத மஹாராஜா தீக்ஷண விருதான அந்த மஹரிஷியை நமஸ்காரம் செய்து அதியான மமதையினாலும், ராஜ்யம் போனதிலுளும் உடனேயே வைசியனோடு கூட தபஸ் செய்ய புறப்பட்டான். அவ்விருவரும் அம்பிகையை பிரத்தியக்ஷ மாக்குவதற்காக, நதியினுடைய மணலி வீருந்துகொண்டு உத் தமமான தேவி ஸுசந்தை ஜபித்துக்கொண்டு தபஸ் செய்தார்கள். அவர்கள் அந்த மணலில் மண்ணினால் தேவியின் விக்ரகம் செய்து புஷ்பம் தூபம், தர்ப்பணம் இவைகளால் பூஜை செய்தார்கள். ஆஹரத்தைத் தன்னி ஆத் மாலை அடக்கி தேவியை ஏகாக்ஷி சித்தத்துடன் தியானிக்கின்ற அவர்கள், தங்களுடை தேஹரத்தத்தில் களைத்து பலி கொடுத்தார்கள். இவ்வாறு மூன்று வருஷகாலம் ஆராதனை செய்ததனால், ஜகன் மாதாவான சண்டிகை மனோப்பிரசாத மடைந்த பிரத்தியக்ஷமாக வந்து இவ்வாறு சொன்னாள்.

தேவீ சொன்னது (10)

ஹே ராஜாவே! ஹே குலந்தன! உங்களுக்கு எது இஷ்டமோ அதைக் கேட்கவும். திருப்தி யடைந்த நான் அதையெல்லாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றேன்.

மாரீக்கண்டேயர் சொல்வது (11-12)

அப்பொழுது ராஜா தனக்கு மறு ஜன்மத்தில் ஸ்திரமான ராஜ்ய போக மும், இந்த இந்த ஜன்மத்தில் தன் சத்துருக்களைக் கொன்று தன்னுடைய ராஜ்யம் கிடைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டான். வைராக்யம் வந்த புத்தி சாலியான வைசியன் நான், என்னுடையது என்ற எண்ணங்களை இல்லாமல் செய்யக் கூடிய ஞானம் வேண்டுமென்றான்.

தேவீ சொல்வது (13-15)

ராஜாவே! தான் சில நாட்களுக்குள் உமது ராஜ்யத்துக்கு அதிபதி யாவீர். சத்துருக்களை யெல்லாம் கொன்று விடுவதனால் ஸ்திரமாகக் கிடைக் கும். அடுத்த ஜன்மத்தில் நீர் குரிய பசுவானிடமிருந்து பூமியில் பிறந்து ஸா வர்ணி என்ற மனுவாக ஆக்கடவீர். வைசியோத்தம! நீ கேட்ட வாத் தையும் கொடுக்கின்றேன். உமக்கு விரித்தியைக் கொடுக்கக் கூடிய ஞானம் உண்டாகும்.

மாரீக்கண்டேயர் சொல்வது (16-17)

இப்படி அவர்களுக்கு இஷ்டப்படித் த வேண்டிய வாங்களைக் கொடுத்து விட்டு அவர்களால் பக்தியுடன் ஸ்துதி செய்யப்பட்ட தேவீ அந்த கூணத்தி லேயே அந்தர்த்தானமானான். இப்படி தேவியிடமிருந்து வரம்பெற்று கூத் திரிய கிரேஷ்டனான ஸூரதன் ஸூரிய னிடத்திலிருந்து ஆவிர்பலித்து ஸாவர்ணி என்ற மனுவாக வருவான். என்று மாரீக்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ஸூ மர்வந்தரத்தில் தேவீ மஹாத்மியத்தில் (13) ஸூரத வைசிய வா லாபம் என்ற தொண்ணூறாவது அத்தியாயம்.

தேவீ மஹாத்மியம் முற்றிற்று.

அக்பரின் அமுத மொழிகள்

(தென்னுப்பிரகா-டர்பன், கரஸ்வதி சபைத் தலைவர்
தீரு. ச. முன்சாய் பிள்ளை)

1. தன்மார்க்கத்துக்குச் சோம்பலே காரணம். கன்மையை நாடு தின்றவன் ஒரு தொழிலைக் கற்று அதில் பிரவர்த்திக்கவேண்டும்.

2. லெனகே சிந்தை யுன்னவர்கள், சோம்பலுக்கு இடங் கொடாமலும், அக்கிரமமான விஷயங்களில் விருப்பஞ் செலுத்தாமலும், எதாவது ஒரு தொழிலில் முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பதே தகுதி.

3. உலக வாழ்க்கைக்கு அவசியமான கல்விப்பொருளையும், செல்வப் பொருளையும் தேடுவதில், ஒவ்வொரு நாளையும், வாழ்நாளின் கடைசிகளாகவே பாலித்து, இன்றைக்குச் செய்யத்தக்கதை நாள்களுக்குச் செய்யலாமென் றெண்ணி காலதாமதஞ் செய்தல் கூடாது.

4. தேவ நியமனத்தை கிறைவேற்ற முயல்வதில் அப்போதைக்கப் போது தேகபலத்தைப் புதுக்கிக் கொள்வதற்கு ஊனும், உறக்கமும், சாதனங் களே யாவிலும், அறிவிலார் சிலர் அவைகளை ஸாத்யமாகவே கருதுகின்றனர்.

5. நித்திரையில் சரீரசௌக்கியம் உண்டாவது உண்மையே ஆயி னும், மனுஷஜன்மம் பெறப் பேறுகையால் மனிதர் நெடுநேரம் கித்திரை யில், காலத்தைப் போக்காமல் விழித்திருந்து காரியங்களைக் கவனிக்க வேண் டும்.

6. நல்வினையின் மேன்மையைக் கருதியே நல்வினையைச் செய்ய வேண்டும். அதனுண்டாகும் லாபநஷ்டங்களைக் கருதலாகாது.

7. ஒவ்வொருவனுக்கும் சாமர்த்தியம் வேறுபடுவதே மனிதஜாதி தொடர்ந்து வருவதற்குக் காரணம்.

8. மனத்தமோற்றம் உற்றவருக்கு நல்லோர் கூட்டுறவு போன்ற பரி காரம் வேறில்லை.

9. சிநேகருடைய சேர்க்கையால் மனிதர் சிநேகருடைய இயல்பைப் பெறுவர். அவரவர்க்கு உண்டாகும் நன்மை தீமைகளில் அநேகத்துக்கு அதுவே காரணம்.

* * * *

10. சரீர சம்பந்தமான வியாதிகள் பிரத்தியட்சமாக இருந்தும் எத்தனையோ வைத்தியருடைய ஓஷதங்கள் பலக்காமற் போகின்றன. பிரத்தியட்சமாகாத ஆத்மவியாதிகளுக்கு எந்த ஓஷதம் உபயோகமாகும்?

* * * *

11. பிரகிருதியில் சூர்யபிரதேசம் இல்லை என்பதை விவரிக்க நிமித்தம் இல்லை. கடவுள் சர்வாதர்யாமி.

* * * *

12. பகுத்தறிவாகிய பூஷணமே மனிதனுடைய உயர்வுக்குக் காரணம். ஆகையால் அது கற்பிக்கின்ற வழியிலிருந்து விலகாமையே உத்தமம்.

* * * *

13. ஞானமானது குணபூரணத்தின் கிராமே உயினும், கார்ய மாத் திரத்தில் அனுஷ்டிக்காவிட்டால் அதைப்பெற்றும் பயனில்லை.

* * * *

14. மனிதருடைய குணகுணங்களை நிதானித்தறிவது மிகவும் கஷ்டமான வித்தை. அது எவ்வாறுக்கும் சாத்தியமாவதில்லை.

* * * *

15. பொய் புனை சுருட்டைக் கண்டு பிடிப்பது மிகவும் கஷ்டம். பேசுவோனுடைய வார்த்தைகளை நன்றாய் நிதானிப்பதே அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான உபாயம்.

* * * *

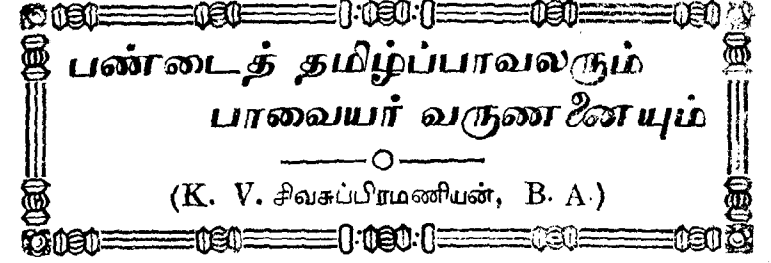
16. நியாய தீர்ப்புத் தவறாக இருப்பதற்கு மூன்று காரணங்களுண்டு. அவை விவேகம் போதாமை, உட்பகையுள்ள சிநேகர் கூட்டுறவுதங்கள் சொந்த நன்மையை நாளும் சிநேகருடைய இரண்டகமாம்.

* * * *

17. குடிகள் செய்தலான் கடமைகளை அரசன்தான் செய்யும்படி மேற்கொள்ளலாகாது. மற்றவர்களுடைய குற்றங்களைப் பரிசுரிப்பது அவன் கடமை. அவனுடைய தவறுகளைத் திருத்துவார் யார்?

* * * *

18. அவனைவன் பகுத்தறிவே அவனைவனுக்கு ஆசிரியன்; அது இயற்கையில் விளக்கமுள்ளதாயின் அதுவே அவனுக்கு வழிகாட்டும்.

குறிப்பிட்ட மக்கட்டொகுதியினர் உலகில் சீர்பெற்றிலங்க வேண்டுமாயின் அதற்குப் பெண்டிரே முதற்றணைவராய் இருக்கின்றனர். ஒருநாட்டிலுள்ள பெண்மக்களே தாம் பெற்றெடுக்கும் ஆடவர்களை நன்னெறியிலுயர்த்து வீரர்களாகும் அரும்பெறல் ஆற்றல் வாய்ந்தவர், ஆகையால் ஒரு நாட்டின் ஜனசமூகம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமாயின் அங்கே மாதர் சமூகம் சிறப்புற்று உன்னத நிலையிலிருப்பது அவசியம். ஆகையால் யாதனு மொரு கவிஞர் எழுத்துக்கொண்ட நாட்டின் வருணனையில் அந்நாட்டு மக்களிரின் மேம்பாட்டைக் கூறாமலிரார். எனவே அங்ஙனம் சிறந்து விளங்கும் பெண்டிர் பெற்றெடுத்த ஆடவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் பாங்குபெற வினங்குபவர் என்பது கூறாமலே அமைந்த தொன்றும். அது பற்றியே தமிழ்நூல் எல்லாவற்றிலும் பெண்டிர் பெருமை பெருகியும் ஆடவா பெருமை அருகியும் காணப்படுகிறது. இனி, பாவலர் பலரின் பல திரப்பட்ட வருணைப்பாக்கள் சிலவற்றைக் கவனிப்போம்.

காதல் வயத்தானது மாறுபட்ட சித்தையுடைய நான் பூம்பொழியில் உலாப்போந்தனான்று காணுவனவெல்லாம் காதற்காட்சியாகவே திகழ்தன என்பதை அதி வீரரீம பாண்டியன்,

“குளிர்நறுஞ் சாந்தநாறுங் கூவினங்கனி முன்னேறுண்டு

ஒளிர்வ கண்கைமாதர் வரிமுலைக் குவமைசான்ற

தலையலிழ் பாடலத்தின் கவரிணர் சம்பராசி

யுளவா நெருவர் மேலும் உடற்றினப் பகழிபோன்ற.”

என்ற பாடலால் விளக்குகிறார். முன்னினாலே கிழிக்கப்பட்டு வினங்குகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய நல்ல சந்தனம்போல மணக்கின்ற வில்வப்பழங்களானவை, பரத்தையருடைய நகக்குறிகளையுடைய முலைகளோ டொத்தன. பாதிரிமத்தின் பூங்கொத்துகள் மனம்தனைவன் வருத்தும்படி நாயகநாயகியர்மேல் ஏவுதற்கு வைத்திருக்கும் அம்புறுத்தாணி போன்றது என்பதாம். இனி, தூதுசென்ற அன்னம் தமயந்தியின் வண்பை நானுக்கு ஒவ்வொரு அவயவமாக எடுத்துக் கூறுவனவாக அமைந்திருக்கும் செய்யுள்கள் பதினைந்தாகும். அவற்றுள் சாமுத்திரிகா லக்ஷண நூலுள் கூறப்படும் இலக்கணங்கள் யாவும் கூறப்படுகின்றன.

இனி இறைவன் அறுபத்து மூன்று திருவிளையாடல்களைச் செய்தருளிய இடமாகிய பாண்டிசாட்டைப் புனைத் துரைக்கப் புகுந்த பாஞ்சோதியார்,

பழிபடு நறவந்தன்னைக் கடைசியர் பருகிச் செவ்வாய்
மொழிதடுமாற வேர்வை முகத்தெழு முறுவல்தோன்ற
விழிசிவந் தழலக்கூந்தல் மென் துகில் சோரவுன்னக்
கழிபெருங் களிப்பு நல்கிக் கலந்தவ ரொத்த தன்றே.

என்று கடைசியர் செய்கையைக் கவினுறக் கூறினார். இதில் கண்ணன்போர் ஐம்புலனின் ஆட்சியை இழப்பர் என்பது விளக்கப்பட்டது. கன் மிகக் கொடியது என்பதை “பழிபடு நறவு” என்றார். அத்தகைய கண்ணப் பன்னர் குலப்பெண்டிர் குடித்த வாயினின்றும் மாறுபட்ட சொற்க ளெழும்படியும், முகத்தில் வேர்வை வெள்ளமோட புன்சிரிப்புகொண்டு கண்கள் சிவந்து மருண்ட காட்சியை யளிக்க, கூந்தலும், இடையிலுள்ள ஆடையும் நழுவி அவிழ்ந்து வீழ்தலையும் உணராத மனதிலே அனுப்பரும் ஆனந்தங்கொண்டு காமவின்பம் பெற்றவர்போல் பெரிதும் மகிழ்ந்து பாடுவர் என்றார். இத் தகைய காட்சியை இன்றுங்கூட நாம் சாலைகளில் காண்கிறோம். கண்ணன் டோன் அச்சம், நாணம், வலிமை, தன்னை ஆட்சிபுரியும் சக்தி முதலிய வற்றை இழப்பான் என வஞ்ஞவர் கூறியதை, பாஞ்சோதியார் உதாரணங் கொண்டு விளக்கி யிருக்கிறார். மற்றும் மதுரையம்பதியில் வேளாளர் வீதி, அந்தணர் வீதி, பரத்தையர் வீதி முதலியவற்றைப் பாங்கு பெறப் புனைத் துரைத்தார். அது நம் மனக்கண்முன் பற்பல காட்சிகளை அளிக்கின்றன.

இனிக் கம்பர்பெருமான் கற்பனை கணக்கி லடங்காதது. நாட்டுப்படலத் தில் கடைசியரது காரணயத்தை “கண்ணனைக் குவனையைக் கட்டலோம்பி னார்” என்றார். அந்நாட்டுக் கழனிகளில் வேலைசெய்யும் கடைசியரது கண் களைப்போலவே செங்கழுநீர் மலர்கள் நீலநிறம் பொருந்தி யிருக்கும் காரணத் தால் அவர்கள் இரக்கமுற்றுப் பிடுங்காது விடுத்தனர் எனக் கூறிய அடியால் அந்நாட்டின் இயற்கைவனப்பும் மகளிரது கருணையும் உணர்த்தப்பட்டது.

காலஞ்சென்ற கவி சுப்ரமணிய பாரதியாரும் அரிவையரது இலக் கணத்தைக் கற்பனைமூலம் மக்களுக்குணர்த்துவதில் ஏனைய கவிஞர்களுக்கு ஒரு சிறிதும் தாழ்ந்தவரல்லர்.

“கட்டும் விழிச்சுடர்தான்—கண்ணம்மா
சூரிய சந்திரரோ!
வட்டக் கரியவிழி—கண்ணம்மா
வானக்கருமை கொல்லோ!
சோலை மலரொளியோ—உனது
சந்தரப் புன்னகைதான்!
நீலக்கட லையோ—உனது
நெஞ்சி லலைகளடி!
கோலக் குயிலோசை—உனது

சூரவி னினிமையடி!

வாலிக் குமரியடி—உன்னை

மருவக்காதல் கொண்டேன்!

ஆத்திரங் கொண்டவர்க்கே—கண்ணம்மா

சாத்திர முண்டோடி!

முத்தவர் சம்மதியில்—வதுவை

முறைகள் பின்பு செய்வோம்

காத்திருப் பேனோடி—இதுபார்

கன்னத்து முத்தமொன்று.”

என்பது போன்ற பாடல்களில் ஒத்த அன்பினராய தலைவனும் தலைவியும் தானே எதிர்ப்பட்டு காதல்கொண்டு கனவொழுக்கம் நிகழ்த்தபின்னர், கற் பொழுக்கம் நிகழ்தலாகிய பண்டைக்காலத் தமிழர் மணமுறைப்பாங்கினை விளக்கியுள்ளார் பாரதியார்.

இங்ஙனமாக பற்பலக் கவிஞரின் சொற்பெருக்கினைக் கற்குத்தொழும் கருத்தில் கவின்பெறு காட்சி யளிக்கின்றது. தற்கால நாகரீகத்தில் ஆங்கி லக்கல்வியின் பயனுப் தாய்மொழிப்பற்றற்ற ஒரு தமிழன் இப் புலவர்களின் இயற்கை வருணனைகளையும், கற்பனை நலத்தினையும் சோம்பலின்றிக் கற்பா னாயின் அம் மொழிக்கண்ணே அவன் கொண்டுள்ள வெறுப்பு எரிமூன்றர் வைத்துறுபோற் கெடுமென்பது திண்ணம்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது ‘ஆனந்தபோதினி’ மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த றுக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்ப தற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விஷயம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஷிக்கின்பாத்தம் புஸ் தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

இயற்கை சுகவாழ்வு

(டாக்டர் எல். சேஷாத்ரிநாதன், எம்.பி., பி.எஸ்.)

பொது ஆரோக்கியத்தின் விஷயமாக தெளிவான கோக்கங்களை அடையும் பொருட்டு, நமக்கு கண்ணுய்த் தெரிந்ததும், ஆனால், அடிக்கடி கவனியாமல் விட்டு விட்டதுமான இரண்டு விஷயங்களை நாம் அறியவேண்டிய தவசியும். முதலாவது, மனிதனுடைய புத்தியும், நடத்தையும் எவ்வளவு அபிவிருத்தியடைந்த போதிலும், அவன் முக்கியமாய் சில சுற்றுப் புறங்களுக்கும் நிலைமைகளுக்கும் ஆரம்பத்தில் ஒருமைப்பட்ட ஒரு ஜெந்து ஆவான். மற்றொன்று, நாகரீகத்தின் பலனாக, அந்த சுற்றுப் புறங்களும் நிலைமைகளும் சில மாறுதல்கள் அடைவதற்கு ஆவசியகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனதுபற்றி, நாம் யோசிக்க வேண்டிய கேள்வி யாதெனில் அவன் “ஜெந்துக்குணங்கள்” அதாவது, அவனுடைய தேகத்தொழில் சம்பந்தமான நடத்தை சீரழிந்து போகாமல் இருக்கும்படி எவ்வாறு இந்த மாறுதல்களைச் செய்யலாம்?

ஆதியில், மனிதன் அரைவாசி அம்மணமான ஜெந்து. அவன் வேட்டையாடியும் நிலத்தை உழுதும் தன் ஆகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். ஆரம்பத்தில் இந் நிலைமைகளுக்கு அவன் ஒற்றுமைப்பட்டிருந்தான். காலம் செல்லச் செல்ல, அவனுக்கு நாகரீகம் அதிகமாயிற்று. அதாவது, அதிகமாக உடைகளைத் தரிக்கலானான்; வீடுகளிலும் கூட்டம் கூட்டமாகவும் வசிக்கலானான்; தன்னுடைய ஆகாரத்தை வியர்வை வடிய உழைத்து சம்பாதிப்பதை விட்டு, தன் மூளையை உபயோகித்து அதன் மூலமாய்ச் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தான். அவன் வாழ்வு இவ்வாறு மாறுதலடையவே, அதற்குத் தக்கபடி, அவன் பழக்க வழக்கங்களும் மாறுதலடைந்தன.

வாஸ்தவத்தில் சில மாறுதல்கள் உண்டா யிருக்கின்றன. ஆனால், அவை ஆரோக்கியத்திற்கு அனுகூலமான மாறுதல்கள் அன்று. அவற்றால் ஏதோ சுகம் உண்டென்றும், அவை நுகர்வோர்களை என்றும் ஒரு தப்பிப்பிராயத் தால் அவை ஏற்பட்டவை. மனிதன் உழைப்பதற் கென்றே இருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு ஜெந்து. தேகாரோக்கியமானது தேகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு செல்லும் சரிவரத் தன் தொழிலைச் செய்வதைப் பொருந்தி நிற்கும். ஒரு பாகத்திற்கு இது எவ்வாறு நிகழமோ, அவ்வாறே முழுதிற்கும் நிகழமாகும். வேலை செய்யாத மனிதன் ஒரு போதும் ஆரோக்கிய முன்னவகை இருக்க மாட்டான். குறைந்தது வெகு காலம் மட்டும் ஆரோக்கியமாக இருக்க முடியாது. சாதாரண மனிதனுக்கு தனது சக்தியை வெளிச் செலுத்த சில தொழில்கள் வேண்டும். அவை இராவிலில், கெட்ட வழிகளில் அதைச் செலுத்தும்படி நேரிடும். குடிசாரர்கள், சதா துக்கித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், உன்மத்தம் பிடித்தவர்கள் ஆகிய இவர்கள் யாதொரு வேலையும் செய் யாமலிருக்கும் ஜனங்கள்.

ஆனதுபற்றி, ஆரோக்கியமாக விருப்பதற்கு மனிதன் உழைக்க வேண்டும். ஒருவனுக்குச் சரியான வரும்படி கிடைக்கா விட்டால், அவனை வேலை செய்யும்படி கட்டாயப் படுத்துவது சலபமான காரியமல்ல. தேகத்திற்கும் மனத்திற்கும் போதுமான தொழில் வேண்டும். இரண்டையும் புத்திசாலித் தனமாய்க் கலந்து செய்தால், தேகம், மனம் இரண்டும் ஆரோக்கியமாக இருக்கும். ஒருவனுடைய தொழிலிலோ, உத்தியோகத்திலோ சாவகாசம் அதிகமாக இருக்கும் பகுத்தில், அவன் தனக்குப் பிரியமான ஒரு வேலையைத் தெரிந்து கொண்டு, அதை ஒய்வு நேரத்தில் செய்யும் பகுத்தில் அது தன் தேகத்திற்கு ஒரு வியாயாமமாக இருப்பது மன்றி, தன் மனத்திற்கும் ஒய்வு கொடுக்கும்.

இயற்கையில் மனிதன் ஒரு அம்மணமான ஜெந்துவா? என்பது ஒரு விவாதமான விஷயம். உடையை நாம் இப்போது தரிக்கிறோம். அது காயமாய் நம்மிடம் கின்று விட்டது. மிகை படைச் சொல்லல் என்னும் குற்றத்திற்குப் பயப்பட்டாமல் நாம் எல்லோரும் இப்போது அதிக உடை தரிக்கிறோம் என்று ஒருவன் உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். இந்த உடையினாலே தர்மத்தின் தொழில்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை இப்போது யோசிப்போம். சர்மமானது குளிர்க்குச் சுருங்குகிறதென்றும், வெப்பத்திற்கு விரிகிற தென்றும் யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த சக்தியானது மற்ற ஜீவிய சக்திகளைப் போலவே, நிலைத்திருப்பதற்குச் சரியான வியாயாமத்தைப் பொருத்தி நிற்கிறது. மற்றவைகளைப் போல், இங்கும் அதைச் சரியாய் உபயோகிப்பதனால் தொழில் அதிகமாகிறது. அது கோயப்பட்டால், அதன் தொழில் போய்விடுகிறது. தப்பு வழியில் உபயோகித்தால் வியாதி உண்டாகிறது. ஆனதுபற்றி, சர்மத்தின் சரியான தொழிலுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமலும், அது சரியான வியாயாமம் செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் கொடுக்கும் பொருட்டும் நாம் உட்கும் உடையை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று நமக்குத் தெரிகிறது.

ஆரோக்கியமுள்ள மனிதனுக்குப் போதுமான உடையாதெனில், அது உஷ்ணக்கிரக மாறுதல்களினின்றும் தேகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் போதுமானதா யிருப்பது மன்றி, இரத்த ஓட்டம் சரிசமானமாக இருக்கும்படியாயும் செய்வதேயாம். அதாவது, ஒரு ஆரோக்கியமுள்ள மனிதனுக்கு உஷ்ணக் கிரகத்தின் மாறுதல்களினின்றும் ஒருவனைக் காப்பாற்றுவதற்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ, அவ்வளவே அவனுக்குப் போதுமான உடையாகும். வெப்பம் மிகுதியாயின் இந் நாட்டில் நாம் எல்லோரும் அளவுக்கு மிஞ்சி உடை தரிக்கிறோம். அதிக உடை தரிக்கக் கூடாது என்பதைப் பற்றிய வாதங்கள் குழந்தைகள் விஷயத்தில் மிகவும் முக்கியமானவை. குழந்தைகளுக்கு அதிக உடை போட்டால், அது அவைகள் ஆரோக்கியமாக வளருவதைத் தடுக்கும். ஏனெனில், அது சூரிய கிரணங்களை மேலே படவொட்டாமல் தடுக்கின்றது. இந்த விதியை நாம் அனுசரிக்கும் பகுத்தில் இப்போது குழந்தைகளுக்குக் காணும் கணநோய் என்னும் கொடிய வியாதி அவ்வளவு அதிகமாக இராது. உடை எவ்வளவு தேவை என்பதைச் சொன்னோம். இப்போது எம்மாதிரி யான உடையைத் தரிக்கவேண்டுமென்பதை நாம் சொல்லுவோம். இது அவரவர்களுடைய பிரியத்தையும் பொருளாதாரத்தையும் பொருந்தியது. தென் இந்தியாவில் சீதோஷ்ணஸ்திதி சரிசமானமாயிருப்பது பற்றி, நமக்குத்

கம்பனம் தேவையில்லை. நமக்குப் பட்டும் பருத்தியும் தான் ஏற்றவை. அவை சர்மத்திற்குத் தாராளமாய் காற்றோட்டத்தை வரவிடுகின்றன. இடுப்பு, மார்பு கழுத்து இவ் விடங்களில் உடையை இறுக்கிக் கட்டுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அப்படி செய்வதால், ஜீவாதாரமான உறுப்புக்களை நாம் இறுக்கி விடுகிறோம்.

இப்போது, ஸ்நானம் செய்யவேண்டிய காரியத்தைக் குறித்து கொஞ்சம் சொல்வோம். இது அவசியம் என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒருதரமாவது ஸ்நானம் செய்வது நலம். தென் இந்தியாவின் சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்கு, ஆரோக்கியமாய் வாழ்வதற்கு குளிர்ந்த நீர் ஸ்நானம் நல்லது; சிக்கனமானது.

ஆரோக்கிய வாழ்விற்கு சுத்தமான காற்றும் அதுவும் நிரம்ப இருப்பதும் அவசியம். கெட்ட அசுத்தமான காற்றை சுவாஸிப்பதால் நேரிடும் வியாதிகள் அநேகம். நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சுத்தமான காற்றை சுவாஸிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள நோயைக் கொண்டு செல்லும் கிருமிகள் நம்மைத் தாக்குவதை எதிர்ப்பதற்கு நமக்குச் சக்தி இருக்கும். குழந்தை பருவ முதுகொண்டே தாழ்வாரங்களிலாவது அல்லது நன்றாய் திறந்து வைக்கப்பட்ட ஜன்னல்களும் காற்றுவாரிகளான மூன் அறைகளிலாவது அவைகளைப் படுத்துவதற்கும்படி செய்யவேண்டும். ஜன்னல்களைத் திறந்துவைப்பதினால் ஜலதோஷமுண்டாகும் என்னும் ஒரு முட்டாள்தனமான கொள்கையை விட்டொழிக்கவேண்டும். மற்றப்படி புத்திசாலிகளாயும் கியாயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாயுமுள்ள ஜனங்கள் கூட, திறந்து வைக்கப்பட்ட ஜன்னல்களின் அடியில் உட்காருவது அபாயகரமானதென்று நினைக்கிறார்கள். ஏனெனில், அதனால் அசுகம் இல்லாவிட்டாலும், அபாயத்தை விளைவிக்கும்; ஜலதோஷம் உண்டாகும். இந்தக் கொள்கைக்கு யாதொரு கியாயமும் காணோம். இப்போது சுகமான காற்றோட்டத்திற்கும், விஷத்தன்மையுள்ள தங்கியிருக்கும் காற்றுக்கும் உள்ள வித்தியாஸத்தைக் கண்டறியவேண்டும். உதாரணமாக, ஆயுரோகத்திற்கும், இன்னும் மற்ற நுரையீரல் வியாதிகளுக்கும் இப்போது செய்யும் வெளிக்காற்றுச் சிசிச்சையை எடுத்துக்கொள்வோம். அனுபோகத்தில் காற்றுவாடைகள் கெடுதலற்றவை என்று இப்போது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெளிக் காற்றுச் சிசிச்சையின் வெற்றியே, குளிக்காற்றுக்கொள்கை பிசகானதென்று நிரூபிக்கிறது. இந்தக் குளிக்காற்றுக் கொள்கையில் ஏதாவதும் உண்மையிருக்கும்படியில், முன்னமே மெலிந்துபோயுள்ள இந்த ஆயுரோகிகள், வெளிக்காற்றில் விட்டவுடனே எலிகன்போல் இறந்து கிடக்கவேண்டும். அவர்கள் பிழைத்திருப்பதும்பிறி, அவர்களுடைய பல்மும் எடையும் அதிகரித்து நோயும் தடைப்பட்டு நிற்கிறது. ஆனதுபற்றி, திறந்த கதவுகள், ஜன்னல்கள், திறந்தவெளிகள் இவற்றின் மூலமாய் பகவானால் நமக்குக் கிடைத்த நல்ல காற்றை நாம் உபயோகிப்போமாக.

சூரியவெளிச்சத்தின் குணத்தையும் ஆவசியகத்தையும் குறித்து மேலே சொல்லி யிருக்கிறோம். நமது தேசத்தில் போதுமான சூரியவெளிச்சம் இருக்கிறது. அதை நமது அணுகுலத்திற்காக உபயோகிக்கிறோமா என்பது கேள்வி? நாம் இருட்டான, காற்றோட்ட மில்லாத அறைகளில் வசிக்கிறோம். அதுவும் போதாமல் திறந்துவைக்கப்பட்ட சர்மத்தின்மேல் சூரியவெளிச்சம்

பட்டால் எவ்வளவு அணுகுலம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் அதிகமாக உடைதரித்துக் கொள்கிறோம்.

எந்த ஜெந்துவிற்கும் பசி என்பது ஆரம்பத்திலேயே உண்டான ஒரு உணர்ச்சி. இது விஷயத்தில் மனிதனுக்கும் ஒரு கிருமிக்கும் வித்தியாஸம் என்பதே கிடையாது. இதனால் நாம் ஆகார விஷயத்தைக்குறித்து யோசிக்க நேரிடுகிறது. தேகத்திலுள்ள ஸெல்லுகள் தேய்ந்துபோனால் அதை வலுப்படுத்தவும் வளர்ச்சியை விரும்பி பண்ணவும் நானாவித தொத்துவியாதிகளினிருத்தும் தேகத்தைப் பாதுகாக்கவும் நாம் ஆகாரம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். தகாத ஆகாரத்தை உண்டால், நமது சக்தி குறைந்துபோய், வியாதிக்கு இரையாகும்படி நேரிடும். இந்த வியாஸத்தில் சரியானதும் சரிசமானமானது மான ஆகாரம் எது என்பதை விவரித்துச்சொல்ல முடியாது. ஆனால் நமது தேசம் விருத்தியடைய வேண்டுமானாலும், நமக்குப் பின்வரும் சந்ததியார்கள் நம்மைக்காட்டிலும் பலசாலிகளாயிருக்க வேண்டுமானாலும் ஆகாரச் சீர்திருத்தம் வேண்டும். நமது ஆகாரத்தில் முக்கியமான குறை ஜீவஸத்துப் பொருள்களே. இவை ஒத்தாசையான ஆகாரப்பதார்த்தங்கள். இவைகள் தேகவளர்ச்சிக்கும், தொத்துவியாதிக் அணுகாமல் இருப்பதற்கும் உதவியாயிருக்கின்றன. முற்காலத்தில் மனிதன் சமைக்காத இயற்கைப்பொருள்களையே உண்டு வாழ்ந்துவந்தான். ஆனால் அபிவிருத்தி ஆக ஆக, சமைக்கக் கற்றுக்கொண்டான். சமைப்பது அவசியம் என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்வோம். சமையல் ஒரு வித்தை. அதை நாம் கற்கக் கற்க அது நம்மையே முழுக்கடித்துவிட்டது. அது இப்போது நாம் சொல்கிறபடி கேட்கும் ஊழியக்காரனன்று. அது நம்முடைய குருரமான எஜமானனாகிவிட்டது. சமைத்த ஆகாரங்கள், சாராயங்கள், புகையிலை முதலியவற்றைப்போல நாஜுக்கானவை என்று சொன்னால் ஒரு சமயம் அது மிகைபடச் சொல்லியதாகும்; நம்முடைய முக்கியமான ஆகாரப்பதார்த்தங்கள் யாவையெனில், இயற்கையில் வராமாய் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வஸ்துக்களாகிய பால், தயிர், மோர், நெய், பழங்கள், காய்கறிகள் இவைகளே. நமது ஆகாரச் கட்டடத்திற்கு அஸ்திவாரம் இவைகளே. இந்த மேடையின்மேல் ஆடு, பசுநீக்கள், மீன்கள் நமக்கு நாக்குக்கு ருசியான பதார்த்தங்கள் இவை எரித்துக் கொளுத்திவிடலாம். சமைத்த ஆகாரத்தைக்காட்டிலும் ஜீவஸத்துப் பொருள்கள் நிறைந்த நூதனமானதும் பச்சையானதுமான ஆகாரத்தையே நாம் உட்கொள்ளவேண்டும்.

சமைத்த ஆகாரம் உத்தீபனத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியவை. ஆனால் இந்த உத்தீபனத்தினால் அதிகமாகச் சாப்பிடும்படி நேரிடுகிறது. சாப்பிடும் போது உண்டாகும் விருப்பம் சமைத்த ஆகாரங்களை உண்ணும்போதுதான் உண்டாகிறது. சமைக்காத ஆகாரத்தை நாம் அதிகமாக உண்ண முடியாது. அதிகம் உண்ண வேண்டுமென்கிற எண்ணம் தேவையினால் உண்டானதே யொழிய ஆகையினால் உண்டானதல்ல. என்ன தேவை? ஜீவஸத்துப் பொருள்களை அழித்து விடுகிறோம். ஜீவஸத்துப் பொருள்களின் அளவு கிடப்பதற்காக, எப்படி வைக்கப்போகிறீர்கள் ஊசி விழுந்துவிட்டால் போர் முழுதையும் கிளறிப் பார்க்கிறோமோ, அப்படியே, ஜீவஸத்துப்பொருள்கள் தேவையான அளவு கிடைக்கும் வரையில் நிரம்ப உண்ணுகிறோம். இது இயற்கை முறை.

நாம் எவ்வளவு ஜீரணம் செய்கிறோமோ அதனாலேயேயொழிய, நாம் உண்ணும் உணவிலுள் ஜீவிக்கிறதில்லை. அநேகர் தேகத்திற்கு எவ்வளவு தேவையோ அதற்கு மேற்கொண்டு ஜீரணம் செய்துகொண்டு அதனால் சோர்வையை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள். நமது சதைகள், மனது இவைகளின் மூலமாய் செய்து கொள்வதைக்காட்டிலும் ஜீரணத்தின் மூலமாய் அதிக சீக்கிரத்தில் சோர்வையை வருவித்துக்கொள்ளலாம். அநேகர் இப்போது பிடிவாதமாய், அதிகமாகவே உண்டு வருகிறார்கள். இதுவே அவர்களுடைய தேகங்களில் கீடித்த விஷத்தன்மை உண்டாவதற்குக் காரணம். அதனால் சீக்கிரத்திலேயே கிழத்தனம் அடைகிறார்கள். மாணவிக் தம் அதிகமா யிருப்பதற்கும் இதுவே காரணம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் பழக்கவழக்கங்களில் கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம். தேவையான போதாவது, அவைகளை ஒழிக்கவேண்டும். ஆகாச் சீர்திருத்தம் வரும்போது, சுவற்றில் முட்டிக்கொண்ட வேண்டியதுதான். நாம் தினசரி ஆகாரத்தில் ஏதாகிலும் மாறுதல் சொன்னால், வீட்டிலுள்ள ஸ்திரீகள் அதற்கு முட்டிக்கட்டைப் போட்டு விடுகிறார்கள். “வயிறு ரொம்ப உண்ண வேண்டியது” என்பதுதான் நமது ஸ்திரீகளுக்குத் தெரியும். ஆனதுபற்றி, ஸ்திரீகளுக்குப் போதனைவேண்டும். அவர்களுக்குப் புத்தி கூர்மையை உண்டாக்கி அவர்கள் வரும் சந்ததியாரின் தாய்மார்களாக இருக்கும்போது, சீர்திருத்தங்களில், முக்கியமாய், ஆகாச் சீர்திருத்தத்தில் வழி காட்டும்படிச் செய்யவேண்டும்.

அதிகமாக உண்பதின் பலன்களைப் போக்க, அடிக்கடி உபவாஸம் இருக்கும்படி மதாசாரமாகவே ஒரு பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் உபவாஸ தினங்களில் என்ன செய்கிறோம். உபவாஸம் என்று சொல்லுகிறோமேயொழிய பல (பழ) ஆகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வதைவிட்டு, பல (அநேகவித) ஆவாரங்களை உண்கிறோம். ஒரு ஆகாரத்தைவிட்டு மற்றொரு வித ஆகாரத்திற்கு மாறுவதற்கு உபவாஸம்தான் சரியான மார்க்கம். வாரத்திற்கு கொழுமுறையாவது இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறையாவது உபவாஸம் இருத்தல் நலம். உபவாஸம் எல்லா நோய்களுக்கும் கைகண்ட ஓஷஷதம்—லங்கணம் ப்ரம ஓஷஷதம்—என்கிற ஒரு பழமொழி நம்மிடம் வழங்கவில்லையா?

காபி, தேயிலை இவைகளைக் குறித்துச் சொல்லாமல் இந்த வியாஸத்தை முடிக்க முடியாது. இவைகளை மிதமாய்க் குடித்தால் இவை இலேசான உத்திபனங்கள் ஆகும். அதிகமாய்க் குடித்தாலோ விஷம். இவைகளை அடியோடு ஒழிக்க முடியாத பசுத்தில், மிதமாய்க் குடிப்பதுதான் விதி.

இந்த வியாஸத்தை நன்றாய்ப்படித்து அதன்படி நடக்கும்படிதான், ஆரோக்கியமான வாழ்வு வாழலாம். அதுதான் தகுமான வாழ்வாகும். நமக்குப் பேர் தெரியாத ஒரு கிரந்தகர்த்தா சொல்லிய ஒரு பழமொழியைக் கொண்டு இதை முடிக்கிறோம்.

“நமது வாழ்வு சரியான வாழ்வா?

அது நமது கல்வியைப் பொருந்தியது.”

(ஆ. தி.)

சந்திரா

(“சோகம்.”)

நீர்வேலி ஓர் அழகிய சிறு கிராமம். அது குளிர்ச்சி பொருந்திய தென்பதற்கு அதன் பெயரோ சாட்சி பகரும். வாழைத் தோட்டங்களும் கண்ணகல் தூரத்திற்கு அகன்று கிடந்த வயல் வெளியுமே அதை அழகுபெறச் செய்தன. அவ்வயல்க் கணித்தாயுள்ள ஒரு வாழைத் தோட்டத்தின் மத்தியில் இரு வீடுகள் இருந்தன. ஒன்று சுகாதாரத்துக்கு ஏற்ற விதமாய் அமைக்கப் பட்டிருந்தது. மற்றையது ஓர் அழகிய பூங்காவையுடையது.

பூங்காவையுடைய அழகிய அச்சு சிறு வீட்டில் வசிப்பவர்கள் இரு பெண்களும் ஓர் வேலைக்காரியுமே. அப்பெண்களில் மூத்தவன் ஓர் விதவை. பெயர் செனந்தாம். செனந்தாம் ஓர் விதவையேயாயினும் எல்லா வசதிகளும் பெற்றிருந்தான். தன் இருபத்தைத்தாம் வயதில் தன் இன்னுயிர்க்காதலனை இழந்த இப் பெண்மணி இடைக் கிடை மன மாறாட்டத்தால் பிடிக்கப்பட்டு வந்தான். செனந்தாம் இயற்கையான அழகும், வசீகரமும், இரக்கமும், சாந்தமும் உன்னவனையானாலும், விதவையானதாலோ அன்றி என்னவோ வன் சொல் வழங்கும் வழக்கத்தை உடையவனா யிருந்தான். இரண்டாம் பெண்மணியோ செனந்தாரத்தின் தங்கை சந்திரா. மணம் புரியா ஓர் மங்கை. வயசு சுமார் பதினெட்டு இருக்கலாம். கண்டோர் ‘இவன் தங்கப்பதுமை’ என்று கொண்டாடத்தக்க லாவண்ய மிக்கதோர் மடமயில். அழகின் அவதாரம்; அடக்கத்தின் உறைவிடம். சந்திரா தமிழில் சிறிது பாண்டித்யமும் ஆங்கிலத்தில் சிறு தூல்கள் வாசிக்கவு மேற்ற அறிவு பெற்றது வினங்கினாள். அதற்கேற்ற வீரமும் நாகரிகமும் அடைந்திருந்தான். பிராயம் பதினாறுஷடன் பன்னியேகாது தனது இல்லத்திலேயே இருந்து வந்தான். சந்திரா தன் பத்தாவது வயதில் தாய் தந்தையரை இழந்தவன். இழந்த பின்பு தன் மூத்த சகோதரியின் காவலிலேயே இருந்தான். செனந்தாம் தனக்கு உபகார வேதனை (பென்ஷன்) மாகக் கிடைத்த 50 ரூபாயையும் கொண்டு குடும்பத்தை நடாத்தி வந்தான். தாய் தந்தையரை யிழந்து தனியனாய் விடப்பட்ட சந்திரா தமக்கை வழங்கும் வன் சொற்களினால் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டாளாயினும் ‘அடக்கம் அரசாளும்’ என்பதைக் கைப்பிடித்து மனங்கோண திருந்தான்.

சந்திராவின் மனைக்கு எதிராயுள்ளது மணிவாசகனின் மனை. மணிவாசகன் தந்தையார் தாயுமானவர் அவ் வீரில் மிகவுத் தனவந்தர். அவருக்கு

மணி வாசகனை விட இன்னொரு பெண் குழந்தையுமுண்டு. மணிவாசகனுக்கு இருபத்தொரு வயதிற்குக்காலம். பன் பன் வென்று பிரகாசிக்கும் மேனியும் பலரையும் மயக்கும் குணங்களும் உடையவன்.

மணிவாசகனும் சந்திராவும் குழந்தைப் பிராயம் தொடங்கியே உருவத்தையும் சிழியும் போல் ஒரு பொழுதும் இணை பிரியாது இருந்து வந்தவர்கள். அவ் விரு குழந்தைகளின் ஒற்றுமையையும், பணியையும், நற்குணத்தையும் அறிந்த எல்லோரும், இவ் விருவரும் வருங் காலத்தில் நம் நாட்டுக்கு கண்ணென விளங்குவார்கள் எனப் பேசி வந்தனர். சந்திராவின் தாய் தந்தையார் இவர்களைக் காணுந்தோறும் அனவிலா ஆனந்தமடைந்து “என்று இவர்களை மணமகன் மணமகனாய் காண்போ” மென்று ஏங்குவர். அந்தோ! இவர்கள் இருவரும் அப் பாக்கியம் பெறாமல் சந்திராவின் பத்தாவது வயதில், ஒரே மாதத்தில் இறந்து போயினர்.

பின்பு இவ் விரு குழந்தைகளும் வளர வளர அவர்களிடம் அமைந்த கற்குணங்களும் இழையே வளர்ந்த பரிசுத்த அன்பும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தன. மணிவாசகனுக்குப் பதினாறுவயதானவுடன் சந்திரா தன் பதின்மூன்றாம் வயதில் பருவமடைந்தாள். பின் சிறிது காலமாக மணியைக் காணுந்தோறும் சந்திரா காணிக்கோணிதான். ஆயினும் பிரகு வழக்கப்படியே கதைத்தும் விளையாடியும் வந்தாள். மணிவாசகனும் சந்திராவும், அடிக்கடி சந்திராவின் வீட்டுக்குப் பின்பு பக்கமா யமைந்துள்ள பூங்காவில் சந்தித்துப் பலவிதமான பொருள்களிலும் தங்கள் அறிவுக் கெட்டியபடி பேசி வருவார்கள். களிகொண்டாதிம் வண்டுகள் போலவே அவ் விரு காதலரும் காதலெனும் கள்ளுண்டு திளைத்து அப் பூங்காவிலை மலர் குடி விளையாடுவர். அக் காதலிருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பிரிவதில்லை. மென்றும், தாங்கள் ஒருநாள் பெண்ணமை யன்று பூங்காவில் பிறரை மணப்பதில்லை யென்றும் சத்தியம் செய்து கொண்டு, ஆவிங்கனத்துடன் பிரிந்தனர்.

சத்தியம் செய்துகொண்ட சில தினங்களுக்குப்பின் மணிவாசகன், உயர் தர படிப்பு படிக்க, தலைநகர் செல்லும் காலம்வந்தது. மணிவாசகன் செல்லும் பொழுது சந்திராவைச் சந்தித்து பல தேறுதல் கூறிய பின்பே சென்றான். மணிவாசகன் தன் நண்பன் கணநாதனிடம், சந்திராவிற்கு வீட்டிலுறும் அல்லகளைப்பற்றித் தனக்கு அறிவிக்குமாறு அறிவித்துவிட்டுச் சென்றான்.

வாசகன் கலாசாலையில் இருக்கும்பொழுது தன் தங்கைக்கு ஓர் வானைத் தேடி மணத்தை முடிக்கு மெண்ணத்துடன், தானே நேர்சென்று மணிவாசகனின் பெற்றாளை மணிக்கும் சந்திராவிற்கும் விவாகம் முடிக்கும் விடயமாகக் கேட்டான். மணியின் தாய்தந்தையர் சந்திராவிற்கும் மணிக்குமுள்ள அன்பை அறிபாமல், செனந்தரத்தின் மனக் குழப்பங்களையும், வன்சொல் வழங்கும் வழக்கத்தையும் நினைத்து சந்திராவின் குணங்களையும் தப்பாக மதித்து மறுத்துவிட்டனர். செனந்தரம் வழக்கப்படி பல இழிவசனங்கள் வழங்கினன். இதனால் மணியின் பெற்றோருக்கும், செனந்தரத்துக்கும் பகைமையேற்பட்டு செனந்தரம் அவர்களோடு பழுவதை விட்டுவிட்டான். தன் ஒரு சிறுமகனான மணிக்கொடியையும் மணிவீடு போகாது மறித்து விட்டான்.

மணிக்கொடி குணத்திலும் அழகிலும் சந்திராவின் சாயல் என்றே சொல்லலாம். மணிக்கொடி மணிவாசகன் இல்லம் போனாலும் அவன் தன் சிறு தங்கையோடு பேசினாலும், மணிக்கொடிக்கு அடிவிலும்.

இதையறிந்த தாயுமானவர் செனந்தரத்தை இன்னும் வெறுத்தனர். சந்திரா தாயுமானவருடன் தன் மூத்தான் சமர் விளையித்துத் தன் கதியைத் தடைப்படுத்தியதை யறிந்த ஆற்றொணத்துயரம் அடைந்தான். தேற்றுவா ரொருவரின் பின்பு சிறிதுநாளில் நோய்வாய்ப்பட்டான். பின்பு அடிக்கடி அடிவாங்கி வருவதும் அவன் மனதைப் பாதித்தது. அதனால் மணிக்கொடியை, அடித் தண்டனையிலிருந்து தப்புவதற்கும் நியத்தமாக மணிவீடு போகவேண்டாமென்று வற்புறுத்தினான். மணிக்கொடி சந்திராவும் தனக்குப் பகையாளியென்றே நினைத்தான்.

கணநாதன் மணிக்கொடி படிக்கும் பள்ளிக்கு இடைக்கிடை செல்வது வழக்கம். அங்கு மணிக்கொடியுடன் பேசி சந்திராவின் நோயைப்பற்றியும், தேக மெலிவைப்பற்றியும் கொடிக்கிடப்பட்ட கட்டளையைப்பற்றியும் அறிந்து மணிக்கு எழுதியனுப்பினான். மணிவாசகன், சந்திரா மணிக்கொடிக்கிடப்பட்ட கட்டளையின் உண்மை நோக்கத்தை யுத்திரையினும், நிச்சயமா யெடுத்துக்கொள்ள இயலாமற் போய்விட்டான் “ஒருவேளை தமக்கைக்கும் என் தகப்பனருக்கும் நேர்ந்த பிரிவினால் என்னை வெறுத்தானோ?” என்றும் ஐயுற்றான். இறுதியில் சந்திராவைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டுமென்று எண்ணினான். விழுமுறை நாட்களுக்கு வீடு திரும்பினான். வந்தகிணமே, வழக்கப்படி பூங்காவிற்கு மறைந்த சென்றான்; சந்திராவைக் காணவில்லை. அடுத்த நாளுநான் சென்றான். ஒருநாளும் சந்திராவைக் காணவில்லை. ஆற்றொணத்துயரடைந்தான். சந்திரா தன்னை வெறுக்கும்காலம் நேர்ந்ததே என்று கலங்கினான்.

பாவம்! சந்திரா நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கின்றான் என்று யார் மணிக்குச் சொல்லுவார்? கணநாதன் கூறினானாயினும் தேறுதலடையாமல், கொழும்பிற்குச் சென்றால்தான் தன் துக்கம் ஆறுமென்று பள்ளிசென்றான்.

மணி வந்தநாட்களில் சந்திரா தன் பிணியையும் நோக்காது, காதலனைக் கண்டு ஆதரவு கொள்ளலாம் என்று கருதி பூங்காவிற்கு வருவது வழக்கம். கோயின் கொடுமையால் அதிகநேரம் அவன் இருக்க இயலாமற் சென்றுவிடுவது வழக்கம். அவளும் மணியைக் காணாதபடியால் தன்னைத் ‘தாய்தந்தையர் வலினால் வெறுத்தானோ’ என்றும் சந்தேகித்தாள். ஒரு சிறிது நேரம் தங்கி யிருப்பானேயானால், மாலை இருளில் மனிதர் கண்கட்கு மறைந்தவரும் மணியைக் கண்டிருப்பான். நோய் இடங்கொடுக்கவில்லை. உடைந்த உன் னத்தடன் விடேருவான்.

இந்நாட்களில் (வழக்கப்படி யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கும் நடைபெறுவதைப் போலவே) நீர்வையில் ஓர் கோயில் பரிபாலனத்தில் இருக்கிப் பிரிவாயிற்று. இரு கட்சியாருக்கும் பலமான வழக்குகளும், அடிக்கடி சண்டைகளும் நேர்ந்தன. செனந்தரத்தின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களும் அவளும் ஒரு கட்சியுமாயும், தாயுமானவர் மறு கட்சியிலுள்ளவராயு யிருந்தனர். இக் கட்சிப்பிரிவும் ‘பட்ட காலிலே படும்’ என்றபடி காதல ரிருவர் தலைமேல் இடித்தது.

ஒருநாள் இரவு சந்திரா படுக்கை சென்றாள். நித்திரை வரவில்லை. மனமோ ஒன்றிலும் செல்லாது தந்தளித்தது. உலகத்தோடு அவன் உன்னமும் இருள் மயமாகிவிட்டது. ஒருவாறு தன் நிலையைப் பின்வருமாறு கூர்ந்து ஆலோசித்தான். “என்னைப் பெற்றெடுத்தோர் இவ்வவனியில் இருந்தால் இவ்வின்னலும் நேருமோ? அக்காவின் சீழிருந்த வீண் துன்பங்களுக்கு ஆளாகவும் நேருமோ? என் பெற்றோர் நிருந்தால் எவ்விதத்தும் மணியை எனக்கு மனுவன் ஆக அமைப்பார்க னல்லவோ? அல்லது சகோதரிதானும் தாயுமானவருடன் பகைக்க வேண்டுமோ? கோயிலே காதலுக்குக் கூற்றோ? ‘கைலை ஈசா இதுவும் உன்னருனோ?’ இறுதியில் மணியுமா மனந் திரும்ப வேண்டும்? ஆ! காதல் நோய்க்குச் சாதல் மருத்தோ? வேண்டாம். தற் கொலை நரகளிக்கும். ‘வருவது தானேவரும்’ பார்ப்போம்.” பின்பு தானே தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டான்.

*

*

*

*

வருடப்பிறப்பு விடுமுறைக்கு மணி வீடுசேர்ந்தான். சேர்ந்த அன்று பூங்காவிற்குச் சென்றான். சந்திராவைக் காணவில்லை. பாவம்! சந்திரா விற்கு மணிவந்தது தெரியாது. அதனால் அன்று பூங்கா போகவில்லை. மணிக் குத் துக்கமும் ஆச்சரியமும் பலப்பட்டன; காரணம் ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. கோயிலோ காதலியைப் பிரித்தது என்று ஏங்கினான். ஏங்கியென்! வாடிய முகத்துடன் வீட்டைந்நான். அன்று துயிலவேயில்லை. சந்திரா சத்தியம் திறம்பினான் என்று முடிவு செய்துகொள்ளவு முடியவில்லை. இறுதியில் மறு நாளும் பூங்கா சென்று பார்க்கிறது; சந்திக்காவிட்டால் சோரத்தனமாக வீட்டில் நுழைந்து சந்திக்கிறதென்னும் தீர்மானத்துடன் துயில் கொண் டான்.

மறுநாள் தீர்மானத்தின்படி மணி பூங்கா சென்றான்; சந்திராவைக் காண வில்லை. சிறிதநேரம் தாமதிப்போ மென்ற எண்ணத்துடன், அருகினின்ற ரோஜாச்செடி யொன்றின் மலர் ஒன்றைப் பறித்து, அதைச் சந்திராவைப் பாவித்து குளிர்த்த ஓர் முத்தம் ஒன்று அதற்கு அளித்து அதோடு என்னென் னவோ எல்லாம் பிதற்றிக்கொண்டு நின்றான். இதற்கிடையில் மணியின் வா வறிந்து மணியின்ற பூங்காவிற்கு வருவானோ என்னும் சந்தேகத்துடன் சந் திரா தயங்கித் தயங்கிக் காவிற்கு வந்தான். அங்கு ரோஜாமலருடன் ஜோராய்ப் பேசும் மணியைக் கண்டான். நம்ப இயலாமற் போயிற்று. “என் னைச் சிலநாள் வெறுத்த காதலர் என்னைத் தேடி வந்திருக்கிறார்? என்ன! என் கண்கள்தான் என்னைப் பொய்த்தாலும் சாதுகளுமா பொய்க்கவேண் டும்? மலரோடு என்னவோ பேசுகின்றாரே, மறைவாய்ச் சென்று அதைப் பறிப்போம்!” என்று எண்ணி அடிமேலடி வைத்துச்சென்று மணியின் கையி லிருந்த மலரை வெடுக்கெனப் பிடுங்கினான். மணிக்கொன்றுமே விளங்க வில்லை. இறுதியில் தன்மலர் கவர்ந்தவன் தன்மனம் கவர்ந்த மங்கையே என அறிந்து, “ஏ கன்னியே! ஏனென் மலர்தனைக் கவர்ந்தாய்?” என ஓர் புன்னகையுடன் கேட்டான்.

அதற்குச் சந்திரா, “நானே கன்னி. ஏன் கீரல்லவா, அந்நியர் பூங்கா யில் மறைவாகப் புருந்து மலர் பறித்தது. அப்படியிருக்க, யாரில் கன்னத் தனம் மிகுந்தவர்?” என வினாவினாள்.

“போகட்டும்; பூ கவர்ந்தேன் யான். மனம் கவர்ந்தாய் கீ. நீதான் அதிகச் சூழ்ந்ம் செய்தாய்” என மணி இன்னோர் வினா எழுப்பினான்.

“காதலா, யான் மனம் கவர்ந்தேனாயினும் இவ்வூரிலேயே இருக்கின் றேன். நீரோ உண்மைக் கன்வனேபோல் என் மனத்தைக் கவர்ந்து தூர தேசங்கொண்டு சென்றீர். யார் கன்வர்?” என்றான் சந்திரா.

“யானே கன்வன், யானே கன்வன்” என்று மணி அளவிலா ஆனந்தத் தோடு சந்திராவை அணைத்து இறுகத் தழுவினான். சந்திராவின் சந்தோ ஷத்தை அளவிட வல்லார் யார்!

இவ்வின் பகிழ்ச்சியி லிருக்கும்பொழுது செனத்தாம் சோலைப்பக்கம் வரும் ஓசை கேட்டு மணி திடீரென மறைந்தான். சந்திராவின் முகம் வாடிற்று. ஆயினும் சகோதரிக்குக் காட்டப்படாதென்னும் நோக்கத் துடன் புன்சிரிப்பொன்றை வலிய வருவித்துக்கொண்டு -வீடு சென்றான். செல்லும்பொழுது மணியாதாயினும் ஒன்றும் கூறாமல் மறைந்து போனது அவளுக்கு மனதில் இடவர விளைத்தது. அன்று சஞ்சல நெஞ்சுடன் சந் திரா சயனித்தான்.

மறுநாள் அந்திக்காலம் மணியைச் சந்திக்கலாம் என்னும் நோக்கத் துடன் சந்திரா பூஞ்சோலையிற் புருந்து ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தான். வழக்கப்படி மணியும் வந்தான். மணி, வாடிய முகத்துடனிருக்கும் அந் கங்கைநல்லான் அருகிற்சென்று, “மானே! வாடியமுகமேன்?” என்றான்.

சந்திரா:—“வாடிய முகமேனோ கீடிய பிரிவே.”

மணி:—“கீடிய பிரிவைத் தேடியது கீயே!”

ச. ரா:—“எங்கனம்? காதலா?”

மணி:—“கண்ணே, சென்ற விடுமுறை நாட்களில் பூங்கா சோரத்து என்னோ?”

ச. ரா:—“ஐயோ! என்றும் வருவேனே! நீர் வராததற்காக என்மேல் பொய்க்குற்றம் ஏற்றலாமா?”

மணி:—“சந்திரா! கண்ணே! நான் சற்ற இருள் பரவிய பின்பே இங்கு வருவது.”

ச. ரா:—“நான் நேரவாய்ப்பட்டிருந்தே னாதலின் மணிக்கணக்காய் இருக்க இயலவில்லை.”

இவர்கள் இப்படிச் சல்லாபித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது சந்திர னும் தன் கிரணங்களை அழகாக விசிக்கொண்டு முகில்களுடே பிரகாசித் தான். மணி சந்திராவை நோக்கினான். சந்திராவின் தேகம் முதல் நாளிலும் பார்க்க மெலிந்திருந்தது. அவன் மனம் பதைபதைத்தது. உடனே அந் பொழுதும் குரலின்,

“கண்ணே சந்திரா! அடிக்கடி உன்மேனி வளர்வதும் மெலிவதும் ஏன்?”

ச. ரா:—“காதலர், நன்று உசாவினீர். சந்திராவென எனை விழித்தும் பின் வளர்வதற்கும் தளர்வதற்கும் காரணங் கேட்கின்றீரே. சந்திரனின் இயற்கை வளர்வதும் பின்னேய்து மெலிவதும் தானே.”

மணி:—கண்மணி! கவித்திரம் எனக்கு விளங்காது உண்மையைக் கூறு.”

ச. ரா:—“உயிர் கவர்ந்த கன்வ! உண்மையே உரைத்தேன்.”

மணி:—“ஆரூயிரே அங்கனமாயின் அமாவாசை யன்று மறைந்தா விடுவாய்?”

மணி இங்ஙனம் புகன்றபொழுது சந்திராவின் உடம்பு துடிதுடித்தது. இன்னதான் என்று கூற முடியாக் காரணத்தால் அவன் உன்னம் கெடுக்கிறது. முத்தியை கண்ணீர் துளிகள் அவளின் வசிகரக் கண்ணத்தால் வழிந்தோடின. மணி கவனமாய் நோக்குவதற்கிடையில் சந்திரா கண்ணீரைத் துடைத்த விட்டு அன்பொழுகும் கண்களினால் அவளை நோக்கி,

“அன்பனே, என் பணியோ சந்திரனிடமும் வளர்வதும் குறைவதுமாயிருக்கிறது. சந்திரன் தன் நாமத்தை யான் குடியதனாலே என்னவோ, என்னைத் தன் கொடிய கிரணங்களினால் காய்ந்துகொள்வான். நோயேன்? பிரிவதில்லையெனக் கூறிய காதலர் கல்வி நியித்தமாகப் பிரிந்தாராயினும் என்னைக் காணாமலா போகவேண்டும்? பின் அங்குயிரும் இங்குடலுமான கோத்தில் நோய கொள்ளாம லிருப்பதேது?” என மொழிந்தான்.

மணி:—“கண்ணே ஆரூயர்க்காதலி, இதெல்லாம் என் பொருட்டா கவா? சரி இனிமேல் நான் உனைப் பிரியேன் இது சத்தியம்.”

ச. ரா:—“கண்ணா, பெற்றோர் மறித்திடில் யாது புரிவீர்?”

மணி:—“காதலுக்கு ஓர் வரம்பு முண்டோ? காதலி, சந்திரா நீ என்னைச் சந்தேகியாதே. நேற்று நான் உன் சகோதரிக்காகவே பயத்தோடினேன்.”

ச. ரா:—“பாவம்? என் சகோதரி சிறிது நானாக ஆழ்ந்து யோசித்த வண்ணமாகவே புலப்படுகின்றான். நோயும் அவளை வருத்துகின்றது. நானும் கவனமாய்ப் பாதுகாத்து வருகின்றேன்.”

மணி:—“கண்ணே, இதுதான் சமயம். நீ நின் காதலை வெளியிடு. சகோதரி எவ்விதத்தும் மனமிரங்குவான், நிண்ணம், காணும் என் தந்தையை வேண்டுகின்றேன். மதுத்தால் பின் பார்ப்போம். கோயில் பிரி வொன்றும் செய்யாது.”

இத்துடன் சம்பாஷணை ஒழிந்தது. காதலர் இருவரும் சென்றனர்.

மணி வீடு சென்றான். முதலில் தன் அன்னை தயவுபெற்றே தன் தகப்பனரிடம் போதல்வேண்டுமென்று எண்ணினான். தன் தாயார் தன்பாக்கியத்தை யடைந்தான். சந்திராவின் சகல குண மேன்மைகளையும் எடுத்தோதினான். ‘சந்திரா’ எனச் சாற்றியதுதான் தாமதம்; சர்ப்பமேயாயின் தன் பாக்கியம். “அன்னையே! அருள்புரிவாய், சந்திரா உண்மையில் சரஸ்வதியே; காதல்கொண்டேன் பாவியேன் ஆதலின் இரங்குவாய் தாயே” என

அடிவிரும்பு அழுது அழுது மன்றாடினான் மணி. காதலின் பாக்கியம் அறிவானோ தன் பாக்கியம்? “மதிசெட்ட மடையா மருட்டினான் சிறுக்கி உன்னை, அமாவாசைக்கடுத்த நாள் அம்மான் மகன் உன் பெண்டாட்டி. நான் குறித்தாயிற்று பிரதமை யன்று பந்தலுமாரம்பம். சந்திராவை, நீ சந்தியாதே போ” என முழங்கினான்.

மணிவாசகன் உளத்தில் இடிவிரும்புத்தது. ‘இறுதியில் எந்தையே தஞ்சு’ மென்றெண்ணி தந்தையை நாடினான். தன் தந்தையின் அடிமீது தலைபடத் தரைமேல் வீழ்ந்து, கலையும் கரைக்கும் அணிந்த குரலில், “எந்தையே! ‘அப்பா! நான் வேண்டுதல் கேட்டருள்புரிதல் வேண்டும்; சந்திரா என் சொந்தமாதல் வேண்டும். வேறு விவாகம் நான் புரியாதிருத்தல் வேண்டும், வேண்டும்” என விதிர் விதிர்ந்தான்.

தாயுமானவரோ மணியின் மாமனருடைய மகனையே மருமகனாகக் கொண்டு மணத்திற்கு நாளும் குறித்துவிட்டார். அவரை மனமிரங்குபவர்? தகித்தாலும் தடும்பு; வவ் தங்கிலை பிறழார். ஆயினும் பணிவாய்க் கூறிடில் மணி மனத்திரும்புவானென நினைத்து, “மகனே என்ன சொன்னாய்? உனக்கு விவாகம் பிரதமையன்று, சந்திரா உனக்குத் தருந்தவனல்லன்; அவன் உனக்கு ஏற்றவன் அல்லன். அவளை மறந்துவிடு” எனக் கூறினார்.

மணியின் கண் மனம் யாவும் மின்னிற்று. பிதாவின் பாதத்தில் பின் புழுவிரும்பு பிரார்த்தித்து, “தந்தையே! நான் சந்திராவைப் பிரியேன். பிரித்திடில் உயிர்தரியேன் ஒரு கணம். இது சத்தியம்” எனப் பிரலாபித்தான்.

மணியின் தாயும் ஆனவரோ உரத்த ஓசையோடு, “வாசகா, உனக்கு நாச காலம் வந்தது. பயமுறுத்துதல் பயனளிக்காது. போ; சந்திராவை மற. வரும் விவாகத்தை எதிர்பார்” என முழங்கினார்.

இவ்விடியோ மணியின் இருதயத்தை ஊடுருவிற்று. செய்வதொன்றறியாலாய்த் தன் அறை சேர்ந்தான்.

இஃதிங்ஙனமிருக்க, சந்திரா யாது புரிந்தான் எனப் பார்ப்போம். வீடு சேர்ந்த அம்மட மங்கை தன் தமக்கையை நாடி அவன் அறைக்குச் சென்றான். தயங்கித் தயங்கித் தன் தங்கை வருவதை யறிந்த சென்றதாம், அவன் தன் கருத்தை அறிந்திருந்தானாயினும், வெளிக் காட்டாது அவளை நோக்கி, “யாது காரணம் என்னறை வந்தது?” என வினவினான்.

சந்திரா பயத்துடன், “மணிக்கொடிக்கு விடுமுறையாம். விளையாட்டில் விருப்பங்கொண்டு, ம.....தாயுமானவர் வீடுபோக விரும்புகின்றான். அவளை காளையதினம் அங்கு விளையாடுவதற்கு அநமதி கொடுங்கள்” எனக் கேட்டான்.

சென்றதாம் அச்சமயம் சூர்ப்பனகையே யாயினன். “இவையெல்லாம் கிண்ணல் சிகழ்ந்தன. இது உன் குது. கொடி அங்குபோக ஒருகாலும் விரும்பான்” எனக் கச்சித்தான்.

“அருமை அக்காவே! உண்மையே கூறினேன். குது யான் புரிய

வில்லை. கொடியே பிடிவாதம் செய்தான்" என்று மெல்லிய குரலில் மொழிந்தான் சந்திரா.

"போ, புத்திகெட்ட நாயே; எதிர்த்தா பேசுகின்றாய்! உன் மனத்தினுள்ளதை யானறிவேன். அதொருபொழுதும் சந்தியாது, இது சத்தியம். மீறியில் நீ பட்டினிதான்" என அதட்டினான் செனந்தரம். சந்திராவும் விதியை நோந்தவண்ணம் தன் அறை சென்றான். பின் ஊனேது? உறக்கமேது?

மணவினைக்குக் குறித்த நாளும் நெருங்கிற்று. மணி தன்னால் ஆன மட்டும் பிரயாசைப்பட்டும் பெற்றோரின் மனதைத் திருப்ப இயலவில்லை.

அமாவாசை யன்று இரவு மணிக்கு உறக்கமே வரவில்லை. சந்திராவின் சுந்தரத் தோற்றமே எங்கும் தோன்றிற்று. கண்களோ கரிய முகில்களே போன்று தாரை தாரையாய் நீரைப் பொழிந்தன. மனமெனிலோ அனலிடைப்பட்ட மெழுகே! அவன் தேகம் பதறிற்று. கடைசியில் அவன் வாய் விட்டு "ஈசா! பெற்றாரே புதல்வர்க்குக் கூற்றாய்மைகின்றனர். காதலிக்காத காரிகை யொருத்தியை வதுவை செய்வது பெரிய பேதமையன்றோ? பேதமைதான் கொள்ளினும் காதல் தவிர்த்தல் எங்ஙனம்? சிந்தையில் உறையும் என் தெய்வமே! சந்திரா! நீன்னைப் பிரிப்பதும் நீனைக்கூடுமோ? எப்படித் தான் பிரிக்க முடியும்? பிரியமுடியும்?" என அழுதான். உடனே படுக்கையைவிட்டு நாளைக்குக் கலியாணமா! என்று கூறிக்கொண்டே எழுந்தான். நடக்க இயலாமல் கால்கள் தன்னாடின; கண்கள் வீங்கியிருந்தன. தான் படிக்கும் அறைக்குச் சென்றான். அங்கு ரசாயண மருந்து அடுக்கியுள்ள வரிசையிலிருந்து ஒரு புட்டியை எடுத்து மடியில் வைத்தக்கொண்டு, வெளிவந்து சந்திராவின் து பூந்தோட்டம் நாடிச் சென்றான்.

இரவு நாலு மணியிருக்கலாம். அமாவாசை யிருள் அச்சத்தை விளைத்தது. பூமாதேவியும் இருட் கம்பலத்தால் போர்த்திக்கொண்டு ஆழ்துயில் புரிந்தனள். உலகமே இறந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே அந்தகாரம்; எல்லாப் பிராணிகளும் கித்திரை புரிந்தன. கித்திரை! உண்மையில் உயிர்களையெல்லாம் துன்பங்களின் கோடிய கண்களிலிருந்து காப்பாற்றும் திரை. சஞ்சலத்துக்கோர் சஞ்சலி, அமைதியின் அரண். உன்நாட்டுச் சண்டையை நீக்கும் நீதிபதி. இறத்தலின் இளையவன்.

பேய்களும் துயில்கொண்டன. ஓரிடத்திலிருந்தும் ஒருவித ஒலியும் இனம்பலில்லை. மெல்ல மெல்ல, மணி, தன் அடிகளை வைத்து பூங்காவையடைந்தான். அவன் பாதங்களோ ஓர்வித ஓசையு முண்டாகவில்லை. 'ஒளியென ஒன்று உண்டோ உலகினில்?' என்று ஐயுறத்தக்கதாயிருந்தது. எனினும் ஒரேஒரு ஒலிதான் இருந்தது. அது யாது? "காதலோ காதலினிக்காதல் கிடைத்துவதேல சாதலோ சாதலெனச் சாற்றமொரு பல்லவிதான்" மணியின் 'உன்னமாம் வினைதனில் உன்ன விடத்தனையும் வின்ன' ஒலிக்கும், ஒலி. அது வன்றி 'வேறே ரொலியில்லை'—மணி மெனனமாகச் சந்திராவும் தானும் தினம் சந்தித்துப் பேசும் மலர்ச் செடியுண்டை சென்றான். அம்மலர்ச் செடியின் கீழிருந்து தன் விதியை கொந்து புலம்பினான்.

"அந்தோ! நாளைக்கல்லவா முகூர்த்தம்? ஈசா! கலைவரசா! உன் திருவடியே சரணம், சரணம். மறு பிறப்பிலாகுதல் மங்கை சந்திராவை மணி

வாசகன் மணந்திட மனமிரங்குவாய். ஆ! முகூர்த்தமே! முகூர்த்தத்திற்கு முன் கூற்றே நீ வா!" என்ன விக்ரியுரலில் விம்மியழுது புட்டியிலுள்ளதையருந்தினன். அந்தோ! வேதனை கொடுக்கும் மருந்தாயினும் துடி துடித்தானல்லன் மணிவாசகன். சிறிது நேரத்தில் உயிர் நீங்கிற்று. மலர்ச்செடியருகினில் மணிவாசகன் பிரேதமானான்.

சந்திராவோ இதற்கிடையில் மணி பெற்றோரோடு மாறுபட்டுக் கொண்டதாகவும், தன்னைத் தேடி பூங்கா சேர்ந்தது போன்றும் கண்கண்டு விழித்துப் பூங்கா நோக்கி வந்தான். அவன் தன் வலது கண் துடித்தது. கால்கள் தன்னாடின. மலர்ச்செடி மருங்கு சென்றான். மணித உருவ மொன்று தரை மீது கிடைப்பதைக் கண்டான். உருவத்தை நெருங்கினன். பார்த்தான். மணியே யஃதென வறிந்தான். "மணி! மணி! மணி!" எனக் கூவினான்; "காதலா! என் அன்பே! எழும்பாயோ!"—என அலறினான். மாண்டார் வருவாரோ? மணி பேசுவானோ? கண்களில் நீர் வடிந்த படியே தன் காதலன் நெஞ்சினில் கையை வைத்தான், ஐயல்லென்றிருந்தது. அந்தோ! சந்திராவின் தேகமோ அனலிடை மெழுகென உருகிற்று. மணி இறந்தான் என அறிந்தான். காரணம் யாதென அவன் கரங்களைப் பற்றினான். அந்தோ கொடிய வினையே! மணி உண்டெஞ்சிய திராவும் அப் புட்டியில் சிறிதிருந்தது. அதைத் தன் அழகிய கரங்ளால் பற்றிக் கொண்டு, அதில் எழுதியிருந்ததை வாசித்தான். "பொட்டாசியம் சயனயிட்" (Potassium cyanide) என வாசித்தான். உடனே வாய்விட்டு "ஆருயிரே! அருமணியே! காதலா! நஞ்சினால்—பாலி எந்தனால் இறந்தனையோ! ஐயோ! கடவுளே! இதுவுமுன் திருவருளோ! இன்ப நிதியே! அன்புவடிவே! மித்திரா பிரிந்தாயோ? பாவி என்னைத் தனிவிட்டனையோ! ஈசா! என் செய்வேன்! என்னுவிசோருதே! உன் உடைந்ததே! ஐயோ! ஐயோ!" என்று அலறினான். பாதுகாவலரே! காதலின் ஆட்சியை அறியீரோ! அம்மம்ம! காதல் கொடிது! கொடிது! அவமே பிரிந்த என் ஆருயிரே! வான்சேர்ந்த மாணிக்கவாசகா! தின் தேன் கலந்த வாசகத்தை இனி எங்கு கேட்பேன்! ஆ! பாலும் கனவே! என்னைச் சிறிது முன் எழுப்பினையோ! வன்னெஞ்ச மலர்மரங்கான்! என் செய்திர் என் அன்பனுக்கு! ஆ! அன்று உரையாடியபொழுது "ஆருயிரே! அங்குமாயேன் அமாவாசையன்று மறைந்தா விடுவாய்?" என்றாயே காதலா! கற்சோதிடம் கூறிய பிராணபதி! எங்கு சென்றெளித்தாய்? வாராயோ பாரினில் மறுமுறை! எம்பெருமானே! என்செய்வேன்! என்செய்வேன்! என்னுயிர் கொண்டவனுயிர் எங்கு சென்றதோ! ஒன்றும் தெரிகிலேன்! கருணையங்கடலே! கிருபாமூர்த்தி! இதுவுமுன் சோதனையோ! இதைருமோ! ஆ.....! "காதலினால் சாகாமலிருத்தல்கூடும்" என்றானே ஓர் கவி! அக்கூற்று எங்களில் பொய்த்ததோ! எனக் கதறினான். பேதமை என்பது மாதர்க் கணிகலமன்றோ! பேதமையொடு காதற்போதை மீறியில் என் செய்வான் மெல்லியலான்! பின் "காதலா! ஆருயிரே! இறைவா! இன்பனே! அன்பா! மணியே! வாசகா! ஒன்றுமறிகிலேனே! ஆ ஹா! எஞ்சிய கஞ்சே! தஞ்சம் நீயெனக்கே! நீ! என்செய்தேன்! இம்....." என்று கூறியபடியே, வாயினில் எஞ்சிய நஞ்சை ஊற்றினான். பின் மணமீது பிணமாய் விழுந்தான் சந்திரா.

ஆனந்தபோதினி

சன முண்டாக்குமா? என ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து பார்ப்பன நாம் எதிர் பார்க்கிறோம்.

எவ்வாறிருந்தாலும் பண்டித ஜவஹர்லாலின் சமதர்மக் கொள்கையில் ஒருவித அதிர்ச்சி பேறப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறோம். அவர் பெய்ஸ்பூரில் நிகழ்த்திய தலைமைப் பேருரையில், உலக (சர்வ தேச) நிலைமையையும் ஆராய்ந்து கூறிக் கொண்டே வந்து, பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:—

“வறுமையையும் வேலை யின்மையையும் ஒழித்துவிட வேண்டும். மனித வார்க்கத்தின் நலத்திற்கான வழிகளில் நம் மக்களது சக்தியைத் திருப்பவேண்டும். இன்றுள்ள ஏற்பாட்டை யகற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டை நிலவச் செய்ய வேண்டும். சென்ற எட்டுமாத காலத்தில் இப்பெரிய நாடு முழுவதையும் நான் சுற்றுப்பிரபாணஞ் செய்திருக்கிறேன். இந்தியாவிலுள்ள பொது மக்கள் துன்பத்தால் துடிப்பதை நான் நேரில் கண்டேன். தங்கள்மீது சுமந்திருக்கும் பளுவைத் தாங்கமாட்டாது அவர்களுடைய கண்கள் பரிசாரத்தைக் கோரிப் பரிதாபகரமாக ரோக்குகின்றன. எனவே, அவர்கள் வேண்டும் பரிசாரத்தை முதலில் தேட வேண்டியதே நம்முடைய தற்போதைய பிரச்சினைவாக இருக்கிறது. மற்றவை அவ்வளவு முக்கியமானவையல்ல. இப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமானால் இந்தியாவில் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தையும், சுரண்டலையும் அகற்றவேண்டும்.....

“ஏகாதிபத்திய வாதம், சமதர்மவாதம் ஆகியவற்றின் தத்துவங்களை உணராமல் நம் நாட்டுப் பிரச்சினைகளைச் சரிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. நம் குயரங்கள் ஆழப் பதிந்துபோயிருக்கின்றன. தீவிரமான சிகிச்சையால் தான் அத்துபாத்தைப் போக்க முடியும். சமதர்ம முறையில் சமூகத்தைத் திருத்தியமைப்பதே அந்தச் சிகிச்சையாகும்.”

“நாம் இன்று இந்தியாவில் சமதர்மத்துக்காகப் போராடவில்லை. நிலைமை வெகுதூரம் அடிகுறித்தி யடைந்த பின்னர் தான் சமதர்ம முறையில் நாம் காரியங்களைச் செய்யக்கூடும். ஆனால் நமது தற்போதைய பிரச்சினை யென்ன? வாப்போரும் சுயராஜ்யம் எத்தகையதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அபேதவாதத்தைப் பற்றிய அளவு உதவியாக இருக்கும்.

“பிரச்சினையைச் சரிவாக உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டால் முயற்சிகள் வீணாகும். இன்று ஜனநாயக அரசியலுக்காகவே காங்கிரஸ் போராடுகிறது. சமதர்மத்துக்காக அல்ல. காங்கிரஸ் சாம்ராஜ்ய வாதத்தை எதிர்த்து அரசியல் பொருளாதார அமைப்பில் பெருத்த மாறுதலைக் கோருகிறது. இது படிப்படியாக சமதர்மத்தில் முடிவுறும். சமதர்மமே இந்தியாவின் ரோய்க்கு மருந்து.

ஒளவைபார் அருளிச்செய்த
பெட்டகம்.

புதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை ரூபா 1.

க ற் கோ ட் தை

ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக விரசரிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தாசேவர்களில் அநேகர் ஆதைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தா வேண்டுமென்று பன்னூறே கோட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களுடைய எவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இந்நாவலின் கவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டியது அகரவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவா எழுதிய நாவல்களுள் இதனே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூண்டாகக் கவர்ந்துகொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவாச்சி சீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்ராஷ்டமடைந்த சில உயர்க்குடி மூட வர்த்தனர்கள் தலை மறைந்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு திடுக்கிடும் பிராணாபத்துகளில் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்தன்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் செல்லொழு விளக்கையும் சோகத்தையும் வீராசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும் துணிகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலிடத்தில் மெய்க் காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எங்கனவு னைவிலும் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களாய் விடுகின்றன என்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேஷமானது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளுக்கும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு சீதிலை அந்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன.

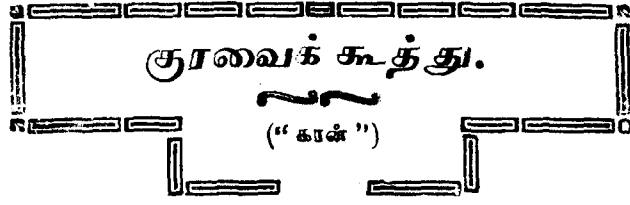
இது தெளிவான இனிய நடைபில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களை யெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தாலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி
நா. 167, மதுரை

சிலப்பதிகாரம் ஐம்பெருங் காவியங்களில் ஒன்றென்பது அனை வரும் அறிவர். அதில் ஆய்ச்சியர் குரவை என்ற அதிகாரத் தில் மாதரியின் முற்றத்தில் ஆடப்பட்ட வடப்பாலை என்னும் குரவைக் கூத்து ஆடும் இடம் பின்வருமாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

“இருசான் குறுக்கனவாக ஒரு வட்டமிட்டு, அவ்வட்டத்தின் திசைகள் நான்கன்பேரிலும் இவ்விரண்டு கோடுகளிட்டுக், கோணத்திசைகள் நான்கினும் ஒவ்வொரு கோட்டினுள் போக்கி அவற்றிற்குமேல் மண்டலஞ் செய்து பன்னிரண்டு வீடுகள் செய்வதாம்.” அப்பன்னிரண்டு வீடுகளில் இராசிகன் பன்னிரண்டனுள் மேஷமுதல் கன்னி கிரையில் உள்ள ஆறு இராசிகளையும் வலதுபுறமிருந்து இடதுபுறம் வரையிலுள்ள ஆறு வீடுகளிலும் தலாம்முதல் மீனம் வரையிலுள்ள ஆறு இராசிகளையும் இடது புறமிருந்து வலதுபுறம் வரையிலுள்ள ஆறு வீடுகளிலும் அமைத்தல்வேண்டும். இவ்வண்ணம் அமைந்த பன்னிரண்டு இராசிகளில், இடபம், கர்கடகம், சிங்கம், தலாம், தனுசு, சும்பம், மீனம் என்னும் ஏழு ராசிகளமட்டும், யாழ் நரம்புகள் எழுடன் இயங்குவனவாகும்.

யாழ் நரம்புகள் ஏழாவன:—குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, வினரி, தாரம் என்பனவாம். ராசிகள் யாழ் நரம்புகளுடன் சேர்ந்த வரு மிடத்து குரல் நரம்புடன் தலாமும், துத்த நரம்புடன் தனுசும், கைக்கிளை நரம்புடன் சும்பமும், உழை நரம்புடன் மீனமும், இளி நரம்புடன் இடப மும், வினரி நரம்புடன் சிங்கமும் சாரும். இவ்வேழு நரம்புகளும் நிற்கு மிடங்களிற் கண்ணன் முதலியோர் அக்காலத்தில் நின்று குரவையாடிய முறைப்படியே, மாதரி அவ்வேழு கன்னியரையும், குட திசைமுதல், இட முறையாகக் குரல் முதலிய நரம்பிடங்களில் நிறுத்தினாள்.

குரல் நரம்பிடத்து கின்றவட்கு மாயவன் எனவும், துத்த நரம்பிடத் தில் கின்றவட்குப் பிஞ்ஞை பெனவும், கைக்கிளை நரம்பிடத்தில் கின்றவட்கு நுக்குமணி எனவும், உழை நரம்பிடத்து கின்றவட்கு வாருணி எனவும், இளி நரம்பிடத்தில் கின்றவட்கு வெள்ளை (பலதேவன்) எனவும், வினரி நரம்பிடத்தில் கின்றவட்கு இரேவதி எனவும், தார நரம்பிடத்தில் கின்ற வளுக்கு அசோதை எனவும் அவன் பெயரிட்டான்.

பின்னர், அவன் துழாய் மாலையை மாயவன் பெயர்கொண்ட மங்கை யின் கழுத்திலிட்டு அவன் திருமகளையும் மழிகும்படி செவ்வீவாய்ந்த பிஞ் ஞைப் பிராட்டியின் மேன்மையை வியந்து நின்றான். அவ்வேழு கன்னிய ரும் அவ்வட்டப்பாலை மண்டிலத்திற் சம நிலையாக நின்று தம்முள் கற் கடக்கை (நடுவிரலும், அணிவிரலும் மடக்கி, மற்ற இரு விரல்களையும்)

கோத்து மண்டலித்துச் சூழ்ந்தனர். அவர்களுக்குள், குரல் நரம்பிடத்தில் கின்ற மாயவனாகிய கன்னி, தன் கிளையாகிய துத்த நரம்பிடத்துப் பிஞ்ஞை யினை நோக்கி, “கொல்லெப்பனத்துக் குருந் தொசித்தானை மூலலைத் தீம் பண்ணால் பாடியாடக் கடவோம்” என்றான். து வ ரு ம் மற்றையோரும் “தும்” என அதற்கிசைந்தனர். அவ்வண்ணம் குரல் நரம்பாகிய மாயவன் என் பான் மந்த சுரமாகவும், துத்த நரம்பாகிய பிஞ்ஞை என்பான் வலிசுரமாகவும் வினரி நரம்பாகிய ரேவதி என்பான் வலிமையிலாத மந்த சுரமாகவும், துத்த நரம்பாகிய பிஞ்ஞைக்குப் பற்றாகப் பின்வரும் பாட்டுக்களைப் பாடினார்:—

“கன்னு குனிலாக் கனியுதிர்த்த மாயவன்
இன்று நம்மானுள் வருமேல் அவன்வாயிற்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி!”
“பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மாயவன்
நங்கு நம்மானுள் வருமேல் அவன்வாயில்
ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி!”
“கொல்லையஞ்சாரல் குறுந்தொசித்த மாயவன்
எல்ல நம்மானுள் வருமேல் அவன்வாயில்
மூலையைந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி!”

பின்னர்க் குரவையாடும் கன்னியர் எழுவரும் பிஞ்ஞைப் பிராட்டியாள் கண்ணனோடு தொழுவையாற்றில் ஆடிய திருவ்ளையாடல்களைப் பாடினும், மாதரி பதற்கிசைத் தன் கையாழியான் மறைத்த மாயவனுக்கு இடப் பட் கத்திலும், மதிக்கையொத்த திருமேனி கொண்ட பலதேவனுக்கு வலப் பட் கத்திலுமாக நின்று சிறு புறமாகிய பிடரியினைக் காட்டிச் குரவையோடும் பிஞ்ஞைப் பிராட்டியின் தாள் ஒற்றறுப்பைத் தாங்கி, காரதனார் யாழ் நரல் பினை உருவி வாசிக்க மாயவன் தன் முன்னவனாகிய பலதேவனோடும் பிஞ்ஞை முதலிய பெண்மணிகளுடனும் துவராபதியிலே தாகெரு மன்றப் திலே அன்றாடிய குரவைக் கூத்தினைக் கண்டடாக்கும். இக்கூத்து எவ்வளவு அழகாய்க் காணப்படுகிறது!” என்று வியந்தான். மேலும் அவன் அக்கன்னி யர்களை நோக்கி “தோழிகாள்! நாம் எல்லோரும் சேர்ந்த கருடப்புள்ளை யுர்கின்ற கடல் வண்ணன் பெருமைகளைப் பாடிவாம் என்று கூறி அவர்க ளோடு மாதரியும் ஐயையும் கலந்து பல பாட்டுக்களைப் பாடினார்கள்.

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. எஸ். ஏ. திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)

52-வது காரிகை

கவினா பானவர் விகம் கவி நாலிங்கேன பாவனார் விருத்தி:—
லிங்காக்ய பாவாக்ய ஸ்தஸ்மாஹ்விவித: பிரவர்த்த தேஸர்க்க:

குருவகைச் சிருட்டி

பாவங்கள் (எண்ணங்கள்) இல்லாத வழி, இலிங்கமும் இல்லையாம்; இலிங்கம் இல்லாத வழி பாவங்கள் முடிவு பெற மாட்டா (உருப்பட்டுத் தோன்ற மாட்டா.)

ஆதலின் சிருட்டி இரு விதமாடிக் கிளைவிடுகின்றது. ஒன்று இலிங்கத் திருந்தும் மற்றொன்று பாவங்களினின்றும் பிரவர்த்திக்கின்றது.

உரை:—எண்ணங்கள் இல்லாத வழி இலிங்கமு மில்லையாம் என்றது னனம் சலன மறின், மனோபாவங்களை உருச் செய்யும் இலிங்கமும் (காரண சரீரமும்) பிரகிருதிக்குள் மறைந்து விடும் என்றபடி.

இலிங்கம் இல்லாத வழி எண்ணங்கள் உருப்பெற மாட்டா; ஆகவே இலிங்கம் மறைதலால் பிறவிடறும். இலிங்கம் மறைதற்கு எண்ணங்களை உத யமாகாது தடை செய்ய வேண்டும். பிறவிக் கடலைக் கடக்கும் உபாயம் எண்ணங்களின் நசியும், அவற்றால் இலிங்கம் மறைதலுமாம்.

சிருட்டி இருவினை:—இலிங்கத்திருந்து பஞ்ச பூதங்கள் தோன்றி அத னைப் புவியை விட்டு நீங்காது பிணந்தன. பாவங்களினின்று பிறவிகளுண் டாகின்றன. விததினிட மிருந்து வேர் உண்டாகி அவ் வித்தை நிலத்தை விட்டோடாது பிணிக்கிலும், துவ் வித்து விருக்ஷமாகிய தன் முடிவிற பின் னருந் தோன்றி வேரோர் விருக்ஷத்திற்குக் காரணமாகின்றது. புமானும் பஞ்சபூதத் தொடக்கை விடாது பிறவி எடுத்துழலுகின்றான் என்பதாம்.

பஞ்சபூத மயமான தனது தூல தேகத்தி னின்றும் பஞ்ச பூதங்களைச் சிருட்டித்துக் கொண்டே அத் தூல தேகத்தின் வினைப்போகம் முடிதலும் தனது எண்ணத்தை இலிங்கத்திற் செலுத்தி மறு பிறவி யெய்துகின்றான் எனத் தெனிக.

ஐன்மம் எவ்வாறு கைகட்டுகின்ற தெனின், புமான் கிமித்த காரணனாகிய அறிவன்; மனம் அவன் கிளைத்தாங்கு ஒழுகவல்ல சித்தத்தி; இலிங்கம் அச்

சாங்கிய தரிசனம்

549

சித்தத்தியேறி தேகத்தை வளைந்து தருதற்குரிய யந்திரம். புருஷன் குய வன், மனம் அவனது கை, இலிங்கம் அவனது தண்ட சக்கரம், பிரகிருதி மன்.

இனிப் பிறவி பேதங்களை யுணர்த்தலுற்றார்.

53-வது காரிகை

அஷ்டம் விசல்பம் தைவம் தைர்யக்யோனம் பஞ்சதாபவதி—
மானுஷ்யம் த்வே காலித் ஸமாச நோயம் திரிதாசர்க்க:

பலவகைப் பிறவி.

தேவசரீரம் எட்டு வகைப்படும்; கீழ்க்கோக்க முடைய விலங்குகள் ஐவ கைப்படும்; மனிதர் ஓரேவகை. இவற்றுள் சர்வஜீவ சிருஷ்டியும் அடக் கம்.

உரை:—தேவர்கள் (மேனோக்க முடையவர்கள்) எட்டு வகையினர்:— விரிஞ்சன், பிரஜாபதி, பிதர் (சந்திரன்,) இந்திரன், கந்தர்வன், யக்ஷன், ராக்ஷ தன், பிசாசு.

கீழ்க்கோக்க முடைய விலங்கினம் ஐந்து வகைத்து:—பசு, மிருகம், பக்ஷி, ஊர்வன, தாவரம்.

மனிதன்: ஆகச் சீவராசிகள் பதினான்கு வகையின.

விரிஞ்சன் பிரமாண்டத்தைச் சரீரமாக வுடையவன். பிரஜாபதிகள் மனு, இருடி முதலியோர்.

பிதர்க்கள் சந்திரனாக வாசிகள் இந்திரன் இந்திரிய சகத்தை முழு முற்றும் கண்டுகளித்து மற்றைய தேவர்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவன். கந் தர்வர் தேவேந்திரனது பணிவிடை புரிவோர். யக்ஷர் குபேரனது வேலைக் காரர். இராக்ஷதர் தேவ விரோதிகள். பிசாசர் சுயேச்சையாய்த் திரியும் ஓர் ஜாதி.

“பசு என்பது ஆமுதல் எலி வரையுள்ள ஜீவராசிகளை யுணர்த்தும். மிருகம் என்பது சிங்கம் முதற்கொண்டு கரி வரையுள்ள ஜீவ பேதங்களை யுணர்த்தும். தாவரம் பாரிஜாத முதற்கொண்டு புல் வரையுள்ள ஜீவ பேதங் களை யுணர்த்தும்” (தத்துவ சமாசம்)

இனி ஜீவராசிகளின் இயல்பினைக் குறிக்கலுற்றார்.

54-வது காரிகை

ஊர்த்வம் சத்வ விசாலஸ்தமோ விசாலஸ்ச சமூல தஸ்ஸர்க்க:—

மத்யோஜோ விசாலோ பிரம்மாதி ஸ்தம்ப பர்யந்தம்.

மாயா விருக்ஷமாகிய இப் பிரபஞ்சத்தின் உச்சியி் விருப்போர்க்கு சத் துவமாகிய ஒளி மிகுத்திருக்கும், மூலத்திருப்போர்க்கு இருளாகிய தமம் மிகுத் திருக்கும்; மத்தியி் விருப்போர்க்கு இயக்க ரூபமான இரஜம் மிகுத்திருக்கும். இவ்விதி பிரம்மமுதல் ஸ்தம்பம் பரியந்தம் ஏற்புடைத்து.

உரை:—தேவர்கள் இப் பிரபஞ்சத்தின் முடியில் வசித்திருப்பர்;

550

ஆனந்தபோதினி

விலங்குகள் இப் பிரபஞ்சத்தின் மூலத்தினிடம் வசிக்கின்றன. மனிதர் மத்திய தானத்தில் வசிக்கின்றனர்.

அன்றியும் ஒவ்வொரு ஜீவராசியையும் நோக்கிலும் மூலத்தானமாகிய கடிபாகத்தில் இருளும், நடுத்தானமாகிய நெஞ்சு புயம் முதலியவற்றிற் பல மும், உச்சத்தானமாகிய சிரசில் அறிவுப் பிரகாசமும் காணப்படும். இவ்விதி பிரமன் முதல் புல்வரை யமைந்துள்ளது.

தேவலோகமாகிய மேலுலகில் மிக்க ஒளியும், அந்தரிக்ஷமாகிய நடு உலகில் இயக்க ரூபமான காற்றும், பூலோகமாகிய கீழுலகில் கனமயமான இருளும் உன. ஒருவன் மலையிலேறி அங்கு தியானம் செய்யின், அதிகலப மாய் அறிவிற்கு விளக்கக் காண்பன். இது பற்றியே சிலர் மலையிலேயே தவசி களாய் வசிக்கின்றனர்.

பகி ஜாலங்கனாலும் எட்டாத தானத்தில் சத்துவம் மிகவும் விசாலம், பகி ஜாலங்கள் பரவுந்தானத்தில் இரஜோ குணம் விசாலம், பூமியை விட்டு மேற் செல்ல மாட்டாத விலங்குகளிடத்து தமோகுணம் விசாலம்.

55-வது காரிகை

தந்திர மானங்கிருதம் துக்கம் பிராப்தோதி சேதனப்பருஷா:—

லிங்கஸ்யா விசிவிருத்தே ஸ்தஸ்மாந் துக்கம் ஸ்வபாவேன.

அவ்விடத்து (திரிலோகமாகிய பிரபஞ்சத்தில்) அறிவனாகிய புருஷன் பிறப்பு இறப்பாகிய கிருத்திபங்கனால் அடிபட்டுத் துன்பத்தை யடைகின்றான். இலிங்கத்தை விட்டு நிவிர்த்தி பெறின் துன்பம் ஒழியும். இலிங்கத் தொடர்பு விடாதவரை துன்பம் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும்.

உரை:—இலிங்க சையோகமே துன்பத்திற்குக் காரணம். ஆதலின் புருஷன் தன்னை இலிங்கமாகிய காரண தேகக் கட்டினின்று விடுபட வேண்டும். இதுவே விடுதலை மார்க்கம். (விட்டு நெறி.) இவ்வுபாயத்தை எவ்வாறு அறிவதெனின், கூறுதம்:—

தமிழுலகத்தைக் கடைத்தேற்றத் திருவுணம் கருதிச் சிவபெருமான் அனுப்பிய திருமூலர்,

“அவிழ்க்கின்ற வாறும் அது கட்டுமாறும்

சுமிட்டலைப் பட்டுயிர் செல்கின்ற வாறும்

தமிழ்ச்சொல் வடசொல் லெனா மிவ்விரண்டும்

உணர்த்தும் அவனை யுணரலு மாமே.”

என்றருளினார்.

ஆதலின் முத்திக்கரை யேறுதற்கண் ஆத்திரம் மிகுந்தவர் தமிழ், ஆரியம் ஆகிய திரு மொழிகளின் இரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஆத்திரம் தன்னை யவிழ்க்க முடியாவண்ணம் கட்டுப்பட்டிருக்கும் முடிச்சைக் கண்டு, அதனை அவிழ்க்கும் தந்திரத்தையும், பிரபஞ்சத்தில் வீண யாட எண்ணுகொள்ளின், எவ்வாறு தன்னை இலிங்கத்தோடு கட்டி முடிய

வேண்டும் என்னும் தந்திரத்தையும், அவ்வாறு முடிச்சின்கண் மாட்டிக் கொண்ட பின் எவ்வாறு ஒரு கட்டில் வாசஞ்செய்து மாணகாலத்தி லுண வாய்ச் சென்று மற்றொரு கட்டின் வித்தைத்தொட்டு அதனைக் கட்டாக வளைத்து அதன்கண் வாழ்ந்து வினைமுடிவில் அதனைவிட்டு அகன்று இவ்வாறு ஜனனமாணச் சுழற்கண் அலமருந்தந்திரமும் தமிழ்ச்சொற்கண்ணும் பூட்டித்திருக்கின்றன. ஆதலின் அருள் வலியால் அம்மொழிகளினுடைய தந்திரத்தை (வாக்குவாணியை)ப் பெறின் பந்தம், மோகம், சம்சாரம் ஆகிய மூன்றின் மெய் இரகசியம் தோன்றும். அதுவன்றியும் இம் மொழிகட்கு நாயக னாகி நின்று பிரபஞ்சமென்னும் தேரைத் தனது அருட்சத்தியால் கட்டி முடித்துப் பின்னர் அதனை அவிழ்த்து வெட்டவெளி யாக்குதலை ஓர் வீண யாட்டாகக் கொள்ளும் பரமத்திரியாகிய அவனையும் (அச்சிவ பெருமானையும்) அறிதலாக் கூடும்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமானும் “படைத்தும், காத்தும், கர்த்தும் வீண யாடி” என்றும், “ஐயா கீ யாட்கொண்டருளும் வீணயாட்டில், உய்வார்கள் உய்யும் வகை யெல்லாம் உய்த்தொழிந்தோம், எய்யாமற் காப்பாய் இனி யேலோ ரெம்பாவாய்” என்று அருளினார்.

“இரண்டாங்கட் டவிழ்த்தால் தெரியும்” என்றோர் முதமொழியு முளது. மேற்கட்டாகிய முதற்கட்டை யமன் ஒவ்வொருவருக்கும் மாண காலத்தில் அவிழ்த்து விடுகின்றான். மற்றோர் ஜன்மம் எடுக்குமுன் இந்த முதற்கட்டு முற்றம்விட்டு புருஷன் அணுவாகி இலிங்க தேகத்தொடக்கு அருது ஆசையா லுந்தப்பட்டுத் தனநாசைக்கு உகந்த தேகத்தை வளைதற்கு கிற்பான். ஆசை விடப்பட்டு ஞானமும் சிவபெறின் இலிங்கத்தினின்றும் கட்டவிழ்த்து ஓடிப் பரஞ்சோதியோடு கூடிச் சச்சிதானந்தப் பேற்றை வகிப் பன். ஜன்மத்திரம் பிரகதாரண்ணிய உபகிடத்ததின் கண் நன்கு விளக்கப் பட்டுளது.

இலிங்க சையோகம் பரமபந்தம். ஜனனத்தாலும் மாணத்தாலும் முறையே மேற்கட்டாகிய தேசமும், அம்மேற்கட்டின் நிவிர்த்தியும் நேர்வின் றன. ஆயினும் உள்கட்டை யவிழ்த்தாலன்றி முத்தி கை கூடாது.

துன்பம் என்பது சுத்தஆன்மாவிற்குக் கிடையாது; ஆயினும் தான் தொடக்குண்ட இலிங்கத்தில் துன்பங்கள் நேர்வதை ஆன்மா அறிகின்றது. இவ்வித உணர்ச்சியே துன்பம் இலிங்கத்தினின்றும் ஆன்மா தொடக்கறிந் துன்பம் நிவிர்த்தியாய் ; துன்பம் ஸ்தம்பித்துப்போம்.

“ஜனன மாணதிகளால் வீணாகின்ற துக்கம் எவற்றிற்கும் சமமே” (கபில சூத்திரம்.)

“பிரமன் முதல் தாவரம் வரை தேவலோகமானும், பாதலமானும் ஆங்காங்குள்ள ஜீவராசிகட்கும் துக்கம் பொதுவாய் ஏற்பட்டுளது.”

சாங்கியப் பிரவசன பாஷ்யம்

“விருத்திக்குக் காரணமாகிய சூத்திரத்தால் படிப்படியாய் ஜன்மங்கள் வீணாதலின் அஃது வெறுக்கத்தக்கது.”

சூத்திரம்=இலிங்கம் (கபில சூத்திரம்.)

187526

187526

[இனி இப் பிரபஞ்சம் பிரவிர்த்தித்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணத்தைக் கூறுவர்.]

56-வது காரிகை

இத்யேஷ பிரகிருதிஈருதோ மஹதாதி விசேஷ பூதபர்யந்தா—
பிரதிபுருஷ விமோக்ஷார்த்தம் ஸ்வரூபத்த இவபார்த்தம் ஆரம்ப:

மாயையாகிய பிரகிருதி இவ்வாறு புத்தி (மகத்) முதற்கொண்டு விசேஷ பூதங்களாகிய (மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்) வரை தொழிற்பட்டு வினை புரிவதெல்லாங்கூடி ஒவ்வொரு புருஷனையும் தனித்தனி கடைத்தேற்றற் பொருட்டே (விடுவித்து முத்திக் கரை சேர்த்தற் பொருட்டே) ஆயினும் பிரகிருதி சுயநயங்கருகிப் பணிபுரிபவளை யொப்ப ஒழுக்குகின்றது.

உரை. வாசஸ்பதி (ஓர் வங்காள நாட்டுப் பண்டிதர்) கூறுகின்றார்:—
“பிரகிருதி செய்யும் இப் பணிவிடை தன் பொருட்டே யாயினுமாகுத, பிரிதின் பொருட்டே யாயினுமாகுத. அறிவுடைய பொருளன்றோ சாதுரியமான பணி முடிக்கவல்லது. பிரகிருதிக்குச் சுயவிரியில்லாததால் அது தானே பிரவிர்த்திக்க வியலாது. ஆதலின் அதனைப் பணிகொள்ளும் அறிவொன்றுள்ளது. பந்தமுற்ற புருஷர்களுக்கோ அறிவிருக்கும் பிரகிருதியது இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்ள மாட்டாமையால் அவர்கள் பிரகிருதியைப் பணி கொள்வதாக ஏற்படாது. ஆதலின் முற்றறிவுடைய ஒருவன் உளன். அவனே பிரகிருதியை நடத்துபவன். அவனே யாவராலும் தொழத்தகும் ஈசன்; அவனே கடவுள்.”

விசேஷ பூதங்கள் என்பன எஞ்சி வெளிப்பட்டித் தோன்றிய தூல பூதங்கள்.

சுபிலன் ஈசன் ஒருவன் உளன் என்பதனை ஓர் காரணம்பற்றி மறைத்துப் பிரகிருதிக்குச் சுயகிருத்தியம் கற்பியா நின்றான் (உளதெனக் கூறினன்). சுதந்தரமும் தன்னறிவும் படையாத பிரகிருதி எவ்வாறு பிறர் கன்மையை நாடி நடத்துப் பயன் தரவல்லது. ஆதலின் யாவற்றையும் உள்ளவாறு கண்டு பிரகிருதிக்கு அப்பால் கின்றதனைப் பணிகொள்ளும் சிவன் ஒருவன் உளன்; வண்டியை இழுத்துக்கொண்டு ஓடுவது மாடேயாயினும் அதனைப் போன போக்கில் கினைத்தவிடத்திற்கு ஓட்டும் ஒருவன் உளன்னரே!

அதனைப்போல் புருஷரைத் தாங்கி யோடாநின்ற மாயை என்னும் மாக்கலத்தைத் துறைக்கண்டு கொண்டு சேர்க்கும் ஒருவனுளன். மாயையை ஆட்கொண்டு அதன் ஆற்றலின் முடிவைப் பன்முறை கண்டதன்றியும், மற்றும் புதிதாய்க் காண்பதுபோல் நடக்கும் சிறுவன் ஒருவன் உளன். இது பற்றியன்றோ அவனை,

“முன்னைப் பழம்பொருட்டும் முன்னைப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே”

என்று மாணிக்கவாசக அடிகள் கூறியருளினார்.

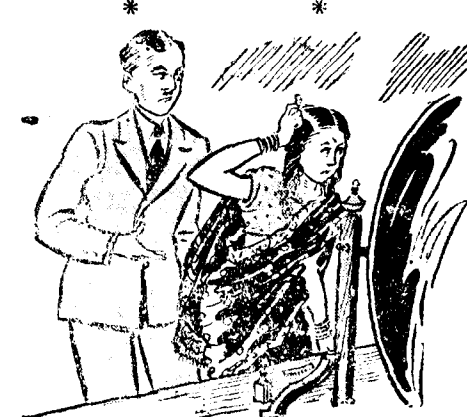
[சுய அறிவில்லா மாயை எவ்வாறு ஆன்மாக்களுக்குத் தக்காங்கு ஒழுக்குகின்றது எனின்.] (தொடரும்.)

ஓர் சப் மஜீஸ்ட்ரேட் தீர்ப்பெழுத்தத் திறமையற்றவரா யிருந்ததால், சப் ரிஜிஸ்ட்ராடாக மாற்றப்பட்டார். ஓர்நாள் தன் மனைவியின்மேல் கோபம் கொண்டு,

“என்ம! புத்திகெட்டவனே! உனக்கு அறிவு இல்லையா?

மனைவி:—தங்களைப்போல் இழந்த விடவில்லை. காகிதத்தின் முன்புறத்தில் எழுத சாமார்த்திய மில்லே! பின்னாலே எழுதா உத்தியோகம் வந்துட்டது! பொம்மனாட்டியைத்தானே வந்து வெரட்டலாம்!

சுந்தரி:—“கஷ்டத்தாலும் துக்கத்தாலும் என் அழகியகூர் தல்கள் கொட்டி விட்டன.”

ராமன்:—“புடவைக்காகவும், நகைக்காகவும் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியாலும் என் தலைமயிர் நறைதது விட்டன.”

உபாத்தியாயர்:—அடே உங்களில் நீந்தத் தெரியாதவர்களை நான் ஆற்றிற்கு அழைத்துக் கொண்டு போய், நீச்சல் கற்றுக் கொடுத்ததுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

தேன் என்ற வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது ஒரு முதலை வந்து என்னை உள்ளே யழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?

பையன்கள்:—நாங்கள் உடனே ஸ்கூலுக்கு ஓடிவந்து, இன்றைக்கு ஸ்கூலுக்கு லீவ் என்று மற்ற பசங்களுக்கெல்லாம் சொல்லுவோம் சார்

கிராமத்தில் குடிவந்த ஒரு கனவானின் மனைவி இறந்த பொழுது சுவத்தை அடக்கம் செய்ய அவ்லூர் வாசிகள் அவருக்கு யிருந்த உதவி செய்தனர். அவர்களுக்கு வந்தனம் கூறுகையில் அவர் கூறியதாவது, ‘எனக்கு உதவி செய்த உங்களுக்கு இதுமாதிரி சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகையில் என் பூரண உதவி யளிக்கக் காத்திருக்கிறேன். உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவியளிக்கு இதுபோல் ஒரு சந்தர்ப்பம் வரவேண்டுமென கடவுளைத் துதிக்கிறேன்.”

அவ்லூர் வாசிகளுக்கு என் தன்மீது கோபம் வந்தது என்று அவருக்கு வினாவில்லை.

அவர்:—“கண்ணே ஓர் மூத்தம்...”

அவன்:—“எனக்கு பணம் இப்போ வேண்டியதில்லை.”

* * *

பிரசங்கியார்:—“நான் இன்று கையார்களுக்கன்றோ பிரசங்கம் செய்தேன் ஏதமறியாத மூட்டாக்கள்!”

பிரசங்கம் கேட்டவர்:—“அப்படியானால் தாங்கள் பிரசங்கம் செய்கையில், அவர்களை அடுத்து, அடுத்து, என் பிரியமுள்ள சகோதரர்களே என்று சொன்னதேன்?”

*

*

*

*

புருஷன்:—அடியே, ஆணைப் பிறந்தவன் எப்படி பிடுக்கவேண்டும்.

மனைவி:—தெருவில் கூண்டை யென்றால் வீட்டில் லடிவந்த புருஷன் கொள்ளும் தங்களைப்போல் இருக்கவேண்டும்?

*

*

*

*

ஒரு மனிதன்:—“என்னை இதற்கு முன் பார்த்திருக்கிறீர்கள் எல்லோராவும் ஸார்?”

கனவான்:—“இருக்கலாம். ஒருமுறை கீழ்ப்பாக்கம் (பைத்தியக்கார) ஆஸ்பத்திரிக்ஷலி ஹாஸ்பத் செங்கிருக்கிறேன்.”

* * *

டாக்டர்:—“கீழ்க்கண்டே என்னை டெலிபோன் வழியாக 244-ம் நெ. வீட்டிற்கு வரும்படி அழைத்தீர்கள்? யாருக்கு உடம்பு அசௌகியம்?”

வீட்டிற்காரர்:—“கையில் கடிக்காரத்துடன் தற்சமயம் எல்லோரும் அசௌகியமே.”

அதை வீட்டில் யாருக்காவது திடீரென்று வியாதி வந்தால் தாங்கள் இங்கு வா எவ்வளவு நேரமாகுமென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேலும்மை இப்போது வரவழைத்தேன். நீங்கள் இம்முறை 5½-நிமிஷத்தில் வந்து வீட்டின்கண், மிகவும் சந்தோஷம்.

சினிமா கட்டணத்துக்கு மீன்.

அனங்கா என்னுமிடத்தில் எஸ்கிமோ ஜாதியார் சினிமா படக் காட்சியைப் பார்ப்பதற்குச் செலுத்தவேண்டிய கட்டணத்துக்குக் காசுக்குப் பதிலாக மீன்களைத் தருகிறார்களாம்.

* * *

30 லட்சம் பவுன் மதிப்புள்ள பக்கிங்காம் அரண்மனை.

பக்கிங்காம் அரண்மனை மூலம் 30 லட்சம் பவுன் மதிப்புள்ளதாகவும், அதனுள்ளிருக்கும் தங்கத்தட்டு 20 லட்சம் பவுன் மதிப்புள்ளதாகவும் கருதப்படுகிறது.

* * *

நீரூதாரும் சின் மலர்.

சினிமாவில் ஒருவித மலரிருக்கிறது. அது இரவிலும் நியிலிலும் வெள்ளை நாகவும், சூரிய வெளிச்சத்தில் சிவப்பாகவும் மாறுகிறது.

* * *

5000 பவுன் பெறுமான பூட்ஸ் போடும் மனிதர்.

ஸர். வால்டர் ராலி என்பார் 6000 பவுன் பெறுமானமுள்ள பூட்ஸ்களை உபயோகித்து வந்தாராம்.

* * *

கணிகார்ட்டும் நட்சத்திரம்.

கிரீன்விச் என்னுமிடத்தில் ஒரு நட்சத்திரத்தைக் கொண்டு மணிக் கணக்கை நிர்ணயிக்கிறார்களாம். அந்நட்சத்திரம் 24 மணிக் கொருமுறை நேர் தெற்கே வருகிறது.

* * *

86 அடி சுற்றளவும், 21 அடி உயரமுள்ள மணி.

மாஸ்கோ நகரில் ஒரு மணி யிருக்கிறது. அதன் சுற்றளவு 86 அடியும், உயரம் 21 அடியும் கனம் 217 டன்னும் இருக்கிறது. உலகிலேயே இது தான் பெரிய மணியாம்.

* * *

எலி ரோமத்தாலான 'கோட்'

சமீபத்தில் லண்டன் பளிங்கு மாளிகையில் கண்காட்சி யொன்று நடைபெற்றது. அதில், 'பவர்ஸ்' என்ற பெண்மணி 400 எலிகளின் உரோமங்களால் ஆகிய 'கோட்' ஒன்றை அணித்திருந்தார்.

* * *

உலகெங்கும் 3½ கோடி மோட்டார்க்கார்கள்.

தற்காலம் உலகெங்கும் 3½ கோடி மோட்டார்க்கார்கள் ஒடுகின்றனவாம்.

ஜெர்மனி தேசத்தில் துற்றெட்டு கோடும்வர்கள் இருக்கிறார்கள்.

நம் இந்தியாவில் ரயில் பாதை 43,000 மைல் தூரம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

ஜெர்மனியில் தற்போதிருக்கும் ஜனங்களின் எண்ணிக்கை 6 கோடியே 70 லட்சம் இருக்கிறதாம்.

பிரிட்டிஷாராவிட அமெரிக்கர்கள்தான் டெலிபோனை அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள்.

ரஷிய விஞ்ஞானிகள் ஆண்ட்ரூடைய மூலையைவிட பெண்களுடைய மூளை நெற்று வினங்குகிறது எனச் சிலர் கூறும் கொள்கைக்கு ஆதாரமேயில்லை யெனக் கூறுகின்றனர்.

கிரேட் பிரிட்டனில் பிரசவக் காரணமாக எவ்வளவு மகளிர் மரிக்கிறார்களோ, அதைவிட நான்கு மடங்கு பெண்கள் நம் நாட்டில் மாணமடைகிறார்கள்.

நியூலிலத்தில் மகளிர் பிரசவத்தால் இறப்பது கிடையாது. ஆஸ்திரேலோசெ மாணமே கிடையாது எனக் கூறப்படுகிறது.

ஒரு வருஷத்தில் 117,500,000 அமெரிக்கர்கள் 30,000,000 மோட்டார்கள் 200,000,000,000 மைல் தூரம் பிரயாணஞ் செய்கின்றனராம்.

ஒரு டன் நிலக்கரியிலிருந்து 10,000 கன அடி வாயு உண்டாகிறது.

சீன தேசத்தில் 100-க்கு 98 பேருக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாதாம்.

லண்டனில் 112,000 மோட்டார் சைக்கிள்களும், 250,000 மோட்டார் களும், 91,000 மோட்டார் லாரிகளும், இருக்கின்றனவாம்.

தப்பாக்கிக்கு ரண்டு மணிக்கு 1000 மைல் வீதம் செல்லுமாம்.

உலகில் 800 அல்லது 700 எரி மலைகளே இருக்கின்றனவாம். அவற்றில் 270 எரி மலைகள் இன்னமும் எரியுந்தன்மையுடையனவா யிருக்கின்றனவாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

எட்வர்ட் மன்னரின் தியாகம்

பிரிட்டன், அயர்லாந்து, இதர குடியேற்ற நாடுகள் இவற்றிற்கு அரசாங்கமும், இந்தியாவுக்குச் சர்க்கார்தியாகமும் இருந்து உலகிலேயே பெரிய வல்லரசாகிய பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபत्यத்தின் மன்னர் என்னும் அந்தஸ்தில் முடிதாங்கி வீற்றிருக்கும் கௌரவம் சாமான்யமானதா? அப்படிப்பட்ட மகத்தான ஒரு அந்தஸ்தை ஒரு கொள்கைக்காக துறப்பதென்றால் அது ஒரு பெரிய தியாகமேயாகும். அத்தகைய தியாகத்தைச் செய்து உலக மக்களின் பார்வையில் உயரிய மதிப்பைப் பெற்றுள்ளவர் மது எட்டாம் எட்வர்ட் மன்னரேயாவார். அவர் தமது தந்தையின் மாணத்தகுப்பு பின்னர் அரசராக வந்தார். ஆனால் இன்னமும் முடிசூட்டுவிழா நடைபெறவில்லை. இதற்குள் அவர் ராஜ்யாதிக்காரத்தையே துறந்துவிட்டு நாட்டைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது துறந்திடவேயாகும். ஆனால் இதனால் வருத்தப்படுபவர்கள் பிரஜைகளும் மற்றவர்களேயோ யொழிய மன்னர் மனோ உறுதியுடன் இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. எட்வர்ட் மன்னர் பூரீமதி. சிம்ஸன் என்னும் ஒரு மாதைக் காத்தலித்தார். அவரை மணந்துகொள்ள பார்லிமெண்டும், மந்திரிசபையும் அனுமதிக்கவில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபत्यத்தின் கௌரவம், பார்லிமெண்டின் சம்பிரதாயம் என்னும் இவற்றின் பேரால் அரசர் தமது இஷ்டப்படி நடந்து கொள்வதென்றும் தடுக்கப்பட்டார். அவர் பற்பல சிபந்தினைகளைக் கிடையிலும் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பது பெருமை என்று கருதியிருந்தால் தம் கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்திருப்பார். ஆனால் அவர் ஜனநாயகக் கொள்கையும் மன உறுதியும் சயேச்சை உணர்ச்சியும் உடையவர். மேலும் பட்டத்தைத் தாம் வகித்தாலும் ஒன்றுதான்; தமது சகோதரர்கள் வகித்தாலும் ஒன்றுதான் என்று கருதக்கூடிய விரிந்த மனோபாவமுடையவர். ஆதலின் தன் தம்பியே நாட்டை ஆண்டுமென்றும், தாம் தமது கொள்கைக்காகத் தியாகம் செய்யலாமென்றும் துணிந்துவிட்டார். அவர் இவ்வாறு செய்ய நேர்ந்ததற்காக வருத்தப்படாமல் இல்லை. ஆனால் வேறு வழியில் நடந்து கொண்டிருந்தால் மது கடமையைச் சரிவர நடத்த முடியாதென்று அவர் உணர்ந்தார். அதுபோலவே மந்திரி சபையினரும் மற்ற அன்பர்களும் மன்னரின் பட்டத் துறவைக் கண்டு அதிக வருத்தப்படுகின்றார்கள். அவர்களால் முடிந்திருக்குமாயின் மன்னருக்குத் தக்கபடி உதவிசெய்ய அவர்களும் முன் வந்திருப்பார்கள். ஆயினும் சம்பிரதாயத்தையும் இதர பழக்க வழக்கங்களையும் திடீரென்று மீறி விடமுடியுமா? ஆதலின் அப்போது நடந்ததெல்லாம் இறைவன் திருவிளையாடலே என்று கொண்டு எவர்தீதும் குற்றம் காணாமல் இருப்பதே நலமாகும். எனினும் எட்வர்ட்மன்னர் சொற்ப காலத்திற்குள் பிரஜைகளின் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரரானார் இனியும் அவர் உலகமக்கள் பார்வையில் பேரும் புகழுடனும் வினங்குவாரென்று நம்புகிறோம். இப்போது ஆறுவது ஜார்ஜ் சர்க்கார்தியாக வந்துள்ள யார்த் கோமகனும் எதிர்பாராத வகையில் பெரிய அந்தஸ்தை அடைந்திருப்பதால் அதைச் சரியான வழியில் பயன்படுத்திக்கொண்டு பிரஜைகளிடமும் பார்வி

மெண்ட் சபையினிடமும் நன்மதிப்புப் பெறவார் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

பிரிட்டிஷ் மந்திரி எச்சரிக்கை

இன்றைய உலகம் விஞ்ஞான சாஸ்திர ஞானம் காரணமாக ஏற்படும் அனுகூலங்களையும் பிரதிகூலங்களையும் அனுபவிக்கும் நிலைமையில் இருக்கின்றது. அதன் பஞ்சு ஒரு நாட்டுக்கும் மற்றொரு நாட்டுக்கும் உள்ள தூரம் வர வர வேகமாகக் குறைகிறது. ஆதலால் பிரிட்டிஷ் வெளிகாட்டுமந்திரி ஸ்ரீ. ஈடன் கூறுவதேபோல உலகில் ஏதேனும் ஒரு மூலையில் ஒரு சிறு பெறியினம்பினாலும் அது உடனே பெருந் தீயாகி உலகம் முழுதும் பரவிவிடும். ஆதலால் உலகத்திலுள்ள அனைவருமே மிக்க ஜாக்கிரதையுடன் இருக்க வேண்டும். ஒரு பிரதேசத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும் மற்றொரு பிரதேசத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று கருதலாகாது. இசைந்தான் நமது உலகவர் பண்டித ஜவஹர்லாலும் நமது பிரச்சினையும் உலக பிரச்சினையின் ஒரு பகுதிதான் என்றும், உலக நிலைமையைக் கவனித்தே நாமும் நமது போராட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்றும் அடிக்கடி வற்புறுத்துகிறார். இறையே ஸ்ரீ. ஈடனும் தமது தேசத்தினருக்குக் கூறுகிறார். அவர் சமீபத்தில் பிரிட்ட் போர்ட் என்னுமிடத்தில் பேசுகையில் செய்த எச்சரிக்கையை உலகத்தார் அனைவருமே கவனிச்சல் அவசியமாகும். முதலாவதாக அவர் பலவிதமான கொள்கையையும் உட்கொண்ட ஏற்படுத்திக்கொண்டு உலகத்தைப் பிளவுபடுத்தக்கூடாது என்றார். உலகில் நிலையான சமாதானம் ஏற்பட வேண்டுமாயின் தேசங்கள் ஆயுதப் பெருக்குப் போட்டியை விடுத்து பொருளாதார ஒத்துழைப்பில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பது அவரது அபிப்பிராயம். ஆயுதப் போர் உட்பட எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் ஒரு சமரச ஒப்பந்தம் ஏற்பட வேண்டுமென்றும் அதை உண்டாக்குவதற்குத் தம்மாலானதை யெல்லாம் செய்வதாகவும் கூறுகிறார். உண்மையே; எல்லா தேசங்களும் சுரண்டல் எண்ணத்தைவிட்டு, உண்மையிலேயே உலக சமாதானத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்னும் ஆவலுடன் ஆயுதப்பெருக்கு வேலையைவிட்டுப் பொருளாதார ஒத்துழைப்பில் ஈடுபடுமாயின் நன்றாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் இவ்வளவு எச்சரிக்கை செய்யும் பிரிட்டிஷ் மந்திரி. தம்முடையதைப் போன்ற வல்லரசுகளையும், சுதந்தர நாடுகளையும் மனதில் கொண்டு பேசுகிறாரே யொழிய இந்தியாவைப் போன்ற சுதந்தரமற்ற நாடுகளைப்பற்றி அவர் கவலை கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவரே தமது பிரசங்கத்தில் 'உலக அரசியலில் தற்போது ஒங்கியிருக்கும் சில வேலை முறைகள் அடியோடு மாறவேண்டும்' என்று கூறியிருக்கிறார். அதை அவர் இந்தியா விஷயத்தில் உபயோகப்படுத்துவாரானால் மிக நன்றாக இருக்கும். சுரண்டல் படுவதற்கான அந்தஸ்தில் ஒரு தேசம் இருக்கும் வரையில் உலக சமாதானம் ஏற்படுமென்று நாம் கருதவில்லை. உலகிலுள்ள எல்லா தேசத்தினருமே பிறரால் சுரண்டப் படாதவர்களாகவும் கீழ்மதியான வாழ்க்கையை அனுபவிப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியது. உலக சமாதானத்திற்கு அவசியமாகும் என்பதையும், அதற்கேற்றபடி பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஆதரவு

ஒரு விஷயத்தில் ராஜப் பிரதிநிதி லார்ட் லின்லிங்கோவும், காங்கிரஸ் பிரதிநிதி சர்தார் படேலும் ஒருமித்த அபிப்பிராய முடையவர்களாக இருப்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும். அப்படிப்பட்ட ஒரேவித மதிப்போலம் ஏற்பட்டதும் சிலாதிக்கத்தக்கதே. ஆனால் சர்தார் படேல் அதிகாரத்தில் இல்லை. அவர் கூட்டங்களில் பேசலாம்; மக்கள் பணத்தை மாற்ற முயற்சிக்கலாம்; அவ்வளவுதான். ஆனால் வைசிராய் அதிகாரத்துடன் விளங்குகிறார். அவர் சொல்வதைச் செய்து காட்டலாம். ஆதலின் இந்த விஷயத்தையாவது சர்தார் படேல் பிரசாரம் செய்வதென்றும், வைசிராய் அமலில் கொண்டு வருவதென்றும் வைத்துக் கொண்டால் நம் நாட்டுக்கு விரைவில் விமோசனம் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட விஷயம் என்ன? குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பது என்பதேயாகும். சர்தார் படேல் டிசம்பர் மாதம் 14-ந்தேதியன்று சென்னை காங்கிரஸ் மண்டபத்தில் கூடுதல் கவர் பொருட்காட்சியைத் திறந்து வைத்தபோது, பெருவாரியான உற்பத்தி பெருவாரியான நாசத்திலேயே கொண்டுவரப் பட்டிருந்தது. விவசாயிகள் ஆதரவுக் கவர் இயக்கம் போன்ற குடிசைத் தொழில்களை ஆதரித்தால் ஏழைமக்கள், அதிலும் விவசாயிகள் சுகத்தை யடைவார்களென்றும், கூறினர். அதற்கடுத்தநாள் லக்ஷ்மணபுரியில் விவசாயத் தொழில் பொருட்காட்சியைத் திறந்துவைத்த வைசிராய், 'சிறு தொழில்களையும் குடிசைத் தொழில்களையும் நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். நம் கையிலுள்ள வசதிகளையும் ஆட்களையும் கொண்டு குடிசைத் தொழில்களைக் கூடியவகையில் பெருக்குவது நன்மை பயக்குமென்றே நான் கருதுகிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகுந்திருக்கும்போது குடிசைத் தொழில் பலருக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும்' என்று கூறியது பாராட்டத் தக்கதேயாகும். இப்போது காட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகள் தக்க வரும்படி இல்லாமல் கடன் பளுவில் சிக்கிக்கொண்டு அவஸ்தைப் படுகின்றனர். வைசிராய் கூறுவதுபோல சிறு தொழில்கள் மார்க்கெட்டில் வசதிகளும், பணமில்லாமல் கஷ்டப்படுவதால் அந்த இரு வசதிகளையும் வைசிராய் செய்து கொடுக்க முயல்வார் என்று நம்புகிறோம். மேலும் கவர் இயக்கம் ஏழைகளுக்குப் பல வசதிகளும் உதவியளித்து வருகிறதென்பதில் ஆகேற்பமில்லை. ஆகவே அதை எல்லா சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் வழங்க ஏற்பாடு செய்வாரானால் அந்த இயக்கம் அபிவிருத்தியடைந்து அதனாலும் விவசாயிகளுக்குச் செளகரியம் ஏற்படும். மேலும் விவசாயிகளின் விமோசனத்தில் இவ்வளவு அக்கரை கொண்டிருக்க நமது வைசிராய், அவர்களுடைய வரிப்பளுவையும் கடன் சுமையையும் பரிசரித்தாரானால் அதுவே பெரிய உபகாரமாக இருக்கும் என்பது எமது கருத்தி.

வான்கோழியின் பொல்லாச் சிறகு

மயிலானது தன்னுடைய அழகிய தோகையை விரித்துப் பார்ப்பவர் மனம் களிக்கும்படி ஆடிக்கொண்டிருக்கும்போது, அதைக் கண்ட வான்கோழியானது தானும் மயிலென்று நினைத்துக்கொண்டு தன் பொல்லாச்

560

ஆனந்தபோதினி

சிறுகை விரித்தாடுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆயினும் மக்கள் மயிலைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டு அதைப் பாராட்டுவார்களே யொழிய வான்கோழியை எவரும் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். அதுபோல தேசத்தின் விடுதலைக் காகவும், ஏழைமக்களின் நலத்துக்காகவும் அல்லும் பகலும் பாடுபடும் காங்கிரஸ் மகாசபை வரப்போகும் தேர்தலில் ஈடுபடத் துணிந்து அதற்காக மயிலின் அழகிய தோகையைப்போன்ற தேர்தல் விக்ஞாபனத்தை வெளியிட்டது. காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கையைத் தேசத்திலுள்ள பலரும் பாராட்டுகின்றார்கள். தேசமகாஜனங்கன் காங்கிரசையே ஆதரிப்பதென்று கங்கணங் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆங்காங்கு காங்கிரஸ் கமிட்டிகளும், காங்கிரஸ் ஊழியர்களும் தேர்தல் வேலையைச் செய்ய ஆரம்பித்தாகி விட்டது. இந்த சமயத்தில் தேசிய வேலைக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதையும், சர்க்கார் தாசர்களாக இருப்பதையுமே தங்கள் கொள்கையாகக் கொண்டிருப்பவர்களும், சென்ற பதினைந்து வருஷகாலமாக அதிகாரத்தில் இருந்தும் பாமர மகாஜனங்களுக்கு எவ்வித நன்மையையும் செய்ய முடியாமல் போனவர்களுமான ஜஸ்டிஸ் கட்சியினரும் தங்கள் கட்சியின் எதிர்கால வேலைத்திட்டத்தைப் பற்றியும், தங்கள் கோக்கங்களைப்பற்றியும் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இது மயிலின் அழகிய தோகையின் மூன் வான்கோழியின் சிறகு இருப்பதைப்போலவே காணப்படுகின்றது. முன்பு தோழர். ராமசாமி நாயக் கர் கராச்சி காங்கிரஸ் தீர்மானங்களை யொட்டி ஒரு திட்டத்தை போட்டு ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்குக் கொடுத்தார். அது இப்போது இருக்கிற இடம் தெரியவில்லை. தற்சமயம் ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர்கள் பலரும் கூடி ஆலோசித்து காங்கிரஸ் தேர்தல் விக்ஞாபனத்தைப் போன்றதொரு அறிக்கையைத் தாங்களும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இவை இரண்டும் தோற்றத்தில் ஒன்று போலக் காணப்படலாம். ஆனால் பொருளில் மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வித்தியாசம் இருக்கின்றது. தங்கள் அறிக்கையில் அவர்கள் குடிசைத்தொழில் களை ஆதரிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். சதேசி சாமான்னையும், கிராமங்களில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் உபயோகிப்பது நாகரிக மல்லவென்று கருதும் மேதாவிகள் அநேகமாக அக்கட்சியில் இருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் குடிசைத் தொழில்களை ஆதரிப்பார்களா? தொழிலாளர் நலத்துக்காகப் பாடுபடப் போவதாகக் கூறுகிறார்களே. இவர்கள் சமீபத்தில் சென்னை சட்டசபையில் ஸ்ரீ. பாசுதேவ் கொண்டுவந்த தொழிலாளர் பாதுகாப்பு மசோதாவை ஏன் ஆதரிக்கவில்லை? இவ்வாறே அவர்களின் அறிக்கையை ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டே போனால் ஒன்றுகூட ஊத்துக்கு நிற்காதென்பது திண்ணம். மயிலின் தோகையும் வான்கோழியின் சிறகும் ஒன்றல்ல என்பதை மாகாணவாசிகள் நன்கு அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

என்பதையும் நன்கு அறிந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் மற்ற சமதர்மிகளைப்போல அவர் அத்துடன் நின்றவிடவில்லை. சமதர்மக் கொள்கையை இந்தியாவின் பாமர மக்களிடையே எப்படி புகுத்தவது என்பதைப்பற்றியும் தீர ஆலோசித்து வருகிறார். சமதர்மம் சம்பந்தமான சில சொற்களையும், சில ஆர்ப்பாட்டமான விவாதங்களையும் உபயோகித்தால் படித்தவர்களாகியும், அதில் ஈடுபட்டவர்களாயுமுள்ள சிலருக்குத்தான் இனிமையாக இருக்க முடியும். பாமர மக்கள் அதை உணர்ந்துகொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு வறுமையும் பசியும்தான் தெரியும். அதை உடனே நிவர்த்தித்து அரைவயிற்றுக் கஞ்சிக்கேனும் வழி செய்தால் அதை அவர்கள் வரவேற்பார்களே யொழிய, பெரிய லகியத்தைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் சட்டை செய்ய மாட்டார்கள். ஆதலால்தான் மகாத்மாவின் வேலைத்திட்டத்துக்கும் கொள்கைக்கும் கிராமங்களிலும்கூட விரைவில் ஆதரவு கிடைக்கின்றது. ஸ்ரீ. எம். என். ராய் கூறுவதுபோல் மகாத்மாவும் ஒருவித புரட்சிக்காரரே என்பதில் ஐயமில்லை. இதைச் சரிவர உணராத வாவி பர்கள் தாங்களே தீவிர மாறுதலை விரும்புகிறவர்கள் என நினைத்துக் கொண்டு ஏதேதோ ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் சமதர்மக் கொள்கையை ஒருவாறு பிரசாரம் செய்வது தவறல்ல. ஆயினும் அவசரப் படாமல் அதை நிதானமாக, அதுவும் காங்கிரஸின் மூலம் தேச மக்களிடையே புகுத்த வழி செய்ய வேண்டும். இதைத் தான் பண்டித ஜவஹர்லால் செய்து வருகிறார். சமீபத்தில் பெய்ஸ் பூரில் ஸ்ரீ. ஜெயப்பிரகாச நாராயணர் தலைமையில் கூடிய சமதர்மிகள் மகா காட்டுக்கும் பண்டிதர் இச் செய்தியையே அனுப்பினர். காங்கிரஸில் தீவிர வாதிகள் சிலர் இருந்து கொண்டு காங்கிரஸ் லட்சியமும் வேலைத் திட்டமும் பிற்போக்கையடைந்து விடாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமே. ஆயினும் தீவிர வாதிகள் செயலில் கொண்டு வர முடியாத பல பிரச்சினைகளைக் கிளப்பிக் காங்கிரஸின் அந்தஸ்தையும் நிலைமையையும் கெடுத்து விடக்கூடாது. கோஷத்தை விடச் செயலே அவசியம் தேவையானது. ஏகாதிபत्य எதிர்ப்பு மனப்பான்மையுடைய அனைவரும் காங்கிரஸில் ஒற்றுமையாக இருந்து தேசிய சுயேச்சையை அடைய மார்க்கம் தேடி விட்டால் பின்னர் நம் சமூகத்தை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதே பெரியோர்கள் கருத்து. ஆதலின் நாம் அனைவரும் தேசிய சுயேச்சைக்காகப் பாடுபடுவோமாக.

கோஷம் வேண்டாம்; காரியம் தேவை

காங்கிரஸ் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சமதர்மக் கொள்கையையே லகியமாகக் கொண்டவர். அதனால்தான் உலகத்தின் கஷ்டங்கள் திரும் என்பது அவரது முடிந்த அபிப்பிராயம். சமதர்மம் என்பது என்ன

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

தாதுஷ்டைம்—கலியுகாதி 5038, சாவிவாகனம் 1859,
பசுவி 1346, கொல்லமாண்டு 1112, ஜிஜ்ஜரி 1355,
இங்கிலீஷ் 1937 ஜனவரி—பிப்ரவரி

நாள்	ஜனவரி	வாழ்.	திதி.	சுபந்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	விவா	துதி37-48	திரு29-0	சித்60	{ கரிநான், பொங்கல், சங் கராந்தி பண்டிகை, உத் தராயண புண்யகாலம்
2	15	வென்	திரு35-30	அவி28-30	சித்60	கரிநான், மாட்டு பொங்கல்
3	16	சனி	சுது32-25	சுது27-8	அ27-8மா	மாச சதுர்த்தி விரதம், கரி
4	17	ஞா	பஞ்28-40	பூர25-0	சித்25-0அ	9க்குன் மழை [நான்
5	18	திங்	சுஷ்24-18	உத்22-23	சித்60	சஷ்டி, விவாகம், சிமந்தம்
6	19	செவ்	சுப்19-38	ரோ19-20	சித்60	வியாதிபந்தர் குளிக்க
7	20	புதன்	அஷ்14-35	அஸ்16-8	மா16-8சி	கும்பாபயணம் ரா-24-35
8	21	வியா	நவ9-18	பக்12-25	சி12-25மா	தை கிருத்திதை
9	22	வென்	தச3-55	திரு8-45	சி8-45மா	ஸ்மார்த்த ஏகாதசி, அஷ மங்கம் [துவாதசி
10	23	சனி	து53-18	ரோ5-5	அம்5-5சித்	வைஷ்ணவ ஏகாதசி, உத்
11	24	ஞா	திரு48-18	மிரு1-33	சித்60	பிரதோஷம், அவமாகம், வித்தியாரம்பம் செய்ய
12	25	திங்	சுது48-55	புன55-48	அ55-48சி	சுப முகூர்த்தம் செய்ய
13	26	செவ்	040-13	பூச54-3	சித்60	பௌரிணமி, தைபூசம்
14	27	புதன்	பிர37-50	ஆய்53-25	சித்60	
15	28	வியா	துதி36-43	மா54-13	அ54-13சி	
16	29	வென்	திரு37-3	பூர56-25	சித்60	
17	30	சனி	சுது39-8	உத்60	மா60	சுக் 2-விரு-ரா
18	31	ஞா	பஞ்42-48	உத்0-23	அம்60	சனி 2-நிஷ-3க.
19	1	திங்	சுஷ்47-53	அஸ்5-50	சித்5-50பு	4-தனு-புத
20	2	செவ்	சுப்54-0	சித்12-38	சித்60	குரி 14-மீன-சுக்
21	3	புதன்	அஷ்60	சுவா20-10	சித்60	புத 26-மகா-புத
22	4	வியா	அஷ்0-38	விசா27-35	சித்60	
23	5	வென்	நவ6-38	அனு34-45	சி34-45மா	குரு செ
24	6	சனி	தச12-30	கே40-58	சித்60	
25	7	ஞா	ஏகா16-38	மூல45-40	அ45-40சி	குளம் கிணறு வெட்ட சர்வ, மத்வ ஏகாதசி, விவா கம், சுப முகூர்த்தம்
26	8	திங்	து19-5	பூரா48-43	மா60	பிரதோஷம்
27	9	செவ்	திரு19-43	உத்50-3	அம்50-3சி	மாச சிவராத்திரி, எருவிட
28	10	புதன்	சு●18-35	திரு49-38	சி49-38பி	சர்வந்திர தை அமாவாசை
29	11	வியா	அமா16-8	அவி47-50	சி47-50மா	கும்பாபி ரா-54-15, வியா திபந்தர் மருந்துண்ண

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE “ANANDA BODHINI” PRESS,
NO. 8, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

தயாராகிவிட்டது!

தயாராகிவிட்டது!

ஸ்ரீ ம த்

விவேகானந்த சுவாமிகள்

விரிவான திவ்ய சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு)

இதன் விலை ரூ. 4.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 3.

சுவாமிகளின் அகியற்புதமான சரித்திரமும், அரிய உபதேசங்களும், அனுபவசாரமான கடிதங்களும், மேலான பிரசங்கங்களும் இடையிடையே விளங்குகின்றன. சுவாமிகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய பிரதேசங்களில் பூசஞ்சாரம் செய்து வேதாந்த விஷயங்களை விரிவாக உபநிஷத்தினை விரித்து மதத்தை நிலைநாட்டியது இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவுவிரிவான சரித்திரம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப்படவில்லை.

**ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ 167, மதராஸ்.**

நாலைடியார் மூலமும் விரிவான உரையும்.

செம்மூர் வித்வான்-வி. சூரநாதர் சேர்வை அவர்களைக்கொண்டு இத்தலைத் தெளிவாகவும், விவரமாகவும் பழைய உரைகளையும் தமிழில் பதிதாவி எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் ஒப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இந்த நாலடியார் என்னும் தாலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் கருவிகளுக்குள்ளே கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஹனுமனின் பகரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அம் பாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த கீதி தாலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படுகின்றிருக்கின்றனாடி ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுமாகத் தற்பல கீதிகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பலன் தரத் தக்க துல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு துல்களால் இது முத்தன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம், விடாகுள், இன்பம், கீழ் என்னும் பருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடைதற்கு இத்தலை உலக வழிகாட்டி யாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் எய்க்கத் தக்க தாலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'பதமனார்' என்னும் சிறந்த புலவனொருவர், கால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாருபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை விளாண்டும் இயற்றி விருத்தினார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதிவிருத்தினார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காலத்துப்பால் என்னும் மூன்று கால்களையும், பதினொரு இயல்களையும், காற்பது அதிகாரங்களையும், காணுத செய்யுட்களையு முடையது.

இத்தலைக்கு, முன் பதமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையாரே படித்துணரத் தக்க பழத்தமிழ் காலத்தில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாரும், காலாணியக் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்த இவர்கள் கூடியவனவா விருப்பதாலும் எவரும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எனிய தமிழில் தெளிவான உரை வொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணைத்து, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிடப் பிடித்திருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும் காண்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை வந்து விளக்கிக்காட்டி மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத் தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. துள் அமைப்பிற்கு விசேட வாகவம், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டிச் சந்தேகங்களை விரி வித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான விடாகுள்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளக்காமல் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு துல் தலின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீக்கச் சரியான விதத்தில் அவை

வக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு துல்களில் விளக்காதிருந்த பொருள்கள் இத்தலைச் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை இத்தலைவரைகளைப் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வுரையில் தானமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தலை முதற் செய்யுளுரையில் ஹனுமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்தெழுதம் வட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஹனும்களும் காலகாலத்தில் இவ்வுரையைக் குறிப்பித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய ருரையில் காட் வப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்க ளும், தொல்காப்பியம், கன்னடம் முதலிய இலக்கண துல் குத்திரக்களின் உதாரணங்களாலும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, கீவசேடி, குடாமணி மிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநாற்றந்தாதி முதலிய இலக்கிய துற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்த துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக் கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதுவரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்த தின்று என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு கன்கு விளக்கும். இது உயர்க்கிரேனன் 15-பெட்டி அவலில் 51-பாங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கமும் வரையும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவர் மனங்கிற் றடிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

கே. இராஜா சேட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து கடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், கீதி யும், உண்மையும், அன்பும் நிலைகுலைத்து, மூல முடிக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அரிதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு நிரண்டு கரைகடத்த மெருகி றதும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இக்காலம் கரைகள் வட்டது. இதில் உண்மையை உணர்படியே எடுத்துக் காட்டி இத்தியர் எல் லொருமும் ஒன்று சேர்ந்த அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் கீதிக ளுட்க்க பலவிதத்து மனிதர்களின் கபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கித் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் ஹழங்களுக், ஆம்மதிரானின் அரும்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அத்த ம்க்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் காசமுறாதும், பல அத்தாட்டி க்கிளாடி எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்துத் தன் ணனைடைத்து இன்புறவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயால் பெட்டி, செ. 167, மதராஸ்.

ஆனந்தபோதினி சூயீஸ், தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

கு. அ.	கு. அ.	கு. அ.	கு. அ.
அமலாதித்யன்	1 8	சாரங்கதாஸ்	0 12
பிராம்மணனும்-		நாடகத் தமிழ்	0 12
குத்திரனும்	1 8	பொன் விவக்குகன்	0 10
சிம்ஹனாதன்	1 4	நோக்கத்தின் குழி	
மனோஹரன்	1 4	ப்பு டீ இரண்டு	
காணீபுரவணிகள்	1 0	ஆத்மாக்கள்	0 10
கபகாசி	1 0	வேதாந உலகம்	0 10
விருமபிபிவிதமே	1 0	மார்க்கண்டேயர்	0 10
புத்த அவதாரம்	1 0	விக்கிர நோர்வசி	0 10
தூதரிச்சந்திரன்	1 0	காலவரிஷி	0 10
இரண்டு நண்பர்கள்	1 0	யயாதி	0 10
வீஜயநங்கம்	1 0	முற்பகற் செயின்	
சத்ருஜித்	1 0	பிற்பகல் விளையும்	0 10
உண்மையான		சண்டு பிடித்தல்	
சகோதான்	1 0	கோனேரி அரசு	
நாடகமேடை நினை		குமாரன்	0 10
வுகள் 1-ம் பாகம்	1 0	சந்தையிற் கூட்ட	
2-ம் பாகம்	1 0	டம்	
சத்ருவளி	1 0	பேயல்ல பெண்	
லீலாவதி-சலோ		மணியே	0 10
சனை	1 0	ஊர்வசியின் சாபம்	0 10
கன்வர் தலைவன்	0 14	சகுந்தலை	0 10
காதலர் கண்கள்	0 14	காணப்பன் கன்னத்	
கந்தரி அல்லது		தனம்	0 10
மெய்க்காசல்	0 12	மாணவிகாக்கினி	
புஷ்பவல்லி	0 12	யித்ரம்	0 10
வள்ளி மணம்	0 12	உத்தம பத்தினி	0 10
தாசிப்பெண்	0 12	குறமகன் டீ வைகு	
சபத்திரா-		ண்ட வைத்தியர்	0 10
அர்ஜுன	0 12	சதி-சலோசன	0 10
		சர்ஜன் ஜெனரல்	
		விதித்த மருத்து,	
		விச்சுவின் மனைவி	0 8
		சிறுத்தொண்டர்	0 8
		ராஜபுத்திர வீரன்	0 8
		நற்குல் தெய்வம்	0 8
		கீதமஞ்சரி	0 8
		சந்திரஹரி	0 8
		சபாபதி 1-ம் பாகம்	0 8
		பொங்கல் பண்டி	
		கை-சபாபதி	
		2-ம் பாகம்	0 8
		ஒர் ஒத்திகை-சபா	
		பதி 3-ம் பாகம்	0 8
		மனைவியால் மீன்	
		டவன்	0 8
		சுவாதேவன் சூழ்ச்சி	0 8
		கொடையாளி கர்	
		ணன்	0 8
		இடைச்சுவர் இரு	
		புறமும் டீ என்ன	
		நோத்திடினும்	0 8
		விபரிதமான முடிவு	
		டீ சுல்தான் பேட்	
		டை சப் அசின்	
		டெண்ட் மாஜிஸ்	
		டிரேட்	0 8
		சபாபதி 4-ம் பாகம்	
		-ஆங்கிலமும் தமிழ்	
		மும்	0 4

காதலி? ஒரு இனிய அருமைபான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், சாதனின் கெற்றி, 'அண்ணாற்றி ஓடாதுவும் அரைக்காது', 'விதியின் காலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செங்கடிகளின் ஆய்வுப் பண ஆய்வுக்கை, சோதிருத்தத்தின் சோதிருத்த ஆய்வு பல அரிய அறிவைகள் புலனாகி அறிவாற்றை விசுவயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ஆனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்
இரண்டாம் பதிப்பு.

உபநாயகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. இராம சரிதையை வாசிப்பதே இப்பா நன்மையளிக்குமென்பர் பெரிதோர். இதில் எவ்வளவிற்கு மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விளை ரூபர் 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான் எம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

இதனால் மட்டாங்கேகம் ஆப்போன் படம் சேர்க்கப்பட்டது.
 சிக்க சித்தந்தங்களோடு சினேலி கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

சொற்ப் கப்பல்களே அச்சிடப்பப் புருக்கின்றன. இதில்த்
ஒத்தகம் வேண்டியவரின் முகங்கோ எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரசாத் சரிதையை விரித்துத் தரும் இந்த இராமாயணநாடக ஆசிரியர் பன்னிய கதை யென்பது உலகநிதத் விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்யுதலுண்டாகும் பரபன்சன் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் மத்தி பிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பத்தகடிய பொருள்களெல்லாம் கைகடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கோத்தி அதிகரிக்கும்; மோகத்தை அடைதும் மார்க்கம் காற்படு. இவ்வுகூறி கட்டாகு முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆய்வு, தலாப்பேட்டி கே. 167, மதராஸ்.

அன்பான ந்தன்

அக்தை

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வன்

இந்தாவின் கதாசாஸ்கள் பெயரே இத்தாற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியவாரும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்த அதனோடு ஒன்றாக விளங்கும் என்பதொன்று, மற்றொன்று இத்தாள் எந்தப் பாலையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்தப் பாலையில் எழுதத் தரப்படாவிடவாக வுள்ளதோ, அந்தப் பாலையின் பெருமை இது அடிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள் கொள்க. அன்பையிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அன்பினிமையும்கூடாது ஆனந்தம் பிரகடத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை மூலமும் கிரம்பியிருக்கிறது என்பதைத் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்தும் ஸீரின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்பதும் இத்தாற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

மஹா **விராடபர்வ வசனம்**
பாரதம்

சமது இகிசாஸ்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், துன்பம், வீடு என்ற உறுதியுடன் பொருள்களைத் திரும்பட வருத்தாப்படிதலும் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய சூரி பாரதம் விராடபர்வம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சாஸ்திரம் செந்தமிழ் கலை ஆதர்ப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சந்தப்பதிப்பு; விசேஷமாக அடங்காது இவ்வுருவது. சாமாஸியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எம் வாகுக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிசரே கவனம் உண்டாக, உடனே முத்துக்கள், உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாநாயர்களுக்கு விலை அது 12.

ஆனந்தபோதினி சூயிம், தனாக்கொட்டி செ. 167, கதரால்.

"பிடோ" லீவர் கைகெடியாதம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் கோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைகெடியாதம் வாரியக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். ரெண்டிங் கெடி கைகெடியாதம் போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் சின்று போவதில்லை. கெடி கைகெடியாதம் இதுமாகச் சேர்த்த அனுப்பும். இனம் சங்கிலியுடன் கடிவாரம் விலை ரூ 5-12-0. டைக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

கலீரிவர் வாட்க கம்மென், கெடியா கிபாராரிகள், கதரால்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

மூறையாய்ச் செய்த அயர்க்காந்த செந்திராபர்வத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஒளடகம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.
இதைக் கண்ணுறும் கணவாங்களே!

இந்த லேசிய ரெஜிஸ்டரர்கள் சாஸ்திரமானவையல்ல. அயர்க்காந்த பலத்தைத் தரக் கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியான இவற்றை கம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் லிசேட் குணம் கெட்டு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நீவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போச்சு
மற்றும் உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளரோகம், குன்மரோகம்,
பித்தபாண்டி, கைகாப் புட்டக்கு, ஓமுவாய்வு, பித்த எப்பம், ரெஞ்சு தொண்டை,
எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுவீனம், தேக
உயர்ச்சல், கண்ணிக் கீர்வாடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல்
மீது இறங்கும்போது பொதுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலானவைகள்
ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்
ஸ்தா வியாதிகளைப் பத்தே லேகியில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முதுக
நேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில்
இதற்கு மிகுதி இலேகிய பல்பம் வெற்றெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச்
கொள்ளுவோம். இத்தலாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு,
கைக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும்
மலத்தைத் தாராளமாய் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்
மையானவை. பயன்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க,
இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்தி
திக்குமா என்றும் சந்தேகமுடையோர் பரிசுபார்த்தமாக முதலில் 48-நாள்
இது வாங்கி புண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள்
இவ்வகத்துவம் பொருத்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துச்
உறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரோ தாம்
சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்
ளவார்களாவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய
செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்
படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்
பிட்டு 10-நாளைக்கும் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கங்
காயம் இவற்றிற்கு காங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய
நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும்
நீக்கிவிடும். அப்படி நீங்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நான்கள் அதற்கு உத்தி
வாகவானோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை
தங்கள்வனவோ கிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக
விவரிவிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பெருங்
கூலி, வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கித
மத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் எமது லேகிய செந்தூரங்க
ளும் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜலபந்தாபி
விருத்தக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரத்
தருவித்துப் பாரும்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமான
நாலைவினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரண
த்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 லேகிய செந்தூரங்
களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலான
வற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில்
நடையிலலை. வெளிநூர்க் கணவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு
சம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரிசுபிப்பார்களானால், அவர்கள்
அருவியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பணம்
இவ்வாறும் நீக்குவதென்றி சாப்பிடலாம், மருத்து சாப்பிடுமெனது மதி அதிக

கால் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட ருப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்காமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பக்காசிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், செய் முதலியவைகள் எவ்வளவாகியுந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தாங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நான் சாப்பிடுவாரோ யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது ஊறத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றை வாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜ லோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனுகூலியம். இத்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நான் சாப் பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தாமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அஞ் 8. ஒரே தடவை 48-நான் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உன்பட ரூ. 4. பினுக்கு, சிங்கப்பூர், ரெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நான் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கலி ரூபா 1-4-0.

48 நான் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உன்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பினு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருக் காலும் ரூபன் பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விவாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

கட்டிடமே விஷம் பறக்கும்! அழகுடன் சிரிப்பாள்!!
ஒரே தடவையிலேயே தீயிழிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலும்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளகதமாகும். இது ஆங்கில பூசுவி தயித் துவத்திய நிபுணர்களால் கன்கு மதிக்கப்பட்டி னது. இதை நான் பட வைத்திருப்பதால் திரக் குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், கட்டிவாங்க் காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இந் குல் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக் அனுபவ மானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் உறுவேண் டியதில்லை. இது இரண்டுவீத மருந்துகளட் டியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு

அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவீத மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு ரூ. 8. தபாற்கலி அஞ் 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கலி ஓதும். விவாசம் ரூ. 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

விவாசம் கம்பெனி, செ. ரீ, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய கிரோஷம், காய வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் டிதல், சாலேஸ்வரம், காதுவேரம், கைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் கிரோஷங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகின்றன. கொடர்ச்சியாய் சென்ற வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிர்ப்பண்ணி அறிவையும் திடச் செய்ததையும் உற்சாகத் தையும் உண்டெண்ணுதலில் இதுவிகாற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளை சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு தடவியில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கரும் புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகிரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்வங்கை உள்வங்கைகளில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆகி க்சிகை நாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதன் கல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிர் குத் பூசுவதால் கந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் தேய் சோது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்வது, கழுத்தைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்குத் புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கலி வேறு.

கடந்தல் வளரும் துவை

இதன் கல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிர் குத் பூசுவதால் கந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் தேய் சோது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்வது, கழுத்தைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்குத் புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கலி வேறு.

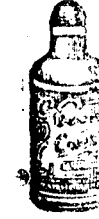
கண்டோய் மருந்து

இது கண்டோய், கண்டூத்தல், உசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அத்திமாரி கிளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச் சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த கார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 8. தபாற்கலி வேறு.

தபாற்கலி கம்பெனி, செ. ரீ, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மேக ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்திலே யே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதி களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 7-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கல் தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண் டாகும் களை, இருமல், சரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜட நோய்தம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காப்பியூர் என்னும் கஷய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, துல்லுது மந்தகாசம், ஆயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை ரோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கஷய இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் காகாப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமல், குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அரி விக்கிக்கொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மால இரண்டு வேலைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுவாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய கோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படை கள், நகக்கணுரோய், சகல பூலங்கள் முதலிக ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சென்கியத்தை உண்டெண்ணி அதிக அனுபவத் திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெங், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்.

கேதி, இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி களைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேறு.

தபாற்கலி கம்பெனி, செ. ரீ, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரோசு திடமறிந்து மாத்திரை வைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 6.

பூகனிப்பட்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியராகச் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்விசாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகைகளு; வெட்டுக் காயங்கள், காய்ச்சலுக்குகள், தீப் புண்கள், ஊக் நீர்ப்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டுகள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடிமான பல்வலி, தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோஷ்லுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப் பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டை வாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு மூகலட்சணமும், வசிகரமு முண்டாகிறபடி நார் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் ஊர்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது மேக மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். சீரடைப்பு, சதை கடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாக ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி கல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தினி கிடைப்பது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்குலி வேறு.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது வேண்டி இருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள கோய்க்கெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்குலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சீரத்தின் இடுக்கான இடங்கனாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிது தாகப் பட்டாந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தடுத்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டே பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த கத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பணிபோல் தங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்குலி வேறு.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திரவ ஓஷதம். விஷ சரம் முதலிய எத்தகைய ஜூ-ஜூதி குணம் தேகம் மெலிந்து வேருத்தப் போனவர்களுக்கும், சேதமாகி வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டும், மெற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி காட்டக்கொண்டு மருத்துவனைச் சாப்பிட்டு குணமடை யாதவர்களுக்கு இது ஒரு அபிந்தமாகும் என்றே சிச்சயமாகச் கூறுவோம். இம்மருத்தை உபயோகித்தால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி நீர்நீர் சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாது விருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேச திடத்தைப் பெறும். சுகியன் பக்களைப் பெறுவார்கள். சுகம் இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். துண்டெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு கண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 15-துளி கலையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துளிகள் வரையிலும் காலைமாலை இரண்டு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. சுகினை எழுகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விநியோகிக்கும். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேண்டும்.

சுகுணபிதி டிரோ, செ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

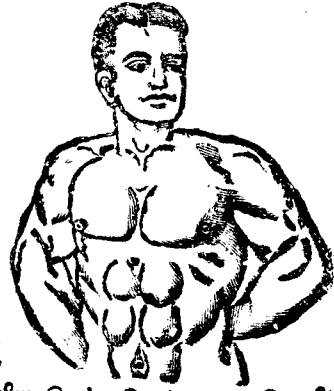
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இரா கல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், வலி வலி, பல்வலி சொத்தை, சறு வளர்ந்திருத்தல், வார்ணம், அாய்சாரம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கன்றும் துலக்கும்படி செய்வும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக் கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 2, 6-டப்பிகள் ரூபா 10.

தாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பிச்சை

இந்த பிச்சைகள் ஒரு வருடத்துக்கு முந்தையதற்கு அரை பிச்சையும், மற்ற வருடத்து 1 அல்லது 2 பிச்சைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிழியை வளவற்றும் பந்து பாய்ந்துவிடும். 8-பிச்சைகள் விலை ரூபா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

சித்திரர்களை இந்த அயத்தங்கத் திராவகம் அநேக கோடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதிபிழுவாவது வேறு வகை நோயானதிலாவது இளைத்துப்போய் விருக்கும் நேரத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிரும்பிய நேரத்தில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய மருதப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை மண மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாக இருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவன்னைப் பிடிபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

இது, கரைத்த மயிரைச் சுறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்திலாவது, புழு வெட்டிலாவது வலி உதிர்வதை சிறுத்தும்; இதனால் கீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிசும், கைகால் காத்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவகைகளை உண்டாக்கும். தேச அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், எல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், கரம்புகளுக்கு அதிக ஊதுவைத் தரும். தேசத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுகும். காய்ச்சல் நத்தை ஆனதில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா வுண்டாகுந் தோஷங்களை சிவர்த்திக்கும். சந்த தாதுக்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத் தரும். முகச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை எல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரையிலாவது ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேச திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவர் 40-நாள் மருத்தை உட்கொள்ளும் பகையில் அவனுடைய தேசம் ஆஜிராமே வாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருத்த விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருத்த விலை ரூபா 1-12-6.

தண்டசம் கமெனன், செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆன்மலகி கொன்னும் சொல்ல வாகும்! அப்பனை பெண்மலகி வாரு மிலிவ வன்மலகியப் போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புவன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் வன்மலகியால் புழுதரித்தால் உதிரல் கெட்டால் ஒங்கா பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் தான்மதத்த விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தியாட்டிப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

கந்திரகனின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அக்கப்போது வித்தைப் புசித்த விடுவதனும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி பற்றி இரத்தம்சாடி விருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருக்க சோரி பற்றி இரத்தம்சாடி விருப்பதாலும் கருதரிக்காது. சதாநம், மூலச் சழியில் வாயு பித்தம் தங்கி விருப்பதனும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணையைச் சாலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காக அளவு உண்ணக்கூடிய விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாக் அளவு உண்ணக்கூடிய விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாக் அளவு உண்ணக்கூடிய விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாக் அளவு உண்ணக்கூடிய விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாக் அளவு உண்ணக்கூடிய விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது.

மிகுக்கு கருதரித்த 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கிவிருந்து திகைத்து உடைத்து போவதெனும். இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணை வாக சிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருத்த தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, ஆயின் முதலிய வாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வஸ்து ஒத்திரத்த காரணத்தாலும், வன்மற்ற வேக தகர்ச்சி வளும் இழந்த பலத்தை இம்மருத்த ஆச்சரியப் பதத்தக்க விதமாக உண்டாக்கும் ஒரு விதமான சறு சுறுப்பையும் கொடுக்கும்.

இதுவன்றி வேறு எந்த கோயிலு வன்மற்ற பலவீனமும் இம்மருத்தினால் நீங்கும். இரத்த விரத்தியை யுண்டாக்கி கரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. சனைப்பும் தோன்றாது. சோர் வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேச பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காத்தம் முதலிய உயர்ந்த உலகைச் சாக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்ட சித்த தைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் நானே தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தண்டசம் கமெனன், செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

குதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பரிஷுடை (குத) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே இருந்தல், வயிற்றுபுரல், ஜூரம், மாப்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி நோய்க்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மாப்பு பப்பட்டுவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் கானும் குத சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விரும்பியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விசை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர் இரும்பிலினால் உண்டாகும் இரத்தவாசை அடக்கும். இரத்தவாசை உபயோகித்தாக தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சரிந்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விசை ரூ. 1-8-0.

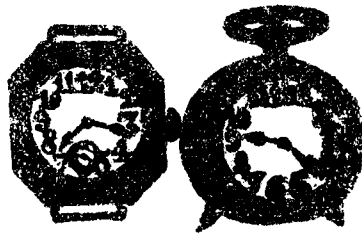
கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செம்மக் கட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சான்றி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வரவுக்குமிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலதீனக் கட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரிம கொந்த நிலை திசையடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஓடி ஒளவுதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஒளவுதம் துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விசை ரூபா 2-0-0.

டேபில் டைம்பீல் இனும்!!!

எங்கள் 'கோல்டன்' கைக்கெடியாரம் வாங்கு ிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம் ின் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். ழகத்துங்கள். விசை ரூ. 6-4-0.

தபால் உலி பிரத்தியேகம்.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

முதல்தரமான V. H. R. A Quality பெருங்காயம்

அநேக உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் எல்லா விஷயங்களையும் கெடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்த்ததைத் தயாரித்தல் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்வதென்றே இம்மன்றம் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்த்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விசை சரசுமாயும் எப்பிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுமேவர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இரத்தல் அல்லது 1-மவுண்ட் ரூ. 2. } தபாந்தலி
2-இரத்தல் ரூபா 1-1-0. } வேறு.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனும் சாமான்கள் சேர்த்து தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொழிம்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விசை அனா 18.

இனும் சாமான்:-1 செண்டுபுட்டி, 1 மெட்டும் படம், 1 ஜவ்வாது பில்லை, 1 சைர் சார்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெல்லாரிகள்.

சுருத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் சுருவிகள் வரவரும் உபயோகிக்கலாம்.

செ-1. ஷித் 1க்கு ரூ. 1-12-0. செ. 2. ரூபா 1. செ. 3. விசை அனா 12. செ. 4. விசை அனா 8.

ரப்பர் பெல்லாரி.

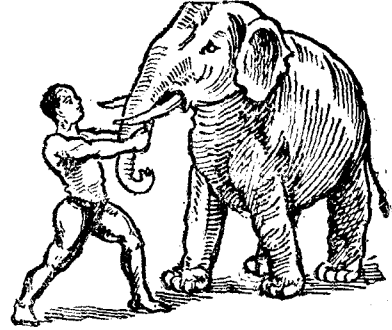
சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுகின்ற இத்த மெல்லிய பெல்லாரியை எந்த கந்திரியும் கருத்தடைக்க உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். விசை ரூ. 2 4 0 செ. 2. ரூ. 3 0 0

சுருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், ஆயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்த அனாபோக முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தசாடிகளும் தளர்ந்த பலக்ஞைற்று அகரல் மாணத்துக் குள்ளாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுகந்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விருத்தி செய்து, பலவீனம், கைகால் நய்ச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஜீரணக் குறைவு, புளியேப்பம், பசியின்மை, ரூபகக் குறைவு, தைரிய மின்மை, தாது நஷ்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், காமபுத் தனச்சி, மார்கோய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரீகம்போல குணப்படுத்தும். இதவரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டு பிடிக்கப்படாத அடிவந்தம் இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஜந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம்.
புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-0-0 புட்டி 3-க்கு விலை ரூ. 2-8-0

அமெரிக்கன் ரிங்வொரம் கிரீம்

சரீரத்திலும், இடுப்பிலும் மற்றப் பாகங்களிலும் தோன்றி அதிக கமைச் சலையும், தொந்தராவையும் உண்டாக்கும் சகல படைகளுக்கும் இது கைகண்ட அடிவந்தம். முகத்தில் தோன்றும் தேம்பல், வங்கு முதலியவற்றை உடனே போக்கும். இதற்கு கிரான மருந்து வேறே கிடையாது. சரீரத்தை மிகுதவாயும், அழகுடையதாயும் செய்வதில் இது இணையற்றது.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8. 3-க்கு விலை ரூ. 1-4-0.

இமயகிரி சஞ்சீவித் தைலம்

இது உள்நுக்கும் மேலுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறந்த ஓனவந்தம். ஜலதோஷம், தொண்டை நோய், தலைவலி, கழுத்து நோய், ஜூரம், ஜன்னி, விடிப்பு, வாந்தியேடு, சடை இருமல், இரைப்பு, அஜீரணம், வயிற்று வலி முதலான வியாதிகளை உடனே சுண்டிக்கும். இதன் சிறந்த குணத்தை அனாபோகத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8. புட்டி 3-க்கு விலை ரூபா 1-4-0.

மயிர் போக்கும் குரணம்

இந்த குரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து, மயிர் போக்கவேண்டிய இடத்தில் தடவி உலர்த்தின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்த கழுவினால் கை போல் விடும்.

புட்டி 1-க்கு ரூ. 8.

சுவாமி நிலையம், 1/6, வேங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சால்திரம்

மனத்தில் சினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலவயகங்களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விசக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது நினைதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை ரூ. 2.

கிராமக் கோர்ட்டிகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888 லுத்த 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டிகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டிகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்த கோர்ட்டிகளிலும்) எடக்கும் சட்ட திட்டத்தைச் சூறித்த ஆக்ட், 1920 லுத்திலும், 1929 லுத்திலும் ஏற்பட்ட திருக்கண்ணாடன் ஆக்ட்டையும் அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான கிராம மேஜஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இது சட்டங்களையும் அனுபத்தங்களுடன் சேர்த்து விசுவான உரையுடன் எளிதில் தபித்யையில் சென்னை ஹைகோர்ட்டு அட்டோரேட்டெசு ம-ஈ-ஈ-மீ, K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார், B.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1-8-0.

சத்திரகேசரி ரூ. 1-4-0 | மலையாளபகவதி ரூ. 1-0-0
அன்பானந்தன் „ 1-4-0 | மேனாமினுக்கி „ 0-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் திதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இப்புத்தகத்தில் ஆன் பென் இருபாலரும் சிறின்ப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மார்க்கங்களும் தெளிவான கடைபில், சுருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரம்பிப்பது வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1-0-0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மரம் சாஸ்திரம்	...	1	0	6
இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	மதனாதி ரதஸ்யம்	...	2	0	9
மனவாழ்க்கையின் மரீழங்கள்	2	4	ரதமதனசிரும்பாரகச்யம்	1	0	0	0
மாதர் சீதி	...	1	0	மாயாஜால வினோதம்	...	1	0
இன்ப இன்பரகசியம்	...	0	8	மனோவசிய சாஸ்திரம்	...	1	8
சுந்திரி புருஷ தத்தவம்	...	8	0	சுந்திரி புருஷரகசியம்	...	1	8
முத்தத்தின் மரீழம்	...	1	8				

விலாசம்:—சூரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெவ்நகலத்திற்கு இன்பத்தரும் இந்த மகா சந்தனத்தித் தைலம், சிறந்த பல முயல்களாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோக்ஷணகரக கலகலனாலும் சிறந்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

தாழ்த்தக்கனக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை இரவ்வாம், இந்த சந்தனத்தித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கணவான்கள் உரோகம் நற்சாகிப் சத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறைப்படி, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காவிட்டு வெந்நீரில் கரணஞ்செய்து வருகிறால் கண்ணரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுரோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, கண்ணாடலிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அலிதி சுரம், நாவறட்டி, கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலுண்டான தூநாற்றங்கள், சொறி, சிரங்குல், நமைச்சல், பீனீசம், கபாலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; குராமசத்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்தவருவதால் மூளைக்கொதிப்பு நீங்கித் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிகிச்சி, துடிதுடிப்பு, தலைவலி முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் ஆதலே ஒழிந்துவிடும்; சித்தத்தினால் ஸ்நானத்த உரோகங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சேதம் பதார்த்தம் விரையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பசல் சித்திரை, கந்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டி. ரூபா 1-12-00

இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டி. , 1-0-00

வாத ஜீர்ணபி லேகியம்

இந்த லேகியத்தை செச்சைக்காய் பிரமாணமாகக் கொண்டு சிப்பிட்டால் அதன் மந்தம், அபிற்றவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய நோய்கள் ரோகங்கள் நீங்கும். எத்திய விவரம் மருத்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டபிள் 1-க்த விலை ரூபா 1. தபால் செலவு கேது.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

கே. 1, வேங்கடேசமேந்திரி தேவ, கோன்கார்பட்டை, மதராஸ்,

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்கள்.

பெரியபுராணம் - அரும்பத	ரூ. அ.	சேர்திருத்தம் அல்லது இளமை	ரூ. அ.
விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு		வீருந்து	0 8
புரையும், வசனமும்	7 0	சுமரச சன்மார்க்க போதம்	0 8
மணித வாழ்க்கையும், காந்தியடிகளும்	2 8	தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	0 8
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	2 0	இமயமலை அல்லது தியானம்	0 6
தமிழ்த் தென்றல்	2 0	காரைக்காலம்மையார் திருமுறை—அரும்பதக் குறிப்பு	
பட்டினத்தார் திருப்பாற்		புரையுடன்	0 6
நிரட்டு—பொழிப்புரையுடன்	2 0	கடவுள் காத்தியும் தாயுமானாரும்	0 4
முருகன் அல்லது அழகு	1 0	தமிழ் நூல்களில் பெளத்தம்	0 4
இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்	0 12	உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல்	0 4
என் கடன் பணி செய்து		முருகன் அருள் வேட்டல்	0 4
கிடப்பதே	0 8	நாயன்மார்	0 8
சைவத்தின் சுமரசம்	0 8	சுமரச தீபம்	0 2
சைவத்திறவு	0 8	நினைப்பவர் மனம்	0 2
		சைவ சமய சாரம்	0 1

வடுவூர்-கே. துரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியவை.

திசம்பர சாமியார் பால்ய வீலை	ரூ. அ.	நீலலோசனி	ரூ. அ.
மிலிஸ் லைலா மோகினி	3 0	கலியாண சுந்தரம்	1 2
மன்னதபுரியின் மூமேந்திரம்	2 12	நங்கை மடவன்னம்	1 2
கணகம்புஜம்	2 12	சிக்கார ருர்யோதயம்	1 2
தில்லைநாயகி	2 4	மிஸ்டர் பூச்சாண்டி எம்மே!	1 2
துரைக்கண்ணம்மாள்	2 4	சோமசுந்தரம்	1 1
ஸ்தானந்த போதக சாமியார்	2 4	டாக்டர் சோனாசலம்	1 2
பன்னியூர் படாடோப சர்மா	2 4	பச்சைக்காளி	1 2
லக்ஷ்மீ கார்தம்	2 0	சமயசஞ்சிவி	1 2
திருபுரசுந்தரி	2 0	சொக்கன் செட்டி	1 2
இராஜேந்திர மோகன	2 0	பூஞ்சோலையம்மாள்	1 2
வசந்த கோகிலம்	1 4	சிவராமகிருஷ்ணன்	1 2
முத்துலக்ஷ்மி	1 4	மாயசுந்தரி	0 12

செய்யூர்-எஸ். சாரநாயகி அம்மாள் எழுதியவை.

சிவபாக்யம்	ரூ. அ.	சித்யகல்யாணி	ரூ. அ.
அபரஞ்சி	0 12	சண்முகவடிவு	0 5
ஞானக்கொழுந்த	1 0	சுந்தர விஜயம்	0 4
சம்பந்தமுமா			

எஸ். எஸ். சாரநாயகி எழுதியவை.

கணகமணி	ரூ. அ.	வசந்தா	ரூ. அ.
மத்தமாட்சி	2 4	வீரகேசரி	1 8
	0 0		

சுனத்தபோதினி சூ. 167, மதராஸ்.

நாநா தமீழ் தாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

தூணி-தப்புகாமி நதலியார்	கு. அ.	தூயரான் கதை	கு. அ.
தூயநீயலை.	9 10	பூலோக வக்பி கதை	0 12
தூயநீயலை 5 பாகம்	9 10	கனகரத்தினம்	0 10
தூயநீயலை 5 பாகம்	9 10	கண்டிராஜாநாடகம்	0 8
கொலை ... 1 4		நனின் சுந்தரி	0 12
கடற்கொண்டைக்காரன் 2 பாகம்	8 4	கம்பராமாயண சந்திரகபசனம்	0 10
கதலும்பான் 2-பாகம்	8 0	குசேலோபாக்கியான வசனம்	1 0
கோகநாயகி ... 1 0		பூபாலன்	0 8
வினாயாட்டுச்சாமான்	1 8	உதயணன்	0 7
வணத்தி 2-பாகங்கள்	8 0	தசகிரீவன்	0 14
தபால்கொண்டைக்காரர்கள்	0 14	போஜு சரித்திரம்	0 5
இத்திராபாய்	2 8	சதானந்தர்	1 4
அமராவதி 2-பாகங்கள்	4 0	ஜீவகன் வசனம்	1 0
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	1 8	கர்ணன் சரிதை	0 12
கற்கோட்டை	2 0	பீஷ்ம விஜயம்	0 10
பூங்கோதை	0 10	கீர்த்திசிகன்	0 8
கிரகாதன்	0 12	முப்பெருந்தாசர்	0 10
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	8 8	அரிச்சந்திரன் சரிதை	0 8
கமலசேகரன்	1 12	நீலக்கொடி	0 5
தினகரசுந்தரி	1 0	மணவானன்	0 8
சத்தின்புரிசெய்யம் 8 பாகமும்	16 2	பாகராமன்	0 8
சந்திராபாய்	2 0	செபரலன்	0 8
இராஜாமணி	2 0	அங்கதன்	0 4
இரத்தினபாய்	1 12	தசாவதாரம்	0 6
கதலும்பு	1 0	கிருஷ்ணன் துது வசனம்	0 8
கவீராமப்பான்	0 12	சண்டோபாக்கியானம்	0 6
கேதவசுந்தரி	1 4	கருணாகரமும் சத்தியவசனம்	0 8
குணசுந்தரன்	0 12	சத்தியவசனி	0 4
குதமாஸனி	0 14	விமலன்	0 4
ஆனந்தவதி	2 0	கண்ணபிரான்	0 4
பிள்ளை மரபுவன்	1 8	செய்யுட்பாடத்திரட்டு	0 4
ஆனந்தசிகின் அக்டுலயங்கள்	1 12	நாலுமந்திரி கதை	0 4
அர்ஜுனசிகி, சுந்தர்	0 2	மங்கனேசுவரன்	0 6
கைவல்லிய நவீத வசனம்	1 8	தக்கன்	0 6
சீதோதாவாஞ்சை	0 7	சீமந்தனி	0 8
தந்த சங்கராஜ ராமாயணம்	4 0	நான்குகோடி	0 4
பூ ராமகிருஷ்ண 17 ம லும்சுருடைய		மதிமோசவினக்கம்	1 0
சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1 10	மதிமோசவினக்கம்	0 8
விவேகானந்தர்		மதிமோசவினக்கம்	0 8
தமிழ் மெய்யியல் மெய்யியல்		மதிமோசவினக்கம்	0 8
நாதவி மாதவன் 2 பாகம்	0 0	மதிமோசவினக்கம்	0 8
நவீன பகவதி	1 0	மதிமோசவினக்கம்	0 8
அற்புதவதீத ரம்மை	1 0	மதிமோசவினக்கம்	0 6
அகட வித விவாச	0 10	மதிமோசவினக்கம்	0 6